

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Офіційно

Постанови Верховної Ради України

СТОР. 6

Акція

Не розкіш, а життєва необхідність

СТОР. 13

До свята

Героїням слава!

СТОР. 14

№ 44 (5794) П'ЯТНИЦЯ, 7 БЕРЕЗНЯ 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Вітання з нагоди Міжнародного жіночого дня

Шановні жінки!

Щиро вітаю усіх вас з чудовим святом — 8 Березня!

Цього весняного дня почуття особливої ніжності і поваги до вас — одвічних берегинь домашнього вогнища та родинного затишку — зігрівають серця всіх чоловіків країни.

Ваша самовіддана праця в усіх сферах життєдіяльності нашої держави, ваша щоденна копітка домашня вахта, ваші жертовність і благородство слугують яскравими прикладами висоти людського духу. Ви надихаєте представників сильної статі на звершення. Саме заради вас творяться і великі діяння, і повсякденні справи.

Бажаю вам, дорогі жінки, міцного здоров'я, всеосяжного щастя і благополуччя, миру, уваги і любові рідних та близьких. Нехай здійсняться усі ваші заповітні мрії! Будьте коханими і незамінними!

В.о. Президента України, Голова Верховної Ради України Олександр ТУРЧИНОВ.

Київ сподівається на дипломатію

Учора у Брюсселі відбувся екстрений саміт країн—членів Євросоюзу з приводу ситуації в Україні. Нашу державу на перемовинах представляв Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк. Напередодні переговорів з'явилася неофіційна інформація про те, що Євросоюз разом зі США готовий запровадити економічні санкції стосовно Росії у разі, якщо вона не погодиться на деескалацію конфлікту в Криму. На момент здачі номера перемовини у Брюсселі все ще тривали, їх результат був невідомий. Водночас перед самітом Арсеній Яценюк у Брюсселі зустрівся із Президентом Європейського парламенту Мартіном Шульцом. Український прем'єр повідомив журналістам, що обговорювалися шляхи подолання кризи, «яка стосується не тільки України та Росії, а й всієї Європи»: «Нам потрібно усвідомити, що це — наша спільна відповідальність», — заявив Арсеній Яценюк.

За словами Прем'єр-міністра України, на столі зараз багато варіантів: «Ми дотримуємося політичного шляху, і від Росії залежить, чи готова вона розв'язати цей конфлікт і провести реальні переговори для стабілізації ситуації, чи намагатиметься посилити напруженість».

СТОР. 17

Ми є виконавцями його заповітів

200-ліття від дня народження Тараса Шевченка країна відзначає з розмахом: численні конференції, тематичні форуми, видання книжок та підручників... Тільки учора в Київському національному університеті імені Тараса Шевченка відбулося одразу дві конференції, присвячені обговоренню таланту та внеску Великого Кобзаря. Та святом ювілей Тараса Григоровича цього року навряд чи стане. На надто важкі часи для українського народу він припадає. Утім, саме останні події дали привід подивитися на постать Шевченка не тільки як на видатного поета і талановитого художника, а й передусім — як на борця за незалежність свого народу. «Він був провидцем та духовним наставником. Його мрії та передбачення щодо створення незалежної України реалізуються уже сьогодні. Ми є виконавцями його заповітів та настанов. Великий Кобзар покладав великі надії на своїх нащадків, і ми не повинні його підвести», — сказав учора під час відкриття III Міжнародної конференції «Тарас Шевченко — мир та єдність» Микола Маломуж, генерал армії, фундатор конференції «Стратегія національної безпеки України».

СТОР. 12

На знімку: ***Ярослав Калакура, учасник конференції, колишній проректор з навчальної роботи КНУ імені Т. Шевченка.***

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПОДІЇ

Допоможе японський уряд

Кам'янець-Подільська міська лікарня №1, що на Хмельниччині, отримала грант від уряду Японії на переоснащення акушерської служби. На ці кошти придбають найсучасніший апарат УЗД та апарат для респіраторної підтримки немовлят, які народилися передчасно, **передає наш власкор Ірина КОЗАК.**

У Мінфіну є три варіанти корегування держбюджету

Йдеться про дефіцит від 2 до 2,8 відсотка. Про це заявила директор департаменту боргової та міжнародної фінансової політики Міністерства фінансів України Галина Пахачук. За її словами, оскільки в держбюджеті закладено середньорічний курс на рівні 8,5 грн./дол., усі показники треба перераховувати, зокрема, і з держборгу.

«Важливо, щоб ситуація на валютному ринку стабілізувалася. Розуміти діапазон коливань валютних курсів і закласти реалістичні показники», — додала чиновниця.

Своєю чергою голова Національного банку України Степан Кубів стверджує: плаваючий курс гривні залежить від довіри громадян до національної валюти і співробітництва з МВФ. Мовляв, тривають консультації, приїхали приватні кредитори, і «ми повинні створити інвестиційний клімат і зняти корупцію», **передає УНН.**

А ще для поліпшення ситуації голова НБУ закликав людей не давати хабарів і не розраховуватися за послуги неофіційно.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 13-Й СТОР.

КОРОТКО

■ У рамках святкування 200-річчя від дня народження Шевченка на майдані Незалежності у Рівному розмістять банер 4,5 на 3,5 метра із зображенням молодого поета. Портрет складатиметься з півтори тисячі фотографій рівнян (мозаїчний принцип), **повідомляє наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

■ Масажне ліжко зі службового кабінету колишнього очільника СБУ піде до дитячого будинку в Кіровограді. Так вирішило нове керівництво відомства, **запевняє наш власкор Петро МЕЛЬНИК.**

■ 2560 чоловіків добровільно звернулися у міські та районні військкомати Полтавщини з проханням записати їх до лав захисників України від агресії з боку Росії у перші дні окупації військами РФ Криму, **передає наш власкор Василь НЕЙЖМАК.**

Нацбанк надав рефінансування дев'яти банкам на 50 млн. гривень *(112.ua)*

Протистояння має завершитися

шляхом повного відновлення територіальної цілісності України

Учора відбулася зустріч Голови Верховної Ради України Олександра Турчинова з Міністром закордонних справ Королівства Норвегія Бьорге Бренде і Міністром закордонних справ Фінляндської Республіки Ерккі Туоміоя (у центрі).

Під час зустрічі сторони обговорили питання щодо ситуації, що склалася в Україні.

За словами О. Турчинова, новий уряд відпрацював програму щодо стабілізації економічної ситуації в Україні. «Ми відновили співпрацю з МВФ та сподіваємось на підтримку всієї міжнародної спільноти», — сказав він, додавши, що на шляху стабілізації ситуації в країні стала військова агресія Російської Федерації.

«Не маючи жодних підстав, Росія ввела війська на територію України», — зазначив Голова Верховної Ради, підкресливши, що влада захищає всіх людей, які проживають у нашій країні — незалежно від мови, на якій вони розмовляють, релігії, яку сповідують, чи їх національності.

Він повідомив, що влада звернулась до міжнародних інституцій з проханням надіслати своїх спостерігачів, «але російські військові поводяться надзвичайно агресивно: були спроби заблокувати представників ОБСЄ та ООН».

Водночас О. Турчинов висловив переконання, що Україна за допомогою своїх стратегічних партнерів зможе знайти політичне рішення для розв'язання складної ситуації в Криму та зупинить військову агресію.

Він також наголосив, що жодним агресивним діям «не зупинити курс на стабілізацію ситуації в країні та європейську інтеграцію». «Україна — відкрита країна, ми хочемо розбудувати демократичні зразкові стосунки між громадами, релігійними організаціями, громадянським суспільством та владою», — підсумував О. Турчинов.

Зі свого боку міністри закордонних справ Норвегії та Фінляндії запевнили, що ЄС робитиме все для того, щоб «знайти вирішення проблемної ситуації в Криму в політичній площині».

«Ми недвозначно заявили про нашу чітку позицію протистояння будь-якому насильству», — зазначив Б. Бренде, додавши, що Європа дуже уважно та з великою підтримкою стежить за всіма зусиллями, які нова влада докладає щодо стабілізації економічної та політичної ситуації в Україні. «Протистояння повинно завершитися шляхом повного відновлення територіальної цілісності України», — наголосив голова МЗС Норвегії.

Крім того, міністри провідних європейських країн запевнили, що Європа готова надавати всіляку підтримку в питанні реформування України. «Ми приїхали, щоб надати політичну підтримку та показати солідарність з українським керівництвом. Україна може розраховувати на нашу всіляку підтримку», — сказав Е. Туоміоя.

Прес-секретар Голови Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Перевірка бойової готовності

Учора вночі Голова Верховної Ради України, виконуючий обов'язки Президента України Олександр Турчинов відвідав Головний командний пункт управління Збройних Сил України.

Під час огляду Головного командного пункту відбулася нарада з керівниками Міністерства оборони та Генштабу Збройних Сил України і селекторна нарада з командуванням Військово-Морських сил України.

Під час селекторного зв'язку командувач Військово-Морських сил контр-адмірал Сергій Гайдук запевнив, що «незважаючи на провокації та блокування з боку російських військових, українські моряки гідно виконують свій військовий обов'язок та вірні присязі народу України».

Крім того, керівництво Міністерства оборони та Генштабу доповіло Верховному Головнокомандувачу про готовність армії виконувати завдання із захисту країни.

Прес-секретар Голови Верховної Ради України.

Руслан КОШУЛИНСЬКИЙ: «Забезпечення права на свободу висловлювання є невід'ємним елементом демократичних перетворень»

Учора заступник Голови Верховної Ради України Руслан Кошулинський обговорив з Представником ОБСЄ з питань свободи ЗМІ Дунею Міятович ситуацію у сфері забезпечення свободи ЗМІ в Україні, а також питання надання експертного сприяння нашій державі з боку ПЗМІ ОБСЄ щодо забезпечення свободи ЗМІ та посилення захисту журналістів в Україні.

Під час розмови Р. Кошулинський зазначив, що Україна високо цінує роль Представника ОБСЄ з питань свободи ЗМІ щодо надання сприяння державам-учасницям у зміцненні належного виконання зобов'язань ОБСЄ у сфері свободи слова і свободи ЗМІ. «Українська сторона є відкритою до обговорення усіх питань, що стосуються проблематики свободи слова на просторі ОБСЄ», — сказав він і назвав підхід з боку ОБСЄ до питань забезпечення свободи ЗМІ «активним і збалансованим».

Забезпечення права на свободу висловлювання, на переконання заступника керівника парламенту, є невід'ємним елементом демократичних перетворень в Україні і складовою внутрішньої політики нової української влади. «Дотримання взятих міжнародних зобов'язань, зокрема у сфері свободи ЗМІ, залишатиметься одним з пріоритетів зовнішньої політики нашої держави», — підкреслив Р. Кошулинський.

Особлива увага, за його словами, має надаватися належному забезпеченню безпеки журналістів у ході проведення масових заходів. «Застосування насильства щодо журналістів є неприпустимим, — підкреслив він. — Українська влада засуджуватиме будь-які прояви насильства стосовно журналістів та проводитиме об'єктивне і неупереджене розслідування злочинів, скоєних проти них».

Своєю чергою, Д. Міятович наголосила на необхідності надання представникам ЗМІ необхідної безпеки, особливо в регіонах, де йде політичне протистояння, зокрема, в Автономній Республіці Крим. Вона також висловилась за те, аби «винні у побитті журналістів були знайдені і покарані відповідно до чинного законодавства».

Серед напрямків подальшої співпраці в інформаційному просторі Д. Міятович назвала Закон про громадське мовлення, який потребує доопрацювання; Закон про свободу слова, про дифамацію тощо.

Представник ОБСЄ запропонувала також ширше залучати представників ЗМІ до участі у роботі органів влади. «Це буде ознакою відновлення довіри до влади», — сказала вона.

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

«Не можуть убивати один одного брати по крові»

Миколаївські судді звернулися до Валентини Матвієнко — як до матері й уродженки Хмельниччини.

Колектив територіального управління Державної судової адміністрації Миколаївської області звернувся до голови Ради Федерації Росії Валентини Матвієнко з відкритим листом, у якому закликає припинити російську інтервенцію на територію України.

«Не могут убивать друг друга братья по крови, являющиеся единоверцами. Почти в каждой украинской семье имеются родственники в России. В своем коллективе мы общаемся на русском языке, нам привычно так, никто не понуждает переходить на украинский язык. В отпускной период нам практически каждому нужно будет ехать в Россию к родственникам — кому в Ставрополь, многим в Тюмень, одному даже в Магадан, а вам на историческую родину — Хмельнитчину, Черкасщину, на могилку отца. Мы не хотим быть второй Абхазией, мы не хотим, чтобы были разрушены наши дома, чтобы гибли наши дети. Неужели Вы как мать, как украинка, желаете смерти своим детям?» — йдеться у листі.

Судді Миколаївщини просять Валентину Матвієнко, уродженку Шепетівки Хмельницької області, скасувати рішення Сенату про військове вторгнення на її історичну батьківщину.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Миколаївська область.

* * *

Новоград-Волинська міська організація жінок звернулася до голови Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації Валентини Матвієнко. Ось фрагменти цього листа:

«Для нас, українських жінок, матерів, доньок, вкрай незрозумілим та неочікуваним було рішення про дозвіл введення російських військ на територію України, під яким стоїть особисто Ваш підпис як голови Ради Федерації. Цей крок — удар у спину, простими словами — Ви допустили можливість розв'язати війну з Україною, застосувати зброю проти наших дітей, чоловіків, батьків. Закликаємо Вас, шановна Валентино Іванівно, зробити усе можливе заради миру, спокою та недопущення ескалації конфлікту між Україною та Росією. Ні в якому разі не допустіть насильства та не лишайтеся байдужими. Бути Миротворцем набагато вище, ніж агресором».

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

ФОТОФАКТ

У Черкасах на Соборній площі матері зі своїми дітьми протестували проти війни. Жінки надіслали також листа Голові Ради Федерації РФ Валентині Матвієнко з проханням «не допустити найстрашнішого материнського горя — кровопролиття і вбивства українських і російських солдатів».

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

Парламентські слухання «Тарас Шевченко як постать світового значення (до 200–річчя з дня народження)»

Вступне слово Голови Верховної Ради України Олександра Турчинова

Шановні учасники парламентських слухань!

24 жовтня 2013 року Верховною Радою України було прийнято рішення про проведення сьогодні, 5 березня, парламентських слухань на тему: «Тарас Шевченко як постать світового значення (до 200-річчя з дня народження)».

Дорогі друзі, я бачу особливий символізм у тому, що сьогодні з ім'ям Великого Тараса в наших серцях та думках ми повертаємо нашу країну та український парламент до нормального планомірного життя.

«Історія мого життя складає частину історії моєї батьківщини», — які пророчі слова Тараса! Як завжди в часи випробування та боротьби за волю українців, Великий Кобзар знову був з нами. З нами він був і на Майдані. Його портрети прикрашали штаб національного спротиву, майоріли над багатотисячними зібраннями майданівців. Це було не тільки в Києві, це було по всій Україні. Сотні тисяч українців боролися на майданах, свідомо чи підсвідомо пам'ятаючи Шевченкові слова: «Борітеся — поборете! Вам Бог помагає! За вас правда, за вас слава І воля святая!».

Ми запросили сьогодні українців із різних куточків світу, щоб віддати шану цій великій постаті, яка є символом України, символом незалежності та волі українського народу.

Утім, значення особистості та творчості Тараса Шевченка виходить далеко за межі України. Його ім'я вписано золотими літерами в історію духовних досягнень людства поряд з Адамом Міцкевичем, Олександром Пушкіним, Віктором Гюго, Джорджем Байроном, Генріхом Гейне. Шевченко виконав для свого народу історичну місію творця нації, виразника національних почуттів. Як національний пророк він посідає провідне місце в суспільній свідомості не лише українців, а й багатьох народів світу. Його слово — це слово людського єднання. Поезія загальнолюдських гуманістичних цінностей. Вона закликає до вселюдського мирного поступу на засадах правди, рівності та справедливості.

Гуманістична універсальність творчості Шевченка відкриває світу національну історію і культуру України, робить її невід'ємною частиною світової цивілізації. Пророчими стали слова Івана Франка: «Доля переслідувала його в житті, скільки могла. Та вона не зуміла перетворити золото його душі на іржу, ані його любові до людей в ненависть і погорду, а віру в Бога у зневіру і песимізм».

І сьогодні почуття українського народу висловлюється поезією Шевченка, яка акумулює історичний, духовний досвід нації. І в наші дні слова Тараса не втрачають сили народного самовираження. Не випадково Шевченкова духовність особливо надає натхнення і зміцнює віру українського народу в переломні, історично зламні часи.

Так само, як це було на Майдані, де в самопожертву, себе в жертву своїй країні принесли герої, в душі яких був наш Тарас: «Не вмирає душа наша, не вмирає воля. І неситий не виоре на дні моря поле».

У переддень 200-ліття ювілею Тараса Шевченка кожен із нас схиляє голову перед його світлою пам'яттю і переживає відчуття великої гордості за те, що саме українська земля подарувала людству геніального пророка, співця свободи та братерства народів.

Відзначення ювілею нашого українського генія — Тараса Шевченка — знайшло розголос і на світовому рівні. 200-річчя з дня народження Тараса Шевченка внесено до календаря пам'ятних дат ЮНЕСКО.

Загальнолюдського значення набуває творчість лише тих митців, котрі зуміли глибоко відтворити національне і соціальне буття свого народу, які переосмислили його до рівня універсальних всезагальних ідей, в основі яких є вищі інтереси людини і людяності, любов до свого народу та повага до іншого.

Сьогодні Кобзар звертається на сотні мов до наших сучасників. У ці Шевченкові дні мільйони людей як в Україні, так і далеко за її межами вшановують пам'ять славного сина українського народу. Тарас Григорович Шевченко є постаттю, яка об'єднує українців в Україні і за кордоном, яка консолідує українську націю. Шевченко є об'єднавчою постаттю для України і для всього світового українства.

Сьогодні збереження культурних та історичних традицій, духовних цінностей безпосередньо пов'язано з ім'ям Тараса Шевченка. Достойне вшанування його як Кобзаря є своєрідним іспитом на зрілість для української громадськості. Сподіваюся, що парламентські слухання допоможуть нам розпочати гідне, неформальне вшанування пам'яті геніального пророка, великого сина українського народу, по-новому покажуть відкриті для майбутніх поколінь не обмежені кордонами обрії його невмирущої спадщини.

Час боротися не рішеннями, а ділом

Як ми вже повідомляли у вчорашньому номері, в середу відбулись парламентські слухання до 200-ліття Кобзаря. Тема слухань затверджена ще в жовтні минулого року, і тоді це надто загальне визначення («постать світового значення») здавалось цілком прийнятним для офіційних урочистостей.

Але відтоді в суспільстві багато що змінилося, і навіть очевидні формули та істини, які раніше ні в кого не викликали сумніву, тепер вимагали актуалізації. Саме через те парламентські слухання стали незвичайно гострими — навіть для нинішніх гарячих днів. Тут звучало немало правильних і розумних слів, але часто гору брали не слова, а інтонації. Через те про «світове значення» говорили менше, аніж про те, що кожен переживає тут і тепер. Часом перебіг слухань просто тонув у нервозно-надривній стихії. Навіть звичайні для подібної акції цитати з віршів Шевченка промовці намагалися використати як зброю проти опонентів. Дарма що для виступів надалося лише по п'ять хвилин — навіть за ті п'ять хвилин іноді встигало вихлюпнутися багато того, що не назвеш конструктивними пропозиціями.

Хоча й такі пропозиції звучали. Зокрема, і в доповіді міністра культури Євгена Нищука та співдоповіді голови Комітету з питань культури і духовності В'ячеслава Кириленка (приміром, про те, що Тарасова церква на Черкащині повинна бути міжконфесійна). А директор Інституту літератури Микола Жулинський запропонував у приміщенні столичного «Українського дому» створити національний науково-дослідний центр «Шевченківський дім», ця проблема справді давно назріла.

Також конструктивним, хоч при тім і вельми емоційним, був виступ голови парламентського Комітету з питань свободи слова та інформації Миколи Томенка. Він, зокрема, сказав: «Ми вже розумних рішень стільки прийняли, що сьогодні мусимо розхльобувати те, що поприймали. Бо словами боротися за Україну дуже легко. Треба навчитися справами боротися за Україну... Давайте зупинимо будувати в кожному селі і хуторі пам'ятники за бюджетні кошти. Як хтось має свої гроші, кровно зібрані, і хтось має меценатів — я за пам'ятники Шевченка (оплески). Але бюджет у країні розграбований, понищений, немає грошей на українські мову і культуру, тож не треба бавитися у мільйонні пам'ятники, як сьогодні змагаються голови райдержадміністрацій, хто більший пам'ятник збудує. Громада зібрала — пам'ятник постає. Ні — немає пам'ятника, будемо багатші — зробимо... Дванадцятитомник Шевченка повинен з'явитись цього року. Це ганьба — не мати академічного видання Шевченка, хоча ми незалежна країна вже понад 20 років».

Віталій ЖЕЖЕРА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Під час парламентських слухань «Тарас Шевченко як постать світового значення (до 200-річчя з дня народження)»

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Не виплачуєш зарплату — кордон закритий

Заборгованість у зарплаті в Україні, за даними Держстату, станом на 1 лютого становить понад 800 мільйонів гривень, більшість цієї суми припадає на економічно активні підприємства.

Щоб посилити відповідальність за невиплату заробітної плати, я розробив та зареєстрував законопроект «Про внесення змін до Закону України «Про оплату праці» щодо посилення державного контролю за додержанням законодавства про оплату праці». Згідно з положеннями цього проекту закону, який у секретаріаті парламенту зареєстрований під №4311, «керівники юридичних осіб та фізичні особи-підприємці, які не виконують свої зобов'язання щодо виплати заробітної плати у встановлених законодавством строках, періодичністю або розмірах, підлягають тимчасовому обмеженню у праві виїзду за межі України».

У той час, коли на підприємствах рядовим працівникам не виплачується заробітна плата, їхні керівники мають можливість, наприклад, їздити відпочивати за кордон, не маючи жодних перешкод. Думаю, що заборона виїзду за межі України буде вагомим стимулом для того, щоб працівники отримали зароблене.

Важливо, що законопроект передбачає за невиплату зарплат притягувати до відповідальності не лише керівників фірм, які порушують вимогу закону про вчасну виплату зарплати, а й усіх причетних. З цією метою у законодавство планується ввести нове поняття — «керівник юридичної особи», під яким маються на увазі «керівники підприємства, закладу, члени виконавчого органу і ради (спостережної ради) юридичної особи». Крім того, проект закону №4311 забороняє розрахунок за працю продукцією, тоді як законодавство, яке нині діє, допускає таку можливість на рівні 30 відсотків заробітної плати. Хоча не секрет, що деякі керівники підприємств відверто зловживали такою нормою.

Валентин КОРОЛЮК, народний депутат України.

У Сумах розпочато збір коштів для допомоги підшефній військовій частині, яка дислокується у Севастополі. За словами народного депутата України Олега Медуниці *(на знімку)*, в Севастополі вже відшукали сумчан, і ті вийшли на зв'язок із командиром підрозділу. Вони за зібрані кошти куплять військовим продукти, *повідомляє наш власний кореспондент Владислав ЖМУРКОВ*

Будь–що не допустити кровопролиття та жертв

закликав у своєму зверненні до моряків Чорноморського флоту РФ в. о. командувача ВМС ЗС України контр–адмірал Сергій ГАЙДУК

«Сьогодні в нашому славному місті, як і на території всього Кримського півострова, склалася дуже непроста ситуація.

Друзі, родичі, знайомі, просто військові, які до цього чудово взаємодіяли в антипіратських, антитерористичних операціях, опинилися на межі збройного протистояння.

Понад 20 років у Севастополі мирно співіснували й конструктивно взаємодіяли військові моряки України і Чорноморського флоту Російської Федерації. Тут живуть наші родини. Ми водимо дітей в одні садочки і школи.

Ми разом гідно й не раз долали розбіжності й рухалися вперед, розвивали взаємодію, забезпечували мир і стабільність, безпеку наших громадян. Сьогодні подальший розвиток ситуації залежить від кожного з нас.

Наша мета, насамперед, не знеславити кримську землю кров'ю братовбивства, зберегти всіх живими й здоровими, не дозволити політичним протиріччям розірвати родини і друзів.

Не застосовуючи зброю, ми демонструємо всім лише одне — ми будь-що намагаємося не допустити кровопролиття та жертв серед мирного населення.

Переговори між військовими керівниками з керівництвом міста вже ведуться. Вірю, що й політичні лідери, від рішення яких залежить подальший розвиток подій, зможуть проявити мудрість і відповідальність».

Інформацію надано прес-центром Командування ВМС ЗС України.

Російські нападники продовжують блокувати прикордонні підрозділи в Криму

Українських прикордонників дивують заяви посадовців Російської Федерації про те, що військовослужбовці Чорноморського флоту Росії перебувають у місцях постійної дислокації підрозділів та що люди у військовій формі в Криму до російської армії відношення не мають, а фотографії військової техніки з російськими номерами на території АР Крим вважають за провокацію.

Офіційно повідомляємо, що станом на 6 березня 10 об'єктів Держприкордонслужби блокуються озброєними військовослужбовцями Росії.

Зокрема, заблокованими залишається адмінбудівля Азово-Чорноморського регіонального управління. Її контролюють до 50 озброєних осіб та місцевих екстремістів. У Сімферопольському прикордонному загоні та відділі прикордонної служби «Керч», Керченському та Севастопольському загонах морської охорони постійно перебувають до 50 озброєних осіб у спеціальній екіпіровці. Поромну переправу «Крим» блокує група до 100 озброєних російських військових. Під постійним контролем також перебувають відділ прикордонної служби «Сімферополь» та аеропорт Сімферополя. Вночі були атаковані відділ прикордонної служби «Євпаторія» та мобільна прикордонна застава «Масандра». Прикордонники останньої на пропозицію здатися категорично відмовилися.

На більшості об'єктів нападники обмежують допуск персоналу Держприкордонслужби до підрозділів та в ультимативній формі висувають вимогу перейти на бік самопроголошеного уряду Криму. При цьому на прикордонників здійснюється морально-психологічний тиск, шантаж, погрози та підкуп з боку російських силовиків.

Незважаючи на це, прикордонні підрозділи продовжують виконувати завдання з охорони державного кордону України. Військовими кораблями російського флоту відбувається блокування Керченської протоки та Севастопольської бухти, **інформує прес-служба ДПСУ.**

Харків за спокій і справжню демократію

Попри постійні публічні заклики харківського голови Геннадія Кернеса дотримуватися в місті миру, спокою і громадського порядку, напередодні, у так званий день тиші, невдоволені новою владою та охоронці правопорядку зуміли розпалити головну площу Свободи до жорсткого протистояння.

Ближче до 16-ї години весь рух площею було перекрито — ДАІ пропускала лише громадський транспорт. Через годину кількість мітингувальників зросла, за оцінками правоохоронців, до п'яти тисяч. Одні скандували «Референдум», інші закликали до штурму будівлі облдержадміністрації. Однак в організаторів протесту, мабуть, цього разу вистачило розуму й сили і вчергове ламати двері та бити вікна вони не стали.

Проте, біля станції метро «Університет» почалося формування списків бажаючих увійти до «харківського опору». Учасникам опору пропонується брати участь у мітингах і пікетах, займатися агітацією тощо.

Близько 18-ї години представників мітингувальників прийняв новий голова Харківської ОДА Ігор Балута. Представники протестувальників заявили, що вважають нинішню владу нелегітимною, і висунули низку вимог: провести в області референдум про федеративний устрій; провести в області референдум про надання російській мові статусу державної; повернутися до угоди від 21 лютого; налагодити громадський контроль за роботою ОДА; забезпечити своєчасну виплату пенсій; забезпечити виборність керівників областей.

Мітингувальники заявили, що у разі невиконання їхніх вимог вони й надалі виходитимуть на вулицю.

І. Балута, у свою чергу, заявив, що орган контролю в області працює, він буде розширюватися, і ця вимога збігається з вимогою Майдану. За його словами, питання з виплатою пенсій стабілізується протягом 3—4 днів.

Кажучи про інші вимоги, політичні, І. Балута підкреслив, що їх вирішення не належить до його компетенції. Він попросив представників мітингувальників чітко сформулювати їх і висловив готовність передати ці вимоги органам, які можуть їх розглянути. Він запросив мітингувальників зустрітися з ним із цього приводу наступного дня. Мітингарі, у свою чергу, запропонували запросити на цю зустріч і голову облради Сергія Чернова.

Увечері колона пройшла до консульства Російської Федерації, де також лунали гасла, що «Україна й Росія — разом!». Учасники акції заявили, що їх наступний мітинг відбудеться в суботу, 8 березня, незважаючи на святковий день, теж на площі Свободи.

Микола КОСИЙ.
Харків.

Валерій Баранов склав присягу на запорізькому Майдані

Середа у Запоріжжі була політично активною. Почалося все з чергової сесії міськради, на якій очікувалося рішення про відставку міського голови Олександра Сіна та секретаря міськради Романа Тарана. Однак внаслідок низки політманеврів, зокрема, виключення О. Сіна із Партії регіонів та інформаційна кампанія, що є лише шанс «поміняти шило на мило», все закінчилося тим, що навіть спроба внесення до порядку денного питання про відставку обох посадовців не набрала й десяти голосів. Єдиним суттєвим рішенням сесії стала підтримка родини загиблої у травні від рук психічно хворого чоловіка фельдшерки швидкої допомоги. Та ще було оголошено, що частина міських чиновників рівня голів райадміністрацій та їхніх заступників вийшла із Партії регіонів та створила нову фракцію «Єдність».

Тим часом під стінами міської ради відбувся півтисячний мітинг — в основному молодиків з прапорами Росії, Білорусі та Казахстану. Основною ж метою цієї «дивної», як охрестили її запоріжці, акції стало забезпечення фото з великим російським прапором на тлі міськради. Адже спочатку мітингувальники взагалі жодних вимог не висували, а потім трохи повигукували щось на кшталт «Пеклушенка на царство» (тобто на підтримку недавнього голови облдержадміністрації), чи «Янукович — наш президент».

Далі були вимоги не перейменовувати у Запоріжжі вулиці (які ніхто не перейменовує) і не руйнувати пам'ятник Леніну, який теж ніхто поки що не руйнує. Тож до 18 години майже всі учасники проросійського мітингу розійшлися, хоча активісти Майдану біля облдержадміністрації про всяк випадок були готові стати на захист адмінбудівлі.

У цій ситуації неабияку політичну активність проявив новий голова Запорізької ОДА Валерій Баранов. Спочатку він виступив перед мітингувальниками з російськими прапорами (вони його вислухали, сховавши на час свою атрибутику), а потім уже на Майдані перед облдержадміністрацією. Тут він прийняв узгоджений текст присяги на вірність запорізькій громаді. І ще: нагадала про себе, нарешті, й обласна прокуратура. Вона виступила із заявою, що «всім протиправним діям, які можуть загрожувати цілісності країни і спокою громадян, органами прокуратури буде дана принципова оцінка».

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

Мітингували без конфліктів — під чай

Мітингувальники із георгіївськими стрічками на одязі зібралися 5 березня біля будівлі Дніпропетровської міськради. По інший бік будинку стали учасники Євромайдану, представники «Правого сектору» і «Самооборони», які тримали національні прапори України та висловлювали протест проти втручання Росії у ситуацію в нашій країні. Цього разу обійшлося без конфліктів між двома таборами.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Фото dp. vgorode. ua

Полтавщину очолив націоналіст із «донецьких»

У Полтаві офіційно представили нового голову облдержадміністрації Віктора Бугайчука. Уперше це зробив не «вищестоящий» посадовець зі столиці, а голова обласної ради Петро Ворона. Під час «презентаційної» прес-конференції 56-річний керівник ОДА напівжартома зауважив, що він також із «донецьких», адже народився у місті Сєвєродонецьку Луганської області. Свого часу закінчив Харківський політехнічний інститут. Починав трудову діяльність інженером, обіймав управлінські посади на кременчуцькому заводі комунального устаткування.

Останній під його керівництвом було модернізовано й реорганізовано в компанію «Ампер», яка випускає сучасне промислове електрообладнання і налічує сьогодні 300 працівників. Її наглядову раду очолював до призначення на державну посаду. Як політика і громадського діяча на обласному рівні Віктора Бугайчука поки що знають мало. А от у Кременчуці він виявляв неабияку активність. Передусім як єдиний депутат міськради від ВО «Свобода» та захисник інтересів представників малого і середнього бізнесу. Відповідаючи на запитання власкора «Голосу України», зауважив, що не збирається призупиняти своє членство у партії, яка сповідує ідеологію українського націоналізму. І водночас не бачить перепон для порозуміння з усіма земляками.

У тому числі й тими, хто досі перебуває під впливом пропагандистських «страшилок», які розповсюджувались у нас раніше, а тепер продовжують нав'язуватися зовні виключно задля роз'єднання українців. Руйнувати подібні стереотипи, на його думку, треба «спокійною просвітницькою роботою» і реальними справами на користь громади. Тож головними завданнями сьогодення вважає потребу «розкрутити» на Полтавщині виробництво (насамперед промислове, яке серйозно «просіло») та розвивати малий і середній бізнес. «Дрібному» підприємництву, на переконання голови ОДА, вже недостатньо просто допомагати — його необхідно плекати, «вирощувати».

Василь НЕЇЖМАК.

Полтава.

На знімку: новий голова Полтавської ОДА Віктор Бугайчук.

Фото автора.

РЕЗОНАНС

Поранений в. о. міського голови Ужгорода на лікарняний не пішов

«Слава Богу, уже ліпше. Мені пощастило, що не пошкоджені життєво важливі органи, — так учора відповів на телефонний дзвінок кореспондента «Голосу України» з лікарняної палати в. о. міського голови Ужгорода Віктор Щадей, котрого у вівторок невідомий ззаду вдарив ножем у поперековий відділ, коли він вийшов зі своєї машини на автостоянці на вулиці Минайській, 16.

Нагадаємо, що аналогічним чином — ножем ззаду в ліву частину поперекового відділу, біля своєї машини на вулиці Швабській торік наприкінці грудня було поранено одного відомого ужгородського бізнесмена. Наразі загрози життю В. Щадея немає. «Але медики кажуть, що два тижні таки доведеться пробути в лікарні», — додав очільник міста.

До речі, В. Щадей не оформляв лікарняного листка та продовжує виконувати обов'язки міського голови Ужгорода, а два його заступники Віталій Семаль і Володимир Фленько здійснюють лише оперативне керівництво. Секретарем Ужгородської міськради В. Щадей обраний 24 лютого, коли більшість депутатів оголосили недовіру міському голові, члену Партії регіонів Віктору Погорєлову. До обрання нового міського голови згідно із законодавством його обов'язки покладаються на секретаря.

Зауважимо, що це вже другий напад на В. Щадея. Перший мав місце навесні 2012 року, коли він уперше обіймав посаду секретаря міськради. Тоді його побили двоє невідомих у масках і камуфляжі.

Василь НИТКА.

Ужгород.

Будівлю обласної держадміністрації звільнили від непроханих гостей

Близько 5 тисяч осіб зібрав у середу ввечері в Донецьку мітинг на підтримку соборності України. Люди з українськими прапорами скандували: «Донецьк — це Україна!» та тримали гасла із закликом до миру.

— У нас у всіх у Росії родичі, друзі. Брат на брата — це просто немислимо. Від кого нас захищати? Ми живемо нормально. Не повинно бути так, щоб одна людина, маючи ядерну зброю, могла вирішувати за нас, що нам робити, — сказала учасниця акції Тетяна Яворова.

— Я за те, щоб був спокій, щоб не вводили війська, щоб країна розвивалася і жила гідно. Гадаю, вся ця агресія спеціально насаджується в суспільстві, щоб викликати розкол і таким чином приєднати частину України до Росії, — вважає донеччанин Євген.

Будівлю Донецької обласної держадміністрації в четвер охороняють силовики, а вхід закрили двома вантажівками.

За годину до початку мітингу проросійські протестувальники вдруге захопили будівлю обласної державної адміністрації, звідки їх вивели вранці після повідомлення про замінування. На площі перед входом один із організаторів закликав чоловіків із військовою підготовкою піти на площу Леніна, де збирався проукраїнський мітинг. «Ми їх порвемо!» — лунало у мікрофон. Колони рушили центром міста. На площі представників двох протилежних сил відмежовували кордони міліції. Проросійські активісти були налаштовані агресивно: висмикували з автомобілів українські прапори, шматували гасла. Згодом почали кидати через міліцейський кордон курячі яйця та димові шашки.

Але найстрашніше сталося після завершення мітингу: натовп «чоловіків із військовою підготовкою» посунув на людей із українськими прапорами, які розходилися з площі. Сталася бійка, внаслідок якої, за даними пресслужби обласної державної адміністрації, семеро осіб звернулися по медичну допомогу, одного потерпілого госпіталізували до травматологічної лікарні. З міркувань безпеки люди ховали українські прапори і символіку одразу після завершення акції.

У ніч на четвер будівлю обласної державної адміністрації звільнили від захопників. Уранці площа перед адмінбудівлею була порожня: ані наметів, ані протестувальників. На даху будівлі та флагштоку поруч із входом знову висіли державні прапори України.

Люди, які перебували у приміщеннях обласної державної адміністрації в ніч на четвер, не чинили опору і залишили будівлю на вимогу міліції протягом кількох хвилин. Про це журналістам повідомив начальник Донецького міського управління міліції Максим Кириндясов. «Понад 70 осіб доставлені до органів слідства, з ними проводяться слідчі дії», — сказав головний міліціонер. За його словами, всі затримані — громадяни України, мешканці різних міст області. Також звільнено від захопників офіс управління Держказначейства в області: туди проросійські активісти на чолі із самопроголошеним «народним губернатором» Павлом Губарєвим приходили з вимогами припинити перерахування податків до Києва. В міліції не підтверджують, але й не спростовують інформацію про затримання лідера протесту, посилаючись на те, що кримінальне провадження розслідує СБУ.

Правоохоронці кажуть, що протестувальники пошкодили майно всередині будівлі ОДА. Зокрема, розгромлено кімнати ради ветеранів, бухгалтерії, пошкоджено портрети почесних шахтарів, нагороди, елементи декору. Під час штурму в середу непрохані «гості» навіть розбили величезний акваріум із рибами у фойє першого поверху.

— Люди, які закликають мешканців до мирних акцій, насправді займаються відвертим вандалізмом. Якщо на попередніх етапах наші зусилля були зосереджені на переговорному процесі, то тепер переводимо у правове поле. Такі дії підпадають під статті Кримінального кодексу. В рамках закону міліція застосовуватиме заходи фізичного впливу, затримуватиме порушників і притягатиме їх до кримінальної відповідальності, — наголосив очільник міліції.

У четвер зранку звільнену будівлю облдержадміністрації оточили силовики, а перед входом поставили дві вантажівки. На площу нікого не пускали, хоча близько 70—80 активістів прийшли на мітинг. На підходах до кварталу співробітники міліції застерігали перехожих від участі в незаконній акції.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Фото автора.

ОФІЦІЙНО

Звернення до академічної спільноти Російської Федерації

Шановні колеги!

Професори, викладачі й студенти першої вищої школи Східної Європи — Острозької академії — звертаються до вас у нелегку хвилину конфлікту між Російською Федерацією та Україною.

Підтримка Радою Федерації звернення Президента Росії із приводу введення в Україну військового контингенту, а також дії російських військ у Криму фактично означають початок збройного вторгнення. На наше глибоке переконання, на сьогодні російська громадськість дезінформована про ситуацію в Криму й Східній Україні силами, що намагаються розпалити ворожнечу між нашими народами, втягнути наші країни в криваву війну, в якій не буде переможців і переможених. Відповідально заявляємо, що в Україні як вільній і демократичній державі не спостерігається жодних обмежень прав національних, мовних або релігійних меншин, а колектив Національного університету «Острозька академія» докладав і докладатиме всіх зусиль для підтримки атмосфери релігійної і національної толерантності.

Нагадуємо, що в XVI—XVII століттях саме Острозька академія, де побачило світ перше повне друковане видання слов'янської Біблії, була світочем учеността слов'янського світу, а острозькі видання мали величезну популярність у Москві й Росії. Сьогодні наші викладачі й студенти продовжують розвивати та поглиблювати культурні зв'язки між нашими народами, беручи участь у конференціях, обговорюючи з російськими колегами актуальні наукові проблеми, обмінюючись публікаціями. Ніколи в нас не виникало непорозуміння із приводу мови або культури. Мова науки й освіти — це мова миру і співробітництва.

Дорогі колеги, просимо вас всіма доступними засобами вплинути на вище керівництво Російської Федерації і зробити все можливе для запобігання війни між нашими народами.

З повагою і надією на мир,

колектив Національного університету «Острозька академія».

Обласним, районним, міським радам
Організації ветеранів України

Звернення

Антинародний режим Януковича довів Україну до глибокої політичної, економічної і соціальної кризи. Підтримуючи даний режим, 1 березня 2014 року Російська Федерація ввела військовий контингент на територію суверенної Української держави.

Ми, ветерани війни, праці та Збройних Сил України міста Кам'янця-Подільського Хмельницької області, на позачерговому пленумі ради ветеранів 04.03.2014 року прийняли таке:

— підтримуємо новостворені органи центральної державної влади України;

— засуджуємо агресивні дії Російської Федерації на території України (АР Крим) і вимагаємо від Президента Росії Володимира Путіна негайно вивести війська із території України;

— звертаємося до всіх ветеранів війни, праці, Збройних Сил, усіх громадян України піднятися на захист державного суверенітету України проти агресії Російської Федерації в Україні та недопущення розколу України;

— звертаємося до ветеранів м. Москви, міста-побратима Мічуринська, 4-ї танкової армії, яка в березні 1944 року визволяла м. Кам'янець-Подільський від німецько-фашистських загарбників, підтримати народ України у вимозі припинення Російської Федерації агресії проти України;

— залишаємо за собою право, в разі необхідності, на формування загонів народного ополчення.

Прийнято на позачерговому пленумі ради ветеранів м. Кам'янця-Подільського 04.03.2014 р.

Голова ради міської організації ветеранів Л. РОГАЛЬ.

За поданням прокуратури Кременчуцька міськрада скасувала рішення про виділення 80 кв. м землі одному з голів районної в місті ради. Йому надали ділянку «для експлуатації та обслуговування» гаража. Тепер її повернули в користування залізничній лікарні, *стверджує наш власкор Василь Неїжмак*

Миколаївські лісівники вирішили посадити ліс на згадку про тих, хто трагічно загинув на Майдані. Посадковий матеріал і ділянки землі забезпечують організатори. Акція триватиме до 20 квітня. Кращих учасників нагородять грамотами й коштовними подарунками, *повідомляє наш кореспондент Ірина Нежигай*

ОФІЦІЙНО

Заява
Верховної Ради України

до Міжнародного кримінального суду про визнання Україною юрисдикції міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності вищими посадовими особами держави, які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян під час мирних акцій протестів у період з 21 листопада 2013 року по 22 лютого 2014 року

Від імені Українського народу Верховна Рада України як єдиний орган законодавчої влади України, визнаючи юрисдикцію, звертається до Міжнародного кримінального суду з метою притягнення до кримінальної відповідальності у Міжнародному кримінальному суді вищих посадових осіб України щодо передбачених статтею 7 Римського статуту Міжнародного кримінального суду злочинів проти людяності під час мирних акцій протестів громадян, що мали місце в Україні у період з 30 листопада 2013 року по 22 лютого 2014 року, а саме Януковича Віктора Федоровича - Президента України та інших посадових осіб, яких визначить прокурор Міжнародного кримінального суду.

Протягом трьох місяців в Україні правоохоронні органи за наказом вищих посадових осіб держави неправомірно застосовували заходи фізичного впливу, спеціальні засоби та зброю до учасників мирних акцій у м. Києві та інших містах України. Системними стали перевищення їх посадовими особами влади та посадових повноважень, а також вчинення інших тяжких та особливо тяжких злочинів, які призвели до вбивства понад 100 громадян України та інших держав, поранення та каліцтва більше 2000 осіб, понад 500 з яких перебувають у тяжкому стані, застосування щодо мирних громадян катування (незаконного затримання та тримання роздягненими догола при температурі повітря нижче 15^{0}С, застосування водометів проти учасників мирних акцій протестів при температурі повітря нижче 10^{0}С, нанесення тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості тощо). Характерною ознакою в цей період стало викрадення та зникнення людей, насильницьке та протизаконне позбавлення їх волі, насильницький вивіз у безлюдні місця з метою катування та вбивства, безпідставне тюремне ув'язнення великої кількості людей у різних містах України, їх жорстоке побиття, протиправне знищення майна учасників мирних акцій (житла, автомобілів тощо).

Безпрецедентним стало використання владою на місцях та міліцією організованих злочинних угруповань з метою залякування та викрадення людей, катування, вбивства, знищення їх майна тощо. Як правило, переслідування людей велося за політичними мотивами (активістів опозиційних партій, громадських організацій, «Євромайдану», «Автомайдану» та інших).

Вищезазначене, як правило, призводило до спричинення сильних страждань, серйозної шкоди психічному та фізичному здоров'ю учасників мирних акцій протестів.

Беручи до уваги, що протиправні дії зазначених вищих посадових осіб містять ознаки тяжких та особливо тяжких злочинів проти людяності, що підпадають під юрисдикцію Міжнародного кримінального суду, Верховна Рада України цією Заявою:

1. Визнає відповідно до пункту 2 статті 11 та пунктів 2, 3 статті 12 Римського статуту юрисдикцію Міжнародного кримінального суду щодо злочинів проти людяності вищими посадовими особами держави, які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян під час мирних акцій протестів, що мали місце в Україні у період з 21 листопада 2013 року по 22 лютого 2014 року.

2. Звертається до Міжнародного кримінального суду про встановлення винних у скоєнні злочинів проти людяності, передбачених статтею 7 Римського статуту Міжнародного кримінального суду, та притягнення їх до кримінальної відповідальності Януковича Віктора Федоровича - екс-Президента України, екс-Генерального прокурора України Пшонки Віктора Павловича, екс-Міністра внутрішніх справ України Захарченка Віталія Юрійовича та інших посадових осіб, які видавали та виконували явно злочинні накази, які можуть бути встановлені прокурором Міжнародного кримінального суду.

Голова Верховної Ради України
О. ТУРЧИНОВ.

м. Київ, 25 лютого 2014 року.
№790-VII.

Постанова
Верховної Ради України

Про Заяву Верховної Ради України

3 березня 2014 року відбулося екстрене засідання Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй щодо ситуації в Україні, в ході якого Постійний представник Російської Федерації в ООН зробив заяву, із змісту якої випливає, що Російська Федерація ввела війська на територію суверенної України, зокрема за зверненням екс-президента України Януковича В.Ф.

Верховна Рада України заявляє, що відповідно до Конституції України та українського законодавства схвалення рішення про допуск підрозділів збройних сил іноземних держав на територію України відноситься виключно до компетенції Верховної Ради України, яка ніколи не ухвалювала відповідних рішень.

Верховна Рада України з метою зняття напруги, що сьогодні виникла в Автономній Республіці Крим, звертається до Російської Федерації з вимогою негайного повернення військовослужбовців Чорноморського флоту Російської Федерації у місця їх постійної дислокації, які можуть перебувати за їх межами виключно за погодженням з компетентними органами України відповідно до Угоди між Україною та Російською Федерацією про статус та умови перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України, а також введення інших військових формувань з території України, присутність яких без згоди на це України суперечить основним принципам міжнародного права, низці багатосторонніх та двосторонніх міжнародних договорів, сторонами яких є Україна та Російська Федерація.

У зв'язку з цим Верховна Рада України наголошує на необхідності припинення втручання з боку Російської Федерації у внутрішні справи України.

Верховна Рада України зазначає, що видача Україні екс-президента України Януковича В.Ф., на екстрадиції якого наполягає Генеральна прокуратура України, сприяла б нормалізації двосторонніх стосунків між нашими державами.

Голова Верховної Ради України
О. ТУРЧИНОВ.

м. Київ,
4 березня 2014 року.
№847-VII.

Постанова
Верховної Ради України

Про утворення Тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України з питань підготовки законопроекту про внесення змін до Конституції України

Відповідно до частини другої статті 89 Конституції України, статті 85 Регламенту Верховної Ради України Верховна Рада України **постановляє**:

1. Утворити Тимчасову спеціальну комісію Верховної Ради України з питань підготовки законопроекту про внесення змін до Конституції України (далі - Тимчасова спеціальна комісія).

2. Тимчасова спеціальна комісія є головною з підготовки законопроекту про внесення змін до Конституції України.

3. Тимчасовій спеціальній комісії підготувати та подати до 15 квітня 2014 року на розгляд Верховної Ради України проект закону про внесення змін до Конституції України відповідно до законодавчої процедури внесення змін до Конституції України.

4. Визнати, що засідання Тимчасової спеціальної комісії є правомочними за умови присутності на її засіданнях половини народних депутатів України від складу Тимчасової спеціальної комісії.

5. Обрати головою Тимчасової спеціальної комісії народного депутата України Князевича Руслана Петровича (фракція Всеукраїнського об'єднання «Батьківщина»), заступником голови Тимчасової спеціальної комісії народного депутата України Писаренка Валерія Володимировича (фракція ПАРТІЇ РЕГІОНІВ).

6. Обрати до складу Тимчасової спеціальної комісії таких народних депутатів України:

Гелевея Олега Івановича - фракція Всеукраїнське об'єднання «Свобода»;

Гриневецького Сергія Рафаїловича - фракція ПАРТІЇ РЕГІОНІВ;

Дерев'янка Юрія Богдановича - позафракційний;

Дзоз Віталіну Олексіївну - фракція ПАРТІЇ РЕГІОНІВ;

Ємця Леоніда Олександровича - фракція Всеукраїнського об'єднання «Батьківщина»;

Зарубінського Олега Олександровича - група «Суверенна європейська Україна»;

Карпунцова Валерія Віталійовича - фракція Політичної партії «УДАР Віталія Кличка»;

Мартинюка Адама Івановича - фракція Комуністичної партії України;

Пилипенка Володимира Пилиповича - група «Економічний розвиток»;

Пишного Андрія Григоровича - фракція Всеукраїнського об'єднання «Батьківщина»;

Терьохіна Сергія Анатолійовича - фракція Всеукраїнського об'єднання «Батьківщина»;

Фельдмана Олександра Борисовича - фракція ПАРТІЇ РЕГІОНІВ;

Шуфрича Нестора Івановича - фракція ПАРТІЇ РЕГІОНІВ.

7. Визначити термін діяльності Тимчасової спеціальної комісії до прийняття Верховною Радою України законопроекту про внесення змін до Конституції України, який буде підготовлений цією комісією.

8. Матеріально-технічне, кадрове, інформаційне та організаційне забезпечення роботи Тимчасової спеціальної комісії покласти на Апарат Верховної Ради України.

9. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України
О. ТУРЧИНОВ.

м. Київ, 4 березня 2014 року.
№849-VII.

Постанова
Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Кубіва С.І.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Припинити достроково повноваження народного депутата України Кубіва Степана Івановича, обраного в загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі, політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України
О. ТУРЧИНОВ.

м. Київ, 4 березня 2014 року.
№852-VII.

Відчуття власної неспроможності спонукає шукати підтримку в Росії

Увечері 5 березня в Луганську відбувся проросійський мітинг, якому його організатори дали назву «Ні кроку назад».

У листівках, розповсюджених напередодні, ініціатор акції — громадська організація «Луганська гвардія» виклала основні завдання мітингу: «негайно призначити дату референдуму», «попросити Росію про допомогу про введення її військ на територію південного сходу для захисту мирних жителів», «навести порядок у місцевій владі та за потреби змінити міського голову народним голосуванням» та ін. У мітингу взяли участь близько двох тисяч людей. Вони вимагали зміни обласного керівництва, висловивши недовіру новому голові облдержадміністрації Михайлу Болотських.

Мітингувальники демонстрували українські паспорти — ніби переконуючи у відсутності в Луганську провокаторів-росіян. Серед промовців був священнослужитель, який закликав створити «православне черненце військо із загонів опричників для боротьби за православну віру». Глава «Луганської гвардії» Олександр Харитонов, оголошений «народним губернатором», повідомив, що захоплювати облдержадміністрацію його організація не має наміру. «У нас мирний мітинг. Незважаючи на чутки, ніякого захоплення сьогодні не буде. Можливі провокації. Але «Луганська гвардія» готова їм протистояти», — заявив він.

Алла
АНТІПОВА.

Луганськ.

Фото сайту «Острів: Луганськ».

Ветеранам Великої Вітчизняної війни, жителям міста Старокостянтинів Хмельницької області

Дорогі друзі!

Щиро вітаю вас із 70-річчям визволення Старокостянтинова від фашистських загарбників.

Цими днями ми вшановуємо мужність генералів і офіцерів, сержантів і рядових, які у запеклих боях здобули Перемогу над ворогом. Нехай світла пам'ять про їхній безсмертний подвиг слугує нам духовною опорою в утвердженні суверенної, демократичної, соціальної держави!

Бажаю вам, шановні ветерани, всім жителям вашого славного міста міцного здоров'я, життєвої сили і подальших успіхів у повсякденній діяльності на благо прекрасного Хмельницького краю, в ім'я процвітання України.

Пам'ятаймо наших самовідданих героїв та будуймо європейське майбутнє країни!

В. о. Президента України, Голова Верховної Ради України Олександр ТУРЧИНОВ.

Перемога далася нелегко

За довгу, майже півтисячолітню історію, давньому Старокостянтинову доводилось бачити усяке. Збудований ще у 1571-му Старокостянтинівський замок та укріплення навколо міста мали боронити його від лютого ворога. Але вберегтись від фашистської навали все-таки не вдалось. Майже чотири роки окупації стали для міста та його мешканців чи не найжорстокішим випробуванням. Тут була сконцентрована чимала кількість гестапівських військ, котрі мали продемонструвати всьому регіону правила нового окупаційного режиму. А вони були такими: окупанти розстріляли і знищили у гетто двадцять одну тисячу мирних жителів. Ще шість тисяч краян було вивезено до Німеччини. Невелике містечко знекровлювалось і винищувалось у буквальному розумінні слова.

Така жорстокість викликала народний спротив, почали діяти підпільні групи. Але й гестапо не дрімало — партизанські угруповання були розгромлені, у місті і довкола пройшли зачистки місцевого населення. До Проскурівсько-Чернівецької операції, котра розпочалась наприкінці лютого 1944 року і під час якої визволили стародавнє місто, дожити пощастило небагатьом.

Бої за Старокостянтинів були не надто затяжними, але запеклими. Розпочалися вони 4 березня, а 9 березня райцентр уже визволили від фашистів. Утім, ця перемога далася нелегко. За жорстокістю боїв дехто навіть порівнював Старокостянтинів зі Сталінградом. Звичайно, масштаби військових операцій були різними. Але німецькі війська вперто трималися за місто. Не випадково вже у повоєнні роки руїни українського міста були використані як природна декорація для зйомок фільму про бої під Сталінградом.

В обласному архіві зберігаються оперативні зведення, направлені з місць боїв до штабу армії: «Противник намагався не допустити просування наших частин, маючи основне угруповання танків та мотопіхоти у районі Старокостянтинова. Одночасно в кількох напрямках було задіяно до ста танків противника».

Як свідчать документи, наступні кілька днів ситуація змінювалась буквально по годинах. Ще зранку сорок фашистських танків контратакували наші бойові частини і відкинули їх на попередні рубежі. А вже опівдні радянські війська провели успішну контратаку. До вечора вони визволили майже два десятки населених пунктів, що розташовувались по лінії фронту. Однак в самому Старокостянтинові ворог продовжував чинити опір, використовуючи танки та авіацію. І все одно радянські війська, як сказано у зведеннях, долаючи впертий вогневий опір противника і відбиваючи контратаки, до 9 березня оволоділи понад чотирма десятками населених пунктів, включаючи і залізничну станцію «Старокостянтинів». Після цих боїв дванадцять військових частин і з'єднань, що брали у них участь, були названі старокостянтинівськими. У боях за місто загинуло 1613 радянських солдатів та офіцерів. Відтоді старокостянтинівці щороку відзначають день визволення свого міста. І досі на зустрічі у навчальні заклади та різні колективи намагаються запросити тих, хто був свідками далеких подій. І цього разу у Воронковецьку ЗОШ I—III ступенів запросили ветерана Великої Вітчизняної війни Нуруша Захрабова. Діти читали фронтові листи, показували сцени із солдатських буднів, співали воєнні пісні. А ветеран розповідав про те, що довелось пережити його поколінню.

Сьогодні в районі мешкає 2025 ветеранів війни. Нещодавно для них розпочали проект зі створення соціальних паспортів ветеранів. Це для того, щоб більше дізнатися про їхні проблеми і допомогти. Місто пам'ятає і цінує своїх героїв.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Передусім — здорова, ефективна економіка

ЮВІЛЕЙ

Олександр Миколайович Ткаченко* (на знімку) *— авторитетний і шанований державний і політичний діяч України. Його трудове життя — це дуже складний шлях від простого колгоспника до масштабного організатора сільськогосподарського виробництва, від сільського комсомольського ватажка до глави парламенту.

Якось Олександр Миколайович зізнався мені, що замолоду він прочитав понад 200 книжок популярної серії «Життя видатних людей». Особливо добре знайомі йому біографії великих учених і практиків земельної справи В. В. Докучаєва, В. Р. Вільямса, Д. М. Прянишникова, М. І. Вавилова, І. В. Мічуріна, М. О. Посмітного, П. М. Ангеліної й інших уславлених героїв цієї серії, які своєю безмежною відданістю улюбленій справі, невтомним творчим пошуком, фанатичною завзятістю й титанічною працьовитістю, наполегливістю й цілеспрямованістю допомогли йому глибоко відчути нерозривний зв'язок з долями землі-годувальниці, з історією рідного народу й рідної країни.

Трудове життя Олександра Миколайовича почалося дуже рано, коли він допомагав матері на колгоспному полі. Потім працював на Шполянській машинно-тракторній станції, закінчив Білоцерківський сільськогосподарський інститут, успішно трудився старшим агрономом Таращанського райвідділу «Сільгосптехніка». Уже тоді товариші по роботі заслужено називали його справжнім законодавцем поля. А він назавжди вирішив, що сільський трудівник, який годує нас, також повинен жити гідно й багато.

Результативна робота в землеробстві визначила його подальшу суспільно-політичну біографію — багато років він пропрацював на комсомольській і партійній ниві на Київщині. Закінчив Вищу партійну школу при ЦК Компартії України. В 1982-му його обирають головою Тернопільського обласного виконавчого комітету. Чотири роки його роботи на цій посаді — і область стає одним із кращих аграрних регіонів України, її економіка енергійно розвивається. І мені, вихідцеві з Тернопільського краю, приємно сказати, що мої земляки досі пам'ятають про його внесок у розвиток області. Адже добра справа людьми не забувається.

У 1985 році Олександр Ткаченко висувається на посаду міністра сільського господарства, потім — голови Державного агропромислового комплексу, першого заступника Голови Ради Міністрів УРСР. Сільське господарство України в цей період стало одним із найрозвиненіших у світі, давало змогу впевнено забезпечувати продовольчу безпеку населення країни. Як у пріоритетну галузь економіки в нього щорічно спрямовувалося в середньому 4,5—5,0 мільярда повновагих радянських рублів, сучасна техніка, мінеральні добрива.

Значну частину свого багатого на події життя Олександр Миколайович віддав парламентській діяльності, він був народним депутатом Верховної Ради УРСР одинадцятого, а потім Верховної Ради України другого, третього, четвертого, п'ятого та шостого скликань. Маючи гарну електоральну підтримку, йому довелося витримати вир парламентських інтриг і обструкцій, чорний піар, але він не занепадав духом від тимчасових невдач. Щоправда, у певних ситуаціях він змушений був іти на деякі компроміси, вибудовувати політику залежно від мінливих обставин.

Визнанням високої державної і політичної ваги й багаторічного досвіду Олександра Ткаченка стало обрання його в 1994-му першим заступником Голови, а через чотири роки — Головою Верховної Ради України. Потім йому доручали очолювати профільний Комітет з питань економічної реформи. У 1991-му і 1999 роках Олександр Миколайович висував свою кандидатуру на президентських виборах, входив до складу так званої канівської четвірки, але під час виборчих кампаній знімався з перегонів. І на запитання допитливих журналістів з хитринкою відповідав, що він як глава парламенту і так у посадовій ієрархії держави — «не перший, але і не другий».

У своїй виробничій діяльності Олександр Миколайович займався численними науковими розробками, в 1992 році закінчив аспірантуру Уманського сільськогосподарського інституту. Нині він доктор економічних наук, професор, академік. У своїй домашній бібліотеці з дбайливо зберігаю унікальну книжку «Феномен України: реформи 1991—2004 рр.» з його дарчим написом як керівника авторського колективу. У цій об'ємній науковій праці дається докладний аналіз стану різних галузей промисловості й сільського господарства, викладається науково вивірена Концепція національної програми відродження України й реальні шляхи її реалізації.

У передмові до видання Олександр Миколайович пише, що «для нашого народу незалежність і суверенітет України — це не тільки й не стільки його символіка: Герб, Прапор, Гімн і Конституція, а насамперед здорова, ефективна економіка як головна умова для гідного життя людини, для її всебічного розвитку, гарантування прав і свобод громадян, упевненість у завтрашньому дні для себе, своїх дітей і онуків». Ці слова особливо актуальні нині, у складній і напруженій політичній і економічній ситуації, яку переживає наше суспільство, коли знову й знову у всій гостроті постає дуже важливе запитання: «Що робити?»

Перебуваючи на заслуженій пенсії, Олександр Миколайович вважає, що 75 років — це не просто почесна дата. Навчений багатим життєвим досвідом, він із хвилюванням згадує віщі слова своєї матері: «У будь-якій ситуації, синку, якщо не знаєш, що казати, то кажи правду. А якщо не знаєш, як діяти, то чини так, як підказує твоя совість». Цей материнський заповіт, ця священна віра в правду, добро й справедливість протягом життя в ньому тільки зміцнювалися. Протягом життєвого шляху він ніколи не зраджував своїм глибоким переконанням і може чесно дивитися людям в очі, дивитися зі спокійною совістю й усвідомленням виконаного обов'язку.

Люди добре знають цього видатного політичного діяча нашого часу, ставляться до нього із глибокою повагою і щирістю. За заслуги перед Батьківщиною й народом йому присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці, він нагороджений двома орденами Леніна, орденами Жовтневої революції, Трудового Червоного Прапора, «Знак Пошани», Ярослава Мудрого, іншими державними нагородами та медалями.

У ювілейні дні свого 75-ліття вельмишановний Олександр Миколайович Ткаченко з радістю приймає гарячі привітання від своїх колег і соратників, від рідних і друзів. Люди щиро, від усієї душі бажають йому міцного здоров'я, сімейного щастя і благополуччя, довгих років життя.

Іван ГАВРИЛИШИН, член Національної спілки журналістів України.

АНТИАГРЕСИН

Братання з Курськом призупинили

Міська влада Кременчука призупинила роботу над підготовкою угоди про побратимство та співробітництво з російським Курськом. Про це на розширеному засіданні міськвиконкому повідомив міський голова Олег Бабаєв.

Протокол про наміри щодо поглиблення такої співпраці офіційна делегація Кременчука підписала під час перебування в Курську місяць тому. Тоді ж було домовлено, що основний договір укладуть у червні ц. р. Однак недружні дії Кремля стосовно України змусили заморозити ці наміри до повного врегулювання політичного конфлікту, тобто до виведення російських окупаційних військ із території нашої держави.

В ухваленій міськвиконкомом резолюції міститься категоричний осуд згаданого акта агресії. Водночас Олег Бабаєв висловив сподівання, що безпрецедентні забаганки російської влади все ж не зіпсують дружніх стосунків між двома братніми народами та перевірених часом партнерських відносин між підприємцями обох держав.

Василь НЕЇЖМАК.

Навчаються захищатися

Відповідні курси почали діяти на базі Волинського обласного ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою, що в Луцьку. Їх відвідало вже кілька сотень чоловіків. Там добровольці оволодівають навиками застосування зброї, вмінням маскуватися і захищати себе. Окрім того фахівці інструктують членів загонів самооборони щодо питань захисту об'єктів інфраструктури населених пунктів.

Як зазначив начальник ліцею полковник Павло Боснюк, близько 70 відсотків курсантів вже мають досвід військової служби, є й такі, хто воював у гарячих точках, зокрема снайпери, механіки-водії бойових машин, артилеристи і мінометники. Не бракує й тих, хто вперше взяв у руки автомат Калашникова. Їх поділено на дві відповідні групи. Але всіх об'єднує одне: бажання захистити Україну і свій дім від агресора.

Микола ЯКИМЕНКО.

Дивовижне, одначе, оце всемогутнє покликання. Я добре знав, що живопис — моя майбутня професія, мій насущний хліб. І замість того, щоб вивчати його глибокі таїнства, та ще під керівництвом такого вчителя, яким був безсмертний Брюллов, я складав вірші, за які мені ніхто ні копійки не заплатив, і які, врешті, позбавили мене свободи, і які попри всемогутню нелюдську заборону, я все–таки крадькома шкрябаю.

Тарас Шевченко. «Щоденник». 1 липня 1857.

...І будуть люди на землі

УВАГА, КОНКУРС!

Сьогодні ми підбиваємо підсумки конкурсу «З Кобзарем у серці». Для нас це нелегке завдання, бо серед конкурсантів — більше достойних людей, аніж премій. Зрештою, це біда всіх премій, включно з найголовнішою у нашій державі — Шевченківською.

Як ми вже не раз говорили, ваші відповіді, по можливості, журі намагалось оцінювати не як «правильні-неправильні», а як версії, більш чи менш аргументовані. Що з цього виходило — кожен із вас бачив, і кожен знає, чиї версії виявилися більш успішними, а чиї менш.

Отже, про премії та призові місця поговоримо в кінці цього матеріалу.

А головний підсумок і здобуток конкурсу (принаймні, для нас) — те, що протягом кількох останніх місяців у нас з'явилось багато добрих знайомих, розумних і цікавих людей. Це те особливе відчуття, про яке сам Шевченко писав: «...І будуть люди на землі». Просто люди, між якими є радість душевної довіри та щирості. Наше з вами листування дає певність, що ці люди — ось вони, зі своїми іменами й біографіями.

І зараз ми хочемо познайомити вас із вами самими, щоб ви могли відчути ту саму радість, яку щоразу відчували ми, читаючи ваші листи.

Душа біля знайомого одвірка

Першою, хто написав нам, була Самоненко Галина Іванівна, вчителька з Чернігівщини. Від неї листи й надалі приходили першими. Ось що Галина Іванівна розповідає про себе: «У кожної людини є місця, безмежно дорогі серцю. Є і в мене такі куточки... Найперший із них — село Камка посеред лісового Корюківського краю на Чернігівщині. Там, у хаті своїх дідуся і бабусі я вперше побачила світ; там я росла і мій світонько виростав разом зі мною; туди я, вже школярка, поспішала на канікули, до селянської праці, бабусиних пісень і приповідок, дідових переказів про давнину... І сьогодні в Камку летить моя душа, щоб притулитися до знайомого одвірка і защеміти од тихої печалі в уже порожній самотній хатині...

Другий рідний куточок — селище Куликівка, де я жила з батьками і братом, де провела учнівські роки. Я дуже любила школу, своїх дорогих учителів, яких згадую із вдячністю і розумінням, бо й сама вже більше двадцяти літ працюю на освітянській ниві.

Десь у класі другому-третьому почала писати вірші, а до того — просто «думала» римами, слова «рима» не знаючи й не розуміючи...

Віршування крокує зі мною по життi, як незрадливий друг. Серйозних поезій пишу мало, не друкуюся — взагалі я людина не амбіційна, «заримовувати» відчуте й побачене — це просто моє хобі. Вважаю, що гарних віршів уже й без мене написано он як багато справжніми майстрами слова, а я — пересічний поет-любитель.

Чимало моїх поетичних імпровізацій народилося ще в одному дорогому для мене куточку — селі Павлівка, де живу й працюю зараз. У це маленьке село, що в Ріпкинському районі Чернігівщини, на свою малу батьківщину привіз мене мій чоловік. Ми з ним разом училися в Чернігівському педінституті: він — на факультеті фізвиховання, а я — за спеціальністю учителя молодших класів. Стали до праці в Павлівській середній школі; я перекваліфікувалася на вчителя української словесності...

Ще ученицею захоплювалася літературою, любила писати твори на вільну тему, замітки до райгазети, була учасницею олімпіад юних філологів. Часто займала призові місця за оригінальні прозові твори, підкріплені вдалими віршованими цитатами. А тут у мене теж був свій дитячий «секрет»! Річ у тім, що всі ті «цитати» я... складала сама. А підписувати їх своїм прізвищем не наважувалася: якось «не солідно», думала я. А підписати цитату чи епіграф прізвищем поета, чия творчість відома з шкільної програми, я й зовсім боялася: а що як комісія викриє «обман», і тоді мою роботу знімуть із конкурсу? Отже, вибрала я прізвища Первомайського та Сингаївського — хороші поети, та й прізвища красиві, милозвучні... Усе це сьогодні більше скидається на жарт...

Дуже люблю співати — і в школі з учнями, й на концертах у сільському клубі, і вдома — для душі.... І все життя пишу свої власні пісні: дитячі, «дорослі», серйозні, жартівливі, на сучасний лад, «українські народні» — будь-які! Головне — щоб була мелодія: ото запишу на диск мінусову фонограму і до неї пишу слова. На шкільні свята, на концерти, на огляди художньої самодіяльності, на дні народження друзям — вже й не злічити, скільки я маю тих пісень!

Ще одне моє захоплення — це квіти. З весни й до осені навколо моєї садиби радує душу квітуче різнобарв'я і робить мене ще більше щасливою...

Навчаючись у 9 класі, я з командою Чернігівської області їздила на (тоді ще республіканську) олімпіаду в Черкаси. Залишились у пам'яті екскурсія до Канева, а особливо — полум'яний «Заповіт», який ми, учасники олімпіади з усіх куточків України, хором виконували на Тарасовій горі... То було справді натхненне, зворушливе до сліз виконання... Як би хотілося мені ще бодай раз відчути ту неповторну мить єднання. Особливо важко згадувати про те єднання сьогодні, у зв'язку з останніми подіями в державі.

Микола Стороженко. З ілюстрації до «Кобзаря».

Душевна терапія

Кулібаба Олексій Георгійович із міста Зіньківа, що на Полтавщині, пише: «Народився у мальовничому селі на річці Ташань 75 років тому. Закінчив Харківський медінститут (тепер університет) із відзнакою. Лікар-терапевт вищої категорії, відмінник охорони здоров'я. Працюю і тепер в Зіньківській центральній районній лікарні, допомагаю людям покращити якість життя, стати здоровими й життєрадісними. Люблю поезію Тараса Шевченка, Лесі Українки. Маю двох дорослих дітей: сина і доньку, п'ятеро онуків. У вільний час пишу вітання друзям у віршованій формі, книжечки ще своєї не видав, а публікації були в «Селі Полтавському» і в збірниках медпрацівників області. Люблю природу: ліс, гори, ріки і моря».

Олексій Георгійович, з усього знати, чоловік точний і не розкидається словами. Його відповіді на запитання конкурсу були економними й небагатослівними, як лікарські рецепти.

Рекорд лаконічності

Мабуть, рекорд лаконічності все-таки належить не панові Кулібабі, а панові Миколі Паньківу з Надвірної, що на Івано-Франківщині. На прохання розповісти про себе він відповів буквально одним рядком: «Моє життя нічим не відрізняється від Шевченкового. Краще я вам напишу вірш». Віршів пан Микола надіслав два: один присвячений Сергієві Нігояну, а другий називається «На Майдані» й починається так:

Життя свобода і права нам Богом дані,
Стають реальністю у світі ці слова.
Вже доля стукає у двері на Майдані
За гідність скривджену і за людські права.

Цього вірша написано 1 січня нинішнього року.

«Мені поталанило...»

Марина Хава, село Жовнине Чорнобаївського району на Черкащині: «Мені поталанило народитися на Черкащині, на Батьківщині нашого Тараса, і я горджуся тим, що можу побувати в тих місцях, де колись ступала його нога.

На моїй книжковій полиці є «Кобзар» 1987 року видання. Саме цього року, коли в нашій сім'ї з'явився «Кобзар», на світ з'явилася і я. Народилася у березні, так само, як і Тарас. А потім жила на вулиці Шевченка. Можливо, всі ці події здаються дрібними і не вартими тої уваги, яку я на них звертаю, пишучи про них, як щось надзвичайне, але якби не конкурс, можливо, я б ніколи не провела ці паралелі, тому я вважаю, що мені пощастило, я ніби знайшла рідну душу, нехай навіть таким чином.

Уже три роки я працюю педагогом-організатором та соціальним педагогом в звичайній сільській школі. Намагаюся виховувати у дітей повагу та любов до рідного краю, до культурних надбань людства, почуття національної свідомості та гідності.

Нам, учнівському та педагогічному колективу Жовнинського НВК, його нащадкам, неодноково, якою буде наша ненька-Україна. Вільною, незалежною, чи знову її хтось обдурить в нашій добрій, теплій хаті й замурує волю. Тоді задля чого ми живемо на цій святій землі? У молодого покоління своя місія — утвердити державність України, донести слово Кобзаря до всіх верств суспільства. Щоб воно розбудило совість кожного. Ось тоді, у 200-й день народження Пророка, зможемо сказати, що ми «славних прадідів великих...» все ж таки правнуки не погані».

«Подякував би йому...»

Харків'янин Семен Васильович Каменєв — постійний передплатник нашої газети з 1991 року. Про себе повідомляє, що, ще будучи учнем 134-ї харківської школи, брав активну участь у підготовці вечора до 150-річчя від дня народження Шевченка. А згодом був відзначений подарунковим виданням «Кобзаря» 1961 року, який зберігає донині. Пише: «Якби довелось зустрітися з Тарасом, то від щирого серця подякував би йому за його титанічну працю на благо нашого народу, а особливо за послання «І мертвим, і живим, і ненародженним землякам...», бо це — дороговказ усім мільйонам українців, це крик душі людини, яка все своє життя присвятила рідній землі. Він підняв дух нашого народу на світовий рівень. Шкода, що багато сьогоднішніх наших керманичів не усвідомлюють цього й досі...»

Як солдат солдату

Алім Чохленко з Білої Церкви, 1935 року народження, — колишній військовий, віддав Радянській Армії майже 30 років, служив на всіх просторах СРСР, а в Казахстані — майже в тих самих місцях, де служив і Шевченко, прожив 12 років. Як істинний військовий, пан Чохленко в уявній бесіді з Тарасом застерігав, що російський імперіалізм небайдужий до наших кордонів, хоча цей лист писався ще до відомих кримських подій. «В ці дні піднявся народ за свою істинну країну, а ординці ніяк не заспокояться. Жаль тільки, Тарасе, що нема у нас очікуваного тобою Вашингтона, щоб повів нас до перемоги».

Свої, не бійся!

Один із фаворитів нашого конкурсу — 81-річний Трохим Кольвах із Біликів, що в Кобеляцькому районі на Полтавщині. Розповідь про себе Трохим Якович, маючи добрий літературний талант, описав у вигляді сну, досить реалістичного. Нібито ввечері, коли телевізор якраз показував перші бої на столичній вулиці Грушевського, до його хати хтось постукав і озвався знадвору: «Свої, не бійся!» Це був Тарас Шевченко. Господар запросив гостя до столу.

Погріли душу перваком (два по сто в одну посудину — виключно заради лікування старих кісток, все-таки гостю — 200 літ, а господареві — за 80). А на закуску що? Шевченкові не сподобалася сучасна ковбаса, яку навіть кіт не їсть, і двоє дідів розігріли собі борщ і гарбузову кашу. І потім усю ніч проговорили. Ось чудова деталь. Тарас спитав: «А що то в тебе пищить?» — «А то мобілка! Хай потім розкажу!» Втім, до цього так і не дійшли. Трохимові Яковичу й без того було що розказати. Він майже земляк Тараса, народився і виріс у селі Сотники, біля Корсуня. Пережив усі лихоліття XX століття: голод, війну. Закінчив Корсунь-Шевченківське педучилище, працював на волинському Поліссі в тривожні 1950-ті роки, потім закінчив Київський університет, переїхав на Полтавщину, був учителем, директором школи (педстаж — 47 років, пенсія мізерна, слава Богу, є 50 відсотків знижки на газ, воду, електрику, телефон). Має двоє дітей і двоє онуків. Дочка — лікар-терапевт, але вже десять років на заробітках в Італії. Син — інженер-авіабудівник та лікар-рентгенолог, працює електриком. «Бачиш, Тарасе, живу сам, дружина три роки тому померла. А я ще тримаюсь. Мене, якщо прив'язати до стовпа та підперти добрим дрючком, то й не звалиш. Ще веду господарство: є три котики, собака Жучок, десяток курей, корова Берізка. Ще сам кошу сіно й звожу на «лісапеті»...

Незнайомка з Гостомеля

З Гостомеля, що під Києвом, нам писала Світлана, не називаючи свого прізвища. Може, треба було б спитати, але, чесно кажучи, нас заворожувала оця таємничість. Легко вгадується, що Світлана — вчителька. На прохання розповісти про себе вона зауважила: навряд чи Тарасові було б це цікаво, адже й сам він висловлював себе переважно у віршах. Отже, Світлана вирішила сповідатися перед Шевченком віршами. Із цілого триптиха ми вибрали першого вірша:

Мене нема. Я вмерла. Вже давно.
Життя — немов старе німе кіно,
Де кадри і затерті, і роздерті
В жорстокості прокату, в круговерті
(Життя не шкодувало потрясінь!)
Мене нема. Лишилась тільки тінь.
А тіні — що? Хоч їж її, хоч ріж.
Лишилась тінь. І в серці гострий ніж.

Думається, Шевченко поцілував би руку, що написала ці вірші, — не за слова, з яких вони складені, а за відвертість, без якої не буває поезії. Хай у вас усе буде добре, таємнича Світлано!

Вузлик з рідних П'ятигір

Олександра Соловей з села П'ятигори Тетіївського району, що на Київщині, називає себе однією з мільйонної армії українського вчительства й пише Шевченкові так: «Першим усвідомленням Вас і Вашої поезії була мамина пісня над колискою сестрички. Мама співала, а я сиділа на покуті і пальчиком обводила ягідки калинові, що обрамлювали Ваш портрет. Здається, більшої святині, як Ваше слово, в родині нашій не було. Коли підросла, довгими осінніми й зимовими вечорами при гасовій лампі читала Ваші твори сусідам. Скільки за моє життя їх читано-перечитано в сільських клубах, учнівських класах! А на вашій, на Тарасовій горі ми вклякали на коліна, бо на тій могилі був висипаний колись нашими односельцями вузлик землі із П'ятигір».

Казкар, афганець, депутат

Олег Павленко з Чернігівщини (с. Дягова) — ще один наш фаворит. Народився 1960 року в Луцьку. До школи ходив у селі Дягова Менського району на Чернігівщині. Служив в армії (1978—1981 рр.), за виконання спеціальних операцій має державні нагороди трьох країн. 1990-го закінчив Чернігівський педінститут, 22 роки викладав історію, правознавство, військову підготовку в школі. Кілька років очолював районну Спілку ветеранів Афганістану. Автор п'яти книжок. Має забиті рукописами шухляди, та не має можливості ті рукописи видати. А одних казок там більше сотні. А ще він директор сільського музею на громадських засадах. Батько двох синів. Депутат сільради кількох скликань. Нині безробітний за станом здоров'я. Олег Павленко вразив нас тим, що, не маючи в селі доброї бібліотеки та комп'ютера, відповідав на всі запитання конкурсу, сміливо опираючись на інтуїцію, — і зазвичай вигравав!

Усе у віршах

Одна з учасниць конкурсу відповідала нам дуже часто не прозою, а віршами. Це Ганна Дудник із села Кримка Первомайського району Миколаївської області, третьокурсниця факультету філології та журналістики Кіровоградського держпедуніверситету імені Винниченка. Народилася у вчительській сім'ї. Ще в одинадцятому класі взяла участь у І Міжнародному мовно-літературному конкурсі імені Шевченка, де завдання всіх трьох етапів виконала у віршованій формі!

Поезія і математика

Григорій Бевз із Києва пише про себе, що народився в селі біля Умані. 7 лютого йому минуло 88 літ. «1930-го обох дідів розкуркулили, батька репресували, його рідного брата і найближчого товариша розстріляли. В голодному 1933-му, поховавши сестричку, втекли ми з мамою з села до тата в Архангельську область. Згодом батьки будували першу Криворізьку домну. Закінчивши семирічку, я два роки працював помічником коваля в сільській кузні, два роки підземним електрослюсарем шахти «Карбоніт» (Луганщина). Уманську середню школу закінчив з медаллю, але через «погану біографію» в університет не допустили. Закінчив Уманський учительський інститут і Криворізький педагогічний (заочно). Працював учителем математики і фізики у школах Христинівщини, старшим викладачем Криворізького педінституту, завідувачем кафедри Київського педінституту. З 1999 року — пенсіонер».

Його віршована посвята Шевченкові коротка і містка:

Твоє життя — один порив:
Прийшов до смертних, як Месія,
І зерна праведні розсіяв —
Такі, що з предківгречкосіїв
Велику націю створив.

«Я пас овець, як і Ви...»

Є люди, які можуть звертатися до Тараса, як до брата, — за правом пережитої долі. Іван Дерполюк має дивовижну біографію, що в чомусь подібна до Шевченкової, який так само змалку втратив Батьківщину і мандрував по світу. Іван Тарасович народився 1926 року в Польщі (Білостоцьке воєводство). Звертаючись до Шевченка, він пише: «Ви, звісно, мене не знаєте, але в дитячі роки я, як і Ви, пас гусей, поросят, овець та корів. Закінчив 5 клас польської школи, потім 4 клас російської школи (1939—1940 рр.) і 5 клас білоруської школи (1940—1941 рр.). В окупації сім'я жила в Білорусії, у листопаді опинилася в Польщі, а 8 березня 1945 року наші два вагони разом з людьми і живністю прибули на станцію Карлівка Полтавської області. З перших днів уся сім'я вступили в колгосп «Червоний шлях» с. Федорівки. Старший брат був на фронті, як і двоє батькових братів, один з них загинув під Великими Луками (Росія). У 1946 році закінчив 7 клас української школи, сільгосптехнікум у Полтаві та Одеський сільгоспінститут. До виходу на пенсію працював агрономом та керівником відділку радгоспу. Загальний трудовий стаж — 44 роки».

***

Отже, премії серед учасників конкурсу журі розподілило так:

Перша премія (1500 грн.) — Трохим Кольвах з Полтавщини.

Дві других премії (по 1000 грн.) — Галина Самоненко, Олег Павленко, обоє з Чернігівщини.

Три третіх премії (по 500 грн.) — Григорій Бевз (Київ), Олександра Соловей (Київщина), Ганна Дудник (Миколаївщина).

Щиро дякуємо також усім іншим учасникам конкурсу, в тім числі й тим, хто з якихось причин написав нам лише раз чи двічі. Хай приймуть наші вітання Фаїна Приймачик з Вінниці, вчитель-пенсіонер з Черкащини Анатолій Лисенко, Олена Козаченко з Горохова на Волині, Петро Скеля з Кіровограда, Л. Рябогін з Цвіткового на Черкащині, вчителька Валентина Хоменко з села Коловерти на Рівненщині, Світлана Зозуля з Луцька, Антоніна Бунша, бібліотекар із села Калинів Міст на Полтавщині, бібліотекар з Луганська Тетяна Сєріщева, студентка з Києва Аліна Сандига, киянин Іван Сухий, Мирослав Попадюк із селища Заболотів на Івано-Франківщині, Лариса Бабінець із села Троїцьке на Одещині, Ніна Таран з Херсонщини.

Зі щирою повагою,
голова журі
Віталій ЖЕЖЕРА,
члени журі
Віталій СУДДЯ,
Сергій БОРИСЕНКО.

ФОТОФАКТ

На столичному Майдані Незалежності встановлено двометрову дерев'яну скульптуру Тараса Шевченка роботи відомого народного майстра з Вінниці Володимира Зайця, до створення якої може долучитися кожен охочий.

Кожного, хто підключається до справи, майстер фотографує на знак доказу для Книги рекордів України, яка фіксуватиме цей рекорд 9 березня в день народження Великого Кобзаря.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ХРОНІКА

Присвятили мистецьку декаду

У березні в дніпропетровському Будинку мистецтв стартувала мистецька декада «Вінок Великому Кобзареві». У її рамках триває виставка «Шевченкіана», на якій буде представлено художні твори з колекції відомого художника-графіка Василя Івановича. В експозицію ввійшли художні, графічні роботи й екслібрис.

Як повідомили в управлінні культури і мистецтв міської ради, у рамках декади також заплановано творчі зустрічі з народним художником України Володимиром Небоженком — автором пам'ятників Великому Кобзареві, із заслуженим художником України Григорієм Чернетою, який звертався у своїй творчості до образу Тараса Григоровича.

Крім того, відбудеться концерт «Шевченко в музичному мистецтві», на якому виступить ансамбль бандуристів «Веселка» дитячої музичної школи №3.

Буде організовано показ художніх фільмів «Тарас Шевченко» із Сергієм Бондарчуком, «Сон» з Іваном Миколайчуком і документального фільму дніпропетровського кінематографіста Володимира Платонова «Сходження до Кобзаря».

Поети, які написали твори про Тараса Шевченка, візьмуть участь у творчому вечорі «Поетична Шевченкіана». З 20 березня стартує презентація двадцяти вишитих рушників під назвою «Життя Тараса на рушнику». Цикл витинанок під назвою «Світе ясний, світе тихий, моя Україно» майстрині народного мистецтва Ольги Іващенко представить роботи, виконані за мотивами поетичних доробків Великого Кобзаря в унікальній традиційній народній техніці.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Читали різними мовами

Інтернет-акцію «Шевченко мовами світу» започаткувала Вінницька обласна наукова бібліотека імені Тімірязєва спільно з управлінням у справах національностей облдержадміністрації з нагоди 200-літнього ювілею Великого Кобзаря.

За словами директора бібліотеки Наталії Морозової, долучитися до участі в ній міг кожен охочий. Для цього слід було зробити відеозапис власного прочитання творів Шевченка мовою будь-якого народу світу і надіслати на електронну адресу обласної книгозбірні. Організатори акції визначили кращі роботи і продемонстрували їх під час проведення літературно-мистецького свята «Шевченків світ в буянні мов, в сплетінні націй». Крім того, записи показали на одному з каналів місцевого телебачення і виставили в Інтернеті на електронній сторінці бібліотеки.

Інформацію про акцію її організатори поширили серед навчальних закладів міста, у двох з них — національних медичному і технічному університетах — навчаються студенти з багатьох країн. Деякі з них здобувають освіту рідною мовою Тараса Шевченка. Іноземці й до цього неодноразово брали участь у конкурсах і виступах художньої самодіяльності, декламуючи твори української мовою.

Вл. інф.

Образи Великого Кобзаря в українській

(до 200–річчя від дня народження

ЗАКІНЧЕННЯ. ПОЧАТОК У №№42, 43 ЗА 5 І 6 БЕРЕЗНЯ 2014 РОКУ.

Спершу образ Т. Шевченка прагнули сконструювати, спираючись на потужну хвилю революційного романтизму та соціологізації минувшини, котрі визначали загальні обриси українського історієписання 1920-х років.

Ця хвиля спиралася на політику коренізації, котра проводилася на обширах радянської України, в якій поважне місце відводилося новій канонізації постаті Т. Шевченка. Ще 1920 р. уряд оголосив день смерті Кобзаря — «пролетарського поета» — всенародним святом. Але у 1921 р. нова урядова постанова скасувала це свято.

Натомість день смерті було проголошено «недільником пам'яті» Т. Шевченка, коли українське населення зобов'язувалося безкоштовно працювати на громадських роботах, як-от ремонт залізничних шляхів, упорядкування вокзалів і т. п. Водночас постать Кобзаря була досить популярна у партійних колах. Відтак у помешканнях низки українських комуністів доволі часто портрети класиків — К. Маркса й Ф. Енгельса — сусідили із зображеннями Т. Шевченка.

Подібні суспільні інтенції на тлі політики українізації спричинилися до цілої низки різноманітних інтелектуальних і культурних експериментів. Такою, приміром, була візія М. Слабченка, котрий прагнув соціологізувати постать Великого Українця, зокрема представити його як речника знакових соціокультурних трансформацій середини XIX ст.

У 1918—1920 рр. М. Слабченко порушував різноманітні аспекти біографії та творчої спадщини Т. Шевченка в розвідках та лекційних викладах, зокрема в Новоросійському університеті в Одесі. Восени 1918 р. він читав курс лекцій з української літератури в Маріїнській міській громадській жіночій гімназії Одеси, і низку лекцій присвятив соціальним аспектам творчості поета. У 1920 р. М. Слабченко виголосив доповідь «П'єса Т.Г. Шевченка «Назар Стодоля» на засіданні Одеського бібліографічного товариства.

У цих працях одеський учений акцентував увагу на соціальній підоснові поетичних практик Великого Кобзаря. Ба більше, у працях та публічних виступах 1920-х років М. Слабченко розглядав геніального поета як провісника («трубадура») майбутньої революції.

За великим рахунком, М. Слабченко намагався кардинально переосмислити й по-новому представити творчість та біографію Т. Шевченка. Відтак у його писаннях простежується виразний соціологічний рефрен. На думку автора, «Шевченко врешті дійшов до зречення всього, що зв'язувало кріпака з паном. Він спустив бога на землю, щоб зробити його кріпацьким богом. Марія — мужичка, маленький Христос — байстря, якому вже змалечку дано нести хрест й бути на ньому розп'ятим. Кріпак піднявся в очах Шевченка до бога, а затуркана покритка — до богородиці».

Таким чином, М. Слабченко репрезентує Великого Кобзаря не як співця пригнобленого селянства, а як репрезентанта нових явищ і процесів, котрі мають ущент зруйнувати і навіть знищити кріпосницьке рабство! Тож М. Слабченко розглядає соціальні мотиви поезій Т. Шевченка як предтечу майбутніх соціокультурних трансформацій, що назрівають в українському суспільстві середини XIX ст. і, зрештою, на повний голос заявляють про себе на зламі дореформених та пореформених часів.

Більше того, М. Слабченко вважає, що геніальний поет репрезентував найрадикальнішу — лівацьку — частину українського національно-визвольного руху. На його думку, «на самому крайньому лівому місці стояв Т. Шевченко. Його вважали теж за панславіста, виходячи з належности йому поезії «Слов'янам», але ця поезія Тарасові Григоровичові не належала. Його ненавидів, як і взагалі українців, «праведник російської літератури» Бєлінський, що писав після Шевченкового арешту: «Мне не жаль его — будь я его судьёй, я сделал-бы не меньше, я питаю вражду к такого рода либералам — это враги всякого успеха» — Бєлінського ображало, що Шевченко, «этот хохлацкий радикал», писав пасквилі на царя...».

Отож, у представленні М. Слабченка «хохлацкий радикал» поставав як передвісник нових соціальних потрясінь, і, заразом, як чільний репрезентант українського визвольного руху, що відображав нагальні соціокультурні метаморфози тодішнього суспільства. Відтак історик не тільки диференціює, а й навіть протиставляє представлення природи та соціальної реальності в поезіях Великого Кобзаря. На його думку, у творах Т. Шевченка постає інша соціальна природа.

«Природа лише на мить звертала на себе увагу поета. Шевченківський пейзаж на диво маленький і існує в його творах мов примітивне тло, вище-ж над усе для поета являється людина, «на сторожі» коло якої він «ставить слово». Замилування людиною могло вирости лише в місті, бо на селі за постійною працею тяжкою не до того, на селі був «тихий світ», село — «тихий рай». І бунт Шевченківський — бунт, задуманий у місті. Прага для Гуса, Рим для Алкіда, Сміла й Умань для Гонти — повні руху, тим часом навіть «світові наймички» не живуть, «а тільки ходять». Співець із журбою дивиться на Чигирин, котрий віланізувався (перетворився у сільське поселення — **Авт.**), чи після поета «заснув», — стверджує М. Слабченко.

Зрештою, у концептуалізації М. Слабченка Великий Кобзар відкриває нову соціальну людину — міського мешканця, котрий репрезентує модерні ідеологічні цінності й уособлює магістральні соціально-економічні перетворення. Саме ця міська людина й мала обійняти місце творця того нового і страшного «соціального бунту», про який провіщають поезії Т. Шевченка.

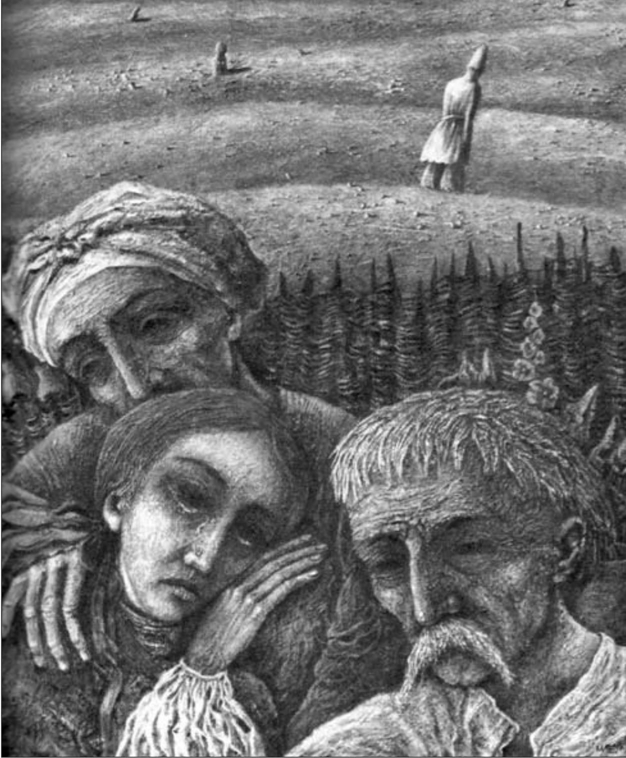
«Бунт іде з міста. Хто провадитиме його, які саме появляться нові люди, «з новим і праведним законом», поет хіба тільки догадувався, коли одного разу записував у своїому щоденнику, що техніка переверне людськість. Шевченко тільки наближувався до розв'язання питання, а не розв'язував його, хоч уже складав гімни «роботящим рукам». Отже, говорити про Шевченка, як про мужицького, сільського поета, є величезне непорозуміння, Шевченко був продуктом нового життя України, що склалося в наслідку переливання капіталу й росту міст. Село Шевченко не описував. У нього немає й жахливих картин кріпацтва, — в нього є протест проти гноблення людини й нерівности. Такі думки поетові дало не село, а місто, котре попхнуло на революційний шлях й братчиків», — відзначає М. Слабченко.

Таким чином, відомий народницький образ Т. Шевченка як поета-бунтаря й пророка у 1920-ті роки отримує соціологічне підґрунтя, зокрема перетворюється в образ бунтаря-провісника (більше того, навіть репрезентанта майбутніх соціальних катаклізмів).

Ця трансформація уявлень про Великого Кобзаря ще не означала остаточну канонізацію культу поета-революціонера, проте була важливим кроком, який торував шлях до творення «революційних» образів поета. У певному сенсі візія М. Слабченка репрезентувала посередню ланку майбутньої канонізації й легітимації образу Т. Шевченка як революціонера-демократа, що пізніше розгорнувся у радянській соціогуманітаристиці.

Подібні інтенції та рефлексії помічаємо у студіях низки визначних українських істориків, які працювали на теренах радянської України в пореволюційні 1920-ті роки. Приміром, у відомій праці Дмитра Багалія про кирило-мефодіївців Т. Шевченко висвітлюється майже винятково в революційному та соціальному контексті.

«Шевченко був незмірно більшим революціонером і з політичного, і з соціального боку, ніж інші члени товариства», — підкреслює Д. Багалій. В іншому місці автор висловлюється ще відвертіше: «Відшукуючи коріння української революції, не можна обминути й великого революціонера своїх часів Т.Г. Шевченка».

Ілюстрація Івана Марчука до Кобзаря. «Думка».

Аналогічну думку обстоює й лідер українських істориків-марксистів Матвій Яворський, який намагався висунути більшовицько-марксистську соціологізацію української історії. Відтак він називає Т. Шевченка «геніяльним співцем революції». Більше того, у студіях М. Яворського шириться теза про «класову інтуїцію» Кобзаря, котра стала важливим чинником його «революційної» свідомості, і навіть пише про пророчі «віщування Шевченка».

На думку М. Яворського, «перебування Шевченка на Україні між 1843 і 1847 рр. довершило й зміцнило цю «інтуїцію», бо показало його зрілій революційній свідомості ще раз перед вічі не тільки комуну-заводи, як ідею майбутности, але й заразом ще раз хоч-би оце село, яке виспівували Квітки, а про яке, як реальну протилежність реальній ідеї, писав один із сучасників...».

Схожі оцінки віднаходимо і в працях інших науковців, які в розвідках, присвячених Т. Шевченку, гіперболізували соціальні аспекти його життя та творчості, а також розглядали його як революціонера-демократа з антикріпосницькою політичною програмою.

Так чи інакше, але українські інтелектуали 1920-х років поступово переходили межу від конструювання образу поета-бунтаря до ствердження образу революціонера-провидця. Утім, побутували й інші тенденції, зокрема дедалі частіше лунали заклики відмовитися від культових чи символічних образів Тараса Шевченка, а перейти до вивчення його спадщини та біографії на виразних академічних засадах. Саме 1920-ті роки виплекали відоме гасло, котре циркулювало у середовищі українських інтелектуалів щодо постаті Т. Шевченка — «не культ, а шевченкознавство!».

Тоді ж ширяться й інші тенденції, відомі в історії літератури як «боротьба або війна за Шевченка». Одним із фундаторів цієї політично-ідеологічної кампанії був радянський літературознавець Володимир Коряк — автор відомої монографії «Боротьба за Шевченка» (Харків, 1925 р.). Так розпочалося творення чи конституювання окремого партійного, точніше більшовицько-марксистського, шевченкознавства. Спершу воно мало протистояти академічному шевченкознавству, котре формувалося на теренах ВУАН. Та після розгрому Академії на початку 1930-х років партійне шевченкознавство стало домінуючим. Відтоді спадщина Т. Шевченка та його роль в українській суспільно-політичній думці тлумачилися в радянській науці переважно з класових позицій, зокрема у світлі «непереможного вчення Маркса—Леніна—Сталіна».

Цей поворот у радянському шевченкознавстві не варто розглядати як повний розрив із колишніми традиціями у репрезентації постаті та спадщини Великого Кобзаря. Зокрема, радянське шевченкознавство певною мірою наслідувало народницьку та соціальну спрямованість його образів кінця XIX — початку XX ст., а також творчі «експерименти» 1920-х років.

Однак цей перелом упроваджував всеохоплюючу та вульгаризовану класову мотивацію у підходах та оцінках щодо біографії і творчості Т. Шевченка, котра нав'язувала однозначні матеріалістичні конотації, а тому не залишала місця для інших думок й інтерпретацій, особливо від початку 1930-х років. Відтак Великого Кобзаря розглядали як «співця предпролетаріату», провісника «революційного визволення», виразника «класових устремлінь» селянства (пізніше — «революційного» чи «буржуазного демократа») і т. п. Більше того, пошук «класової зумовленості» став лейтмотивом усього радянського шевченкознавства протягом 1930-х років.

Вислідом таких настанов було творення вже не стільки «революційних», скільки «класових» кольорів у конструюванні й поширенні образів Т. Шевченка у межах УСРР/УРСР.

Меморіальні заходи 1939 р. засвідчили однозначну догматизацію образів Великого Кобзаря. Вони дедалі більше узгоджувалися із засвоєнням радянським режимом старої «імперської спадщини». Скажімо, у межах цієї кампанії відбулося ретроспективне «замирення» В. Бєлінського, відомого різкими випадами супроти українського поета, та Т. Шевченка. Тож відкриття пам'ятника Т. Шевченкові, присвоєння його імені Київському університету та низка інших заходів 1939 р. стали кроками з подальшої догматизації його образу.

Нове-старе означення «народний поет» пропонувало інші смисли, порівняно з класичною народницькою спадщиною. Відтак наприкінці 1930-х років радянські образи Кобзаря потроху відсувають на другий план класові конотації. Натомість Т. Шевченко репрезентується як «український демократ», який посідає почесне, але підпорядковане місце у плеяді російських «народних демократів», або «революційних демократів», 1860-х років.

Такий образ геніального поета вкладався у прокрустове ложе політичних та ідеологічних практик другої половини 1930-х років, що висували на перші ролі російський народ, якому відводилося провідне місце на історичних підмостках. Останній мав стати народом-вождем Радянського Союзу і провідником соціалістичного/комуністичного будівництва. Але такі настанови мали не тільки футуристичну, а й ретроспективну спрямованість. Відтак радянська «обрядова» система символів та образів творила власну великодержавницьку палітру, в якій образ Т. Шевченка посів місце «почесного помічника» чи «молодшого брата» російських «революційних демократів» XIX ст.

Та ідеологічні пасажі на теми шевченкознавства побутували і по той бік кордону. В інтелектуальному плані вони були реакцією на новітню радянську канонізацію Т. Шевченка, а також репрезентували крайні варіації осмислення причин та наслідків поразки національно-визвольних змагань 1917—1921 рр., намагання висунути нові національні світоглядні орієнтири тощо.

Іноді пошуки націоналістичних підвалин у спадщині Великого Кобзаря спиралися на майже фанатичну зацікавленість його творчістю з боку тих чи тих учених. Таким науковцем, за свідченням історика Марка Антоновича (онука Володимира Антоновича), був відомий український мовознавець і педагог Степан Смаль-Стоцький, який підходив до осмислення феномена поета з психологічного боку й дуже дивувався, як це можна не знати напам'ять усіх поезій Т. Шевченка. Водночас, попри витончені інтерпретації й тлумачення, він однозначно розглядав Кобзаря як «генія-пророка».

Однак мали місце і практично-утилітарні інтерпретації Кобзаря з обсягу ідеологічних потреб, зокрема у розвідках одного із засновників теорії інтегрального націоналізму Дмитра Донцова. Він підкреслював, що Т. Шевченко був репрезентантом героїчного козацтва, «якому перш за все ходило про націю і про отчизну як цілість», а також наголошував на домінації в його творчості «поняття отчизни, почуття патріотизму, а не щастя».

Таким чином, завдяки зусиллям й інтерпретаціям різних авторів поставав образ Кобзаря з виразними рисами патріота-націоналіста.

Щоправда, поза межами Радянського Союзу видавалося й чимало вартісних праць з обсягу шевченкознавства, зокрема вченими, які розробляли цю проблематику переважно на академічних засадах. До таких студій слід віднести, наприклад, оригінальну монографію відомого українського літературознавця та бібліографа Євгена-Юлія Пеленського про класицизм у творчості пізнього Шевченка.

У цій праці Є.-Ю. Пеленський підважує традиційну тезу про магістральну спрямованість творчої еволюції Великого Кобзаря від романтизму до реалізму. Він також наголошує на значенні та ролі класичних засад в останнє десятиліття життя поета, а також критикує інтерпретації його творчості, запропоновані С. Смаль-Стоцьким.

Зрештою, питання, висунуте Є.-Ю. Пеленським у праці «Шевченко-класик», не тільки зініціювало досить жваву наукову полеміку, а й спричинилося до перенесення конструювання образів Великого Кобзаря у площину класичної спадщини. Така постановка питання нав'язувала компаративні запити, котрі примушували порівнювати Т. Шевченка з визначними європейськими мислителями й інтелектуалами.

За виразом Юрія Шевельова, «книжка («Шевченко-класик, 1851—1861». — **Авт.**) ставить Шевченка як рівного з рівними в ряди великих європейців, продовжувачів античних традицій. Хай вона передає куті меду, доводячи відмовлення Шевченка від народної основи — таке перекручення, може, закономірне в тій прихованій полеміці, виявом якої є розвідка Пеленського».

Щодо радянського шевченкознавства, то від кінця 20-х років XX ст. у ньому незаперечно панують ідеологічні догмати, які однозначно вимальовують образи Шевченка-революціонера, поета-бунтаря з атеїстичними чи матеріалістичними мотивами творчості, палкого прихильника «історичної дружби російського та українського народів» тощо.

Деяке розмаїття у творення образів Великого Кобзаря внесли події війни 1941—1945 рр. Відтак легітимаційна програма зі створення єдиного «народу-вождя», була скорегована до травневої перемоги 1945 р.

У звичні уявлення про Т. Шевченка, зокрема, з'явилася низка патріотичних рис, а також самобутніх екстраполяцій на теми історичної боротьби з іноземними загарбниками і т. п. Адже воєнна доба актуалізувала проблему творення радянського патріотизму, що відкрило певний простір для місцевих чи локальних патріотизмів «радянських націй». Тож про національну єдність українців, хоч і в далекій минувшині та, звичайно, в куцій, обмеженій формі згадали знову.

На часі стало творення образу Т. Шевченка як поета-патріота, котрий заповідає своїм нащадкам героїчну звитягу пращурів. Заради цього в агітаційних та пропагандистських практиках, які творили патріотичний образ Кобзаря, з'явилися загальнонародні і навіть загальнонаціональні конотації. Відтак із розтиражованих величезними накладами пропагандистських плакатів 1942 р. візуалізований образ Кобзаря закликав радянських вояків, передусім українців, до героїчних подвигів — «...І вражою злою кров'ю волю окропіте».

Щоправда, у повоєнні часи ідеологічна машина ра-

інтелектуальній історії Т.Г. Шевченка)

дянського режиму повернулася у звичне річище. «Великий» російський народ посідає провідне місце у міцній та єдиній родині «рівних» радянських народів. Паростки локального патріотизму воєнної доби жорстко придушуються 1946 р. Відтак «патріотичні і національні барви» з радянського образу Кобзаря терміново вилучаються, а наукові праці воєнної доби піддаються нещадній обструкції.

Натомість шириться суцільне вихолощення складної й багатоманітної палітри образів Т. Шевченка, котра циркулювала у незабутні 1920-ті роки. Це розмаїття заступає догматизований, одноцільний, монолітний образ геніального поета як визначного революціонера-демократа та палкого прихильника й друга «великого» російського народу. Більше того, творчі й естетичні мотиви поезій Т. Шевченка беззастережно пов'язуються виняткові з російською культурою.

Загалом ідеологічна нівеляція образу Великого Кобзаря набула таких масштабів, що часто-густо суперечила елементарному здоровому глузду. Відтак велику творчу спадщину поета розглядають як «могутню зброю» у боротьбі з «буржуазними націоналістами» й «реакціонерами». Скажімо, в одній із статей про історичні погляди Т. Шевченка обстоювалася думка про протиставлення його матеріалістичного світобачення «реакційній ідеалістичній філософії», а також про боротьбу поета проти «фальсифікаторів історії України — дворянських і буржуазних націоналістичних істориків».

У постсталінську добу, зокрема за часів «хрущовської відлиги», ситуація на теренах шевченкознавства дещо поліпшилася. Наприклад, з'являються думки про антиісторизм та надмірну спрощеність у представленні Т. Шевченка в наукових працях сталінської доби. Але нав'язаний ідеологічний образ поета — революціонера-демократа та поборника класових кривд продовжував безроздільно домінувати в радянському культурному просторі, як у працях істориків, так і літературознавців та представників інших соціогуманітарних дисциплін. Тож із Кобзаря створювали образ «вірного послідовника», або навіть соратника російських революційних демократів. Заразом цей образ став не тільки неодмінним атрибутом усіх праць, пов'язаних із Великим Українцем, а й однією з «обрядових» вимог представлення минувшини на ниві українського радянського історіописання 1950—1970-х років.

Такий стан речей зберігався до кінця 1980-х років, попри очевидні досягнення радянського шевченкознавства, які тепер піддаються сумніву деякими дослідниками. Тим більше що стереотипні образи Великого Кобзаря, виконані за певним ідеологічним каноном, більшою чи меншою мірою відтворювалися практично у всіх працях радянських авторів та узагальнюючих виданнях з шевченкознавства.

Приміром, у студії історика Михайла Марченка йдеться про те, що поет «першим створив демократичну концепцію в історії України», а в двотомному «Шевченківському словнику» — про його «класове розуміння суті історичної науки».

Традиційні елементи канонізованих радянських образів Т. Шевченка побутували навіть у працях тих авторів, які прагнули уникнути надмірної ідеологізації. Утім, вони були змушені наголошувати на «революційно-демократичному світогляді» Великого Кобзаря, його класовій підоснові й т. п.

Не бракувало й націоналістичних тлумачень творчості Т. Шевченка, котрі ширили відповідні ідеологічні образи у середовищі української еміграції та діаспори. Наприклад, до таких прочитань творчості Т. Шевченка можемо віднести праці відомого діаспорного літературознавця Юрія Бойка-Блохіна. На його думку, «Шевченко був послідовним українським націоналістом, що ненавидів Москву, і його державницький світогляд протягом життя лише щораз більше кристалізувався».

Утім, образ Великого Кобзаря у працях Ю. Бойка подається ще в більш-менш помірковано-націоналістичному дусі. Чи варто щось казати про трактування радикально-націоналістичні!?

Та на еміграційних та діаспорних обширах побутували й доволі своєрідні уявлення про Т. Шевченка, котрі формально начебто зводилися до образу поета-націоналіста, проте пропонували більш насичену й розмаїту кольорову палітру. Такою, скажімо, є замальовка відомого українського інтелектуала Віктора Петрова, котрий вирізнявся проникливими рефлексіями як в історіософській, так і культурній сферах.

На думку В. Петрова, «український народ з усіх народів світу володіє такою книгою, в якій сам народ живе своїми власними почуттями. Це «Кобзар» Тараса Шевченка. Це книга не про народ, а книга народу. Між книгою й народом не стоїть жадний посередник. Не сторонніми очима зовнішнього спостерігача відокремлений від народу письменник дивиться на народ, щоб своє слово стороннього спостерігача сказати про цей народ: ні народ сам з середини себе своє про себе каже слова. «Кобзар» Тараса Шевченка — це біблія українського народу. І якщо якийсь народ і має біблію народу, то це лише український народ».

Згідно з поглядами В. Петрова, виняткове становище «Кобзаря» пов'язане з особою автора, зокрема з тим, що «лише Шевченко своєю творчістю спромігся довести, що творчість індивідуального письменника за наших часів можлива як творчість народу. У цьому і полягає сенс того, що він першу збірку своїх творів назвав «Кобзарем», який і став для українського народу священною книгою нації, національною книгою українського народу!». Ця виняткова роль «Кобзаря» дає змогу В. Петрову висунути тезу про Т. Шевченка як поета-націоналіста.

Проте автор зауважує, що націоналізм Великого Кобзаря не є націоналізмом егоїстичним, а націоналізмом братерським! «Шевченківський націоналізм вільний од гріха глухого і темного, скупого і духовно обмеженого егоїзму. В його прагненні волі для українського народу не було і нема нічого егоїстичного. Волю розуміє Шевченко не як свавілля, а як прояв звільненого духу, великодухість», — наголошує В. Петров.

Власне, В. Петров вимальовує та представляє своєрідний образ Т. Шевченка як одного з провідників таємної революційної організації — кирило-мефодіївських братчиків. Тож у конструкції автора Великий Кобзар сполучає в одному образі риси поета-націоналіста та революціонера. Причому ці прикмети продукують не стільки утилітарно-прагматичні конотації, скільки нав'язують високі, абсолютизовані цінності й ідеали.

На зарубіжних обширах проступають й контури філософського шевченкознавства, передусім у самобутніх текстах видатного українського славіста Дмитра Чижевського, котрий у повоєнні роки здобув реноме надзвичайно конфліктного, колоритного, ба навіть легендарного інтелектуала у західному академічному світі (ФРН і США). Д. Чижевський уважав, що «від дуже багатьох соціальних поетів Шевченко відрізняється тим, що йому цілком і повністю чужа мова філософських понять і філософських символів».

Та, незважаючи на таку констатацію, Д. Чижевський обстоює думку про історичний антропоцентризм Т. Шевченка, котрий розміщує людину у центрі буття як природного, так і соціального й культурного. На думку Д. Чижевського, «в минулому він (Т. Шевченко. — **Авт.**) бачить не події, сили, ідеї, а тільки людей, живих, конкретних людей, які «стогнуть у кайданах», причому стогнуть точно так, як вони стогнали за часів Шевченка. «Неволя», «неправда», — проти чого боровся Шевченко, — це не етичні поняття, а людська неволя (українського народу, українських селян) і людська неправда (царів, попів, панів), при цьому і «неволя», «неправда» цілком ті самі, що і сьогодні і якими вони були до Шевченкових часів».

Більше того, Д. Чижевський уважає, що Великому Кобзареві притаманний яскравий, послідовний і навіть безмежний антропоцентризм. Такі рефлексії торували шлях до історіософських та культурологічних вимірів творчості Т. Шевченка, зокрема суттєво модифікували його фахові й дисциплінарні образи. Проте зазначені метаморфози відбувалися досить повільно, зокрема співіснували з циркуляцією численних культових образів Кобзаря, котрі мали виразний нахил до сакралізації постаті поета-пророка.

Отож у численних образах Т. Шевченка у радянському та зарубіжному культурному просторі відобразилася незвичайна і незрівнянна посмертна доля Великого Українця. За висловом академіка Івана Дзюби, «його ім'я, його поезія, його могила, його пам'ять ставали предметом такої боротьби, таких поклонінь і поруг, таких осягнень і фальсифікацій, що якусь аналогію знайти нелегко».

З падінням «залізної завіси», котра відгороджувала Україну і весь СРСР від західного світу, розпочалися не тільки змагання між відмінними підходами та концепціями у царині шевченкознавства, а й поширення та конкуренція між різноманітними образами Великого Кобзаря. Дедалі більшу роль у цьому змаганні відіграють новітні дослідницькі практики, методики та концептуальні пропозиції, пов'язані з постмодернізмом та «лінгвістичним поворотом».

Зазвичай лінгвістичний поворот розглядають як перехідну межу між модерною та постмодерною наукою, позаяк ця інтелектуальна метаморфоза кардинально трансформувала як становище інтелектуала й академічної корпорації, так і сам спосіб буття суспільних та гуманістичних дисциплін. Відтак у постмодерністських візіях учений-гуманітарій постає як автор-транслятор тексту та заразом як його читач-інтерпретатор. Водночас шириться постмодерністська дослідницька стратегія деконструкції, витоки якої пов'язують зі студіями німецького філософа Мартіна Гайдеггера.

Ця дослідницька стратегія зорієнтована на пошук прихованих смислів, себто з'ясування рівня самостійності мови щодо того змісту й сенсу, котрий вона продукує. Деконструктивізму відводять провідну роль у демістифікації гуманітарного, зокрема історичного, знання. Натомість більшість його критиків уважають, що ця стратегія повсюдно розмиває основи сцієнтизму та впроваджує крайній, і навіть абсолютний епістемологічний релятивізм.

На теренах історієписання місце одного з піонерів лінгвістичного повороту посів славнозвісний американський учений Гейден Вайт, який пропонує розглядати будь-яку історичну студію у світлі вербальних артефактів і прозаїчних дискурсів, а точніше, як вербальну структуру у формі наративу. На сьогодні постмодернізм дедалі частіше сприймають як своєрідну «покривку», під якою переховуються різні теоретики, котрі заперечують детермінізм та все, що пов'язано з «соціальною реальністю», і не мають одноцільної чи бодай узгодженої візії минувшини.

Так чи інакше, але постмодерністські погляди змусили вчених-гуманітаріїв переосмислити та по-іншому поглянути на наративні конструкції й мовні протоколи наукових і науково-популярних текстів. Водночас вони спричинилися до поширення потужної релятивістської хвилі, котра загрожує зруйнувати не тільки звичні модерністські канони науковості, а й навіть елементарні можливості щодо співвіднесення та кореляції наукових знань у соціогуманітаристиці.

Засвоєння спадщини модерністської науки XX ст. та рецепція й осмислення постмодерністських викликів посідають поважне, хоч і неоднозначне місце у процесі творення образів Великого Кобзаря на пострадянських теренах, зокрема в українській соціогуманітаристиці. Нині вони постають як своєрідні змагання між націєцентричними, культурно-антропологічними та постмодерністськими способами прочитання спадщини геніального поета.

Із такої перспективи в пострадянському культурному просторі побутують відмінні візії про Т. Шевченка, котрі спираються на ту чи іншу академічну традицію, а часом репрезентують новітні ідеологічні й інтелектуальні спроби тлумачення його творчої спадщини та біографії.

Протягом 1990—2000-х років публікується низка праць, в яких висуваються оригінальні інтерпретації біографії та творчості Тараса Шевченка. З'являються студії, які претендують на статус нового прочитання його поезій, зокрема в контексті міфопоетики та декодування символів його творчості, творення міфологічного концепту України тощо. Відтак обстоюється думка про дуалізм Т. Шевченка, котрий ґрунтується на різних способах його світосприйняття, що нав'язує зіставлення реальної біографії поета з його текстами.

Водночас висловлюються думки, що нормалізація культурного й політичного життя в Україні призведе до того, що «Шевченко перестане бути іконою, пророком і стане «тільки» одним із великих поетів людства». Тож постать Великого Кобзаря дедалі частіше пов'язують із «поетами-націєтворцями», як-от Адам Міцкевич, Ян Коллар та ін., хоч подібні аналогії чи паралелі споглядаємо ще в розвідках визначного українського літературознавця Д. Чижевського.

Крім надзвичайної інтелектуальної розкутості, яка вирізняє сучасні праці, слід констатувати появу нової конфігурації образів Великого Кобзаря, котрого відтепер розглядають і як поета-міфотворця. Певна річ, конструювання таких образів зумовлене цілим комплексом чинників.

Серед них поважне місце посідають причини власне академічні: швидкоплинне поширення методологічних новацій, комбінацій та мутацій новітніх концептів і підходів, конфронтація й змагання різноманітних методик і технік прочитань, урешті-решт банальна інтелектуальна мода. Проте не менш важливу роль відіграють соціо- та етнокультурні обставини існування сучасної України, яка прагне осягнути себе в найрізноманітніших вимірах як із перспективи минулого, так і майбуття, зокрема в координатах національної міфотворчості.

У цьому світлі, мабуть, варто помістити новітні уявлення про Великого Кобзаря в контекст численних образів Т. Шевченка, які побутували й побутують у суспільній та науковій думці.

У найзагальніших рисах їх циркуляція уявляється нам у такому вигляді: романтичні образи народного, національного поета-мученика — образи поета-бунтаря, речника соціальної, історичної правди життя — культові образи Великого Кобзаря як творця української національної ідеї (народного/національного символу й апостола правди) — образи Шевченка доби тотальної ідеологізації в радянському та націоналістичному варіантах — революціонера-демократа, виразника класового антагонізму і борця-націоналіста, носія державницького світогляду, зрештою поета-міфотворця чи інтелектуала з дуалістичним світосприйняттям як вислід сучасних рефлексій.

Зазначені думки стосовно побутування різноманітних уявлень про Великого Кобзаря в українській інтелектуальній історії у жодному разі не вичерпують величезну та строкату галерею його образів, які потребують ретельних і тривалих студій. Сподіваємося, що наша праця спричиниться до актуалізації цієї цікавої й самобутньої дослідницької проблематики.

Насамкінець згадаємо цікаву і слушну думку українського вченого Дмитра Чижевського: «Не треба й не варто повторювати старих аргументів проти зв'язування того, що має вічну й надчасову цінність, з тим, що дише часом, тлінням часового бування, гордістю «я» і страхом перед усім ширшим, більшим і вищим. Але треба й варто просто уважно подивитися, де й у чому значення Шевченка можна шукати й де його шукати не треба й не слід».

Володимир ЛИТВИН,
академік НАН України.

ПОДРОБИЦІ

Жінки–шахтарки плакали над долею Катерини

Понад 100 творів живопису, графіки, скульптури і декоративного мистецтва представлено на виставці «Образотворча Шевченкіана», яка відкрилася в Донецькому обласному художньому музеї. Це роботи 57 авторів, серед них — народний художник СРСР Микола Глущенко, народні художники України Карпо Трохименко, Василь Непийпиво, Георгій Меліхов, Іван Холоменюк, Юрій Зорко, Олексій Поляков та інші. Серед авторів скульптурних композицій — народний художник СРСР Олександр Ковальов, народний художник України Макар Вронський і автор легендарних пам'ятників княгині Ользі в Києві та Артему у Святогірську — Іван Кавалерідзе.

— Це не просто ювілей. Усі ці заходи комусь дають можливість уперше відкрити для себе твори Кобзаря, а комусь — переосмислити його творчість з висоти власного досвіду, — зазначила під час відкриття заступник голови облдержадміністрації Тамара Лук'янчук.

А народний художник України та один із учасників виставки Володимир Шендель **(на знімку)** пригадав свій шлях до Кобзаря:

— Уперше зустрівся з ним іще підлітком. Перед очима досі стоїть картина: післявоєнний Донецьк, розвалена шахта «Гігант» (нині — шахта імені Абакумова). Тоді в шахтах працювали переважно жінки, добували вугілля, чоловіків не вистачало. І от збиралися після зміни, у когось зберігся старий «Кобзар», і читали його. Я був малий, і читати просили мене — як письменного. Слухаючи «Катерину» та інші поеми, жінки плакали. І я плакав теж. Тоді ще не розумів усього до кінця, але яка ж то сила слова, якщо не витримували навіть жінки, які пройшли війну, бачили багато лиха і не боялися спускатися в шахту!

Для виставки Володимир Шендель надав свою графічну роботу «Шевченко на Хортиці». Такої виставки в Донецьку ще не було, розповів мистецтвознавець, провідний науковий співробітник музею Олександр Близнюк. Зокрема, відвідувачі можуть побачити дві копії автопортретів Кобзаря, а також його бюст, виконаний за посмертною маскою. Окраса експозиції — книжки з приватної колекції донеччанина Григорія Дворникова, серед них — прижиттєві видання, які з'явилися у Празі, Відні, Петербурзі. Такі раритети місцеві шанувальники мистецтва можуть побачити вперше.

Ліна КУЩ.
Донецька область.

Ювілейні вернісажі

Івано-Франківський музей мистецтв Прикарпаття розпочав серію вернісажів до 200-ліття Кобзаря. Нещодавно тут відкрито експозицію «Шевченко у творчості українських художників-графіків». Уперше музей виставив зі своїх фондів 60 робіт, авторами яких є 23 провідні художники минулого століття. Цікаво, що всі вони були учнями відомого українського художника та академіка, вихідця із Прикарпаття, шевченківського лауреата Василя Касіяна, який залишив по собі понад 10 тисяч графічних робіт, а також свою знамениту Шевченкіану.

До фондів музею майже всі роботи потрапили ще у 1970-х роках, коли до теми Шевченка допускали лише професійних майстрів. Досі цих експонатів ніхто не бачив, бо заклад не мав коштів на оформлення графічних композицій для показу.

Виставка триватиме до 11 березня. Далі естафету перейме тематичний живопис.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Не бракувало й націоналістичних тлумачень творчості Т. Шевченка

У Рівненській обласній науковій бібліотеці презентували матеріали «Шевченко і Рівненщина» із колекції Літературного музею Уласа Самчука в Рівному. Серед експонатів — фоторозповідь про твір відомого українського скульптора Івана Кавалерідзе «Проект пам'ятника Т. Г. Шевченку для Дубно» (1942—1943 рр.), *повідомляє наш власкор Олександра Юркова*

9 березня на Потьомкінських сходах в Одесі рівно опівдні лунатиме гімн України. Його виконуватимуть 15 тисяч осіб — саме на таку кількість містян очікують організатори акції. Так перлина біля моря відзначить 200–річчя від дня народження Кобзаря, *інформує наш власкор В'ячеслав Воронков*

Ми є виконавцями його заповітів

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У свою чергу ректор КНУ імені Тараса Шевченка Леонід Губерський запевнив: для колективу очолюваного ним вишу приймати таку знакову конференцію — почесна місія. Тим паче що цього року університет відзначає два шевченківські ювілеї. «5 березня виповнилося 75 років відтоді, як нашому університету присвоєно ім'я Тараса Шевченка. Готуючись до 200-літнього ювілею, було видано десятки монографій, навчальних посібників, підручників, альбомів, проведено десятки конференцій. 10 березня у наших стінах планується відкриття дводенного міжнародного літературного шевченківського конгресу», — сказав Л. Губерський.

За словами організаторів конференції, її мета полягає в тому, щоб показати, що Шевченко живий, як і кожен рядок його поетичного спадку. І його заклики, приміром «борітеся — поборете», нині актуальні, як ніколи.

«Ніхто не має права посягати на цілісність нашої держави, життя та власність наших громадян. За ці великі ідеї загинули та продовжують гинути люди. Сьогодні ці ідеї також мужньо захищають наші військові та правоохоронці по всій Україні, і особливо в Криму», — сказав Микола Маломуж. Він нагадав, що 3 грудня минулого року свою роботу розпочав громадський форум «Стратегія національної безпеки України». Понад 150 найсвітліших голів України взялися шукати вихід з кризової ситуації. «Ще 3—5 грудня ми розробили план врегулювання та виходу з гострої кризи. Всім учасникам подій того періоду було запропоновано нейтральний, потужний майданчик нашого форуму для переговорів, для врегулювання ситуації мирним шляхом, без жертв», — переконує М. Маломуж.

Вочевидь, пропозицію вирішили проігнорувати. Коли ж пролилася кров, учасники форуму, буцімто, перейшли до активніших дій. «20 лютого ми задіяли всі можливі важелі впливу, щоб того самого дня припинити усі можливі спецоперації, які принесли 6 сотні, а можливо, й тисячі жертв», — запевнив М. Маломуж.

Та нині перед Україною постало ще серйозніше випробування. Складна політична ситуація, на думку генерала, створила передумови для здійснення комплексних операцій проти країни, передусім з боку Російської Федерації та тих сил, які не зацікавлені в стабільному розвитку нашої держави. Світ, мовляв, став на підтримку суверенних прав України. Але долю нашої країни все ж таки маємо творити ми самі. Учасники форуму та вчорашньої конференції переконані: дати рішучу відсіч агресору можливо лише в разі об'єднання всіх духовних та фізичних сил українців. «Ми — творці історії та своєї країни. Те, про що мріяв Тарас, ми робимо зараз. Будьмо гідні того, щоб називатися українцями», — підсумував М. Маломуж.

Віктор ДЕЙНЕКА.

Валентина Балабанова, виконавчий директор оргкомітету конференції, Леонід Губерський, ректор КНУ імені Т. Шевченка, Микола Маломуж, голова Служби зовнішньої розвідки України (2005—2010 рр.), член РНБО України (2005—2010 рр.), генерал армії України, голова оргкомітету конференції.

Фото Сергія **КОВАЛЬЧУКА.**

В експозиції переважають пейзажі

У Чернігові відкрили виставку «Борітеся й поборете...» Образ Шевченка в портретному живописі, перебування Кобзаря на Чернігівщині, художнє осмислення його творчості стали основною тематикою картин відомого на Чернігівщині художника Івана Пенського. Як повідомив майстер пензля, він протягом багатьох років досліджував біографію Т. Шевченка, цікавився його перебуванням на Чернігівщині, досліджував його портрети, зображення, творчість. Деякі з картин відображають життєвий шлях Кобзаря, відвідання ним Седнева, інші — ілюструють такі твори поета, як «Садок вишневий коло хати», «Катерина» та інші. В експозиції переважають пейзажі.

Сергій ПАВЛЕНКО.

На знімку: під час відкриття виставки.

Фото автора.

Пам'ятник спорудили за кошти селян

Молодий Кобзар постав у центрі села Клембівка Ямпільського району на Вінниччині. Урочисте відкриття пам'ятника відбулося напередодні 200-ї річниці від дня народження поета.

Приємно, що селяни спорудили цей пам'ятник за власні кошти. Найбільший внесок зробило місцеве сільськогосподарське підприємство. А ініціатором доброї справи став керівник господарства Григорій Мельник. Скульптуру, висотою півтора метра, і постамент, що має 2,5 метра, виготовлено з каменю-пісковику, на який багата місцевість над Дністром.

— Ще зі шкільних років мені хотілося побачити зображення Шевченка у молодому віці, — розповів кореспонденту «Голосу України» автор пам'ятника, відомий скульптор Микола Крижанівський. — Не знаю чому, але в радянські часи генія слова зображали старим, та ще й сердитим дідом. Жителі Клембівки побачили поета молодим і красивим, з відкритим світлим обличчям.

До ювілею Кобзаря Микола Крижанівський завершив ще одну роботу на шевченківську тематику — скульптуру Катерини, головної героїні однойменного твору Тараса Шевченка, яку буде встановлено у селищі Ольгопіль Чечельницького району Вінниччини.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Живий ланцюг поезії

Його з нагоди святкування 200-літнього ювілею Кобзаря організовують студенти і викладачі Тернопільського національного економічного університету. Він простягнеться на три кілометри — від одного з корпусів університету до пам'ятника Тарасу Шевченку в центрі міста. Понад дві тисячі студентів і викладачів триматимуть у руках літери, які сформують пророчі поезії Кобзаря, а біля пам'ятника бандуристи у супроводі студентського хору виконають «Думи мої, думи...»

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопіль.

Студенти малюють Великого ювіляра

У Луганській обласній науковій бібліотеці імені Максима Горького відкрито виставку графічних робіт, присвячених 200-річчю Кобзаря. Їхніми авторами стали студенти-дизайнери Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. У роботах використано фрагменти живопису самого Кобзаря, стилізовані картини його часу. Нині в ЛНУ тривають заходи, присвячені ювілею поета, письменника й художника. Тому ще одним важливим відкриттям стала виставка картин студентів-художників Інституту культури і мистецтв ЛНУ, за допомогою своїх робіт вони показали, що для них значить творчість Тараса Шевченка і як вони її розуміють. Картини ілюструють поезію й прозу Кобзаря, його індивідуальність і відданість українському народові.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

ФОТОФАКТ

В інформаційному центрі Рівненської АЕС триває виставка робіт, присвячених творчості Кобзаря. Їх автори — діти з обмеженими можливостями, які нині перебувають на реабілітації в Кузнецовському міському центрі соціальної реабілітації.

Фото **Іванни КОВБ.**

Національні збірні відкрили футбольний сезон (Укрінформ)

Розпочали генеральне прибирання

Місячник санітарної очистки та благоустрою міста розпочали у Хмельницькому. Міський голова доручив керівникам підприємств, установ та організацій прибрати прилеглі території, вивезти сміття, посіяти траву в зелених зонах та посадити молоді дерева. До роботи мають долучитись і голови комітетів самоорганізації населення в усіх мікрорайонах. Протягом місячника комунальне підприємство «Спецкомунтранс» прийматиме сміття від комунальних підприємств та житлово-експлуатаційних контор на полігоні твердих побутових відходів безплатно.

Ірина КОЗАК.

Не розкіш, а життєва необхідність

22 прикарпатці, які втратили здоров'я на виробництві, отримали спеціалізовані автомобілі, оснащені ручним керуванням. Новоспечені водії мають проблеми з опорно-руховим апаратом, травми ніг і є інвалідами I та II груп. Для них машина — не розкіш, а життєво необхідний засіб пересування.

Ключі та номерні знаки від автомобілів вручав прикарпатцям новопризначений голова ОДА Андрій Троценко, який щиро зізнався, що за останні три місяці це найприємніша подія в його роботі та в нинішньому починанні.

Галина БРУХАЛЬ.

На знімку: голова ОДА Андрій Троценко вручає номерні знаки інваліду I групи Андрію Мирону з Галича.
Фото Миколи МАЦЮКА.

За умов подвійної блокади не факт, що будемо тільки втрачати

Залишений колишнім урядом держбюджет, складений на нереалістичних макропоказниках, і агресивна політика Російської Федерації, по суті, ставлять новопризначене Міністерство фінансів перед фактом подвійної блокади — військової (на Півдні) і фінансово-економічної (у всіх регіонах). Разом з тим, якщо проаналізувати, що ми можемо втратити цього року, а що здобути, то баланс, може виявитися, позитивний, навіть за того, що з другого кварталу росіяни вимагатимуть з України близько 400 доларів США за тисячу кубометрів газу.

Авжеж, ціна імпортного газу неабияк ускладнює Міністерству фінансів і Міністерству економіки та торгівлі фінансування видаткової частини держбюджету. Слід виходити, як на мене, з двох базових передумов: фінансування соціально важливих статей (заробітна плата, пенсія тощо) не повинно погіршуватися; міжбюджетні відносини мають покращуватися. Видатки на економічний розвиток варто призупинити до надходження фінансової допомоги з ЄС та від МВФ, співпрацю з яким буде відновлено. Тим актуальнішим завданням стає його невідкладний перегляд. Держбюджет має ліквідувати всі невиправдані витрати, схеми трансфертного ціноутворення, популістські держпрограми, галузеві пільги (за винятком аграрного сектору). На мій погляд, невдалий російський бліц-криг у Криму перетече у латентну форму протистояння зі східним сусідом, тому варто врахувати таке.

Фінансова криза і обіцянка допомоги (11 мільярдів євро упродовж двох найближчих років) — не привід миритися з багатомільярдним прихованим дефіцитом держбюджету. Навіть за умов, якщо він виникатиме об'єктивно. (Підняття цін на природний газ для населення автоматично спричинить стрімке зростання кількості споживачів, які потребуватимуть субсидій, абощо). А тому, як на мене, слід уникати будь-яких контраверсійних рішень, як-то приватизація НАК «Нафтогаз України». Спершу варто його демонополізувати на засадах Європейського енергетичного співтовариства, бо приватизований монополіст нічим не кращий за державний. На мій погляд, той, хто таке пропонує, вочевидь недооцінює потенційні можливості України як члена цієї впливової міжнародної організації. Приміром, не сьогодні завтра ми можемо купувати спотовий газ не тільки в Німеччині або Словаччині, а і в інших західних країнах, чого так не хоче «Газпром».

Тепер про торгівлю. Торік за жорсткого однобічного торговельного пресингу (згадайте обмеження нашого експорту машинобудівної, харчової, трубної продукції та ін.) взаємна торгівля з Російською Федерацією скоротилася приблизно на 20 відсотків, Ми втратили менше одного відсотка ВВП у товарообороті. (Це при тому , що потреба в кооперації економічних суб'єктів не зменшувалася, а зростала). Якщо країни ЄС, як обіцяють, обнулять ввізні мита для продукції наших експортерів, то ми в кілька разів перекриємо гіпотетично можливі втрати через торговельні обмеження з боку росіян. Я маю на увазі не лише доходи від експорту металу, а й від експорту пшениці, який дотепер обмежували квоти. Підкреслю, однак: гіпотетично можливі, бо колосальні втрати російської економіки, передусім від падіння цін на нафту і знецінення російського рубля, дають підстави для сумнівів, що торговельне протистояння стане нормою цього року.

За будь-якого перебігу наших відносин з Росією, здоровий глузд переможе завдяки історичним економічним інтересам, а не «хотєлкам» авантюристів-політиканів.

Сергій ВЛАД.

Ми з вами, мужні захисники України! Неофіційно і офіційно

У номері «Голосу України» за 6.03.2014 року опубліковано інформацію з офіційного сайту МО України, де вказано банківські реквізити, на які можна надсилати фінансову допомогу для військовослужбовців частин та підрозділів ЗС України у Криму.

Учора це повідомлення зникло з сайту відомства. А в Управлінні преси та інформації Міноборони нам повідомили, що через суттєве підвищення окладів військовослужбовцям і виплати додаткового місячного грошового забезпечення тим, хто служить на території Криму (відповідне рішення прийняв КМ України), потреба у збиранні грошей відпала...

Однак, як повідомив редакції керівник Фонду відродження українського флоту капітан першого рангу Вадим Махно, допомога українським морякам та їхнім родинам надходить з усіх регіонів нашої країни. Під час нашої бесіди надійшов переказ на 20 тисяч гривень із сільськогосподарського підприємства «Плешканівське», що на Черкащині. Усього, зазначив Вадим Петрович, фонд отримав близько мільйона гривень і направляє ці кошти на закупівлю продуктів харчування, води, медикаментів, необхідних для військовослужбовців та членів їхніх родин.

«Ми з вами, мужні захисники України!». Під таким гаслом громадські організації Черкащини розпочали збір коштів, продуктів харчування для заблокованих у Криму українських військовослужбовців та їхніх родин.

До приміщення Черкаського міськвиконкому, де формується продовольча допомога, люди несуть м'ясні та рибні консерви, крупи, цукор, фруктову сушку, чай, каву, печиво та інші продукти.

Збирається також допомога для сімей прикордонників, евакуйованих з гарячих точок Криму до Одеси.

Про конкретні потреби військовослужбовців можна, зокрема, дізнатися у командира бригади надводних кораблів ВМС України капітана першого рангу Віталія Петровича Звягінцева (його телефон — 0506454435).

Лідія ТИТАРЕНКО.

***

«Кабінет Міністрів прийме рішення про додаткове фінансове забезпечення і виплати для військовослужбовців Збройних Сил України, починаючи з 1 березня поточного року. Відповідні доручення щодо негайної підготовки проектів рішень про допомогу Збройним Силам України отримали міністр оборони та міністр фінансів. Про це повідомив Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк.

Проектом відповідного нормативного акта передбачається підвищення окладів за військовими званнями в 10 разів. Крім того, в 2014 році військових очікує підвищення з 1 жовтня 2014 року посадових окладів на 50%, а з 1 січня 2015 року — ще на 30%.

Загалом зазначені заходи дозволять збільшити розмір грошового забезпечення військовослужбовців Збройних Сил України в 2,5 разу.

Три дні ярмаркували чернігівчанки

У Чернігові відкрилася виставка-ярмарок «Що може жінка». Традиційно його учасниці знайомлять чернігівців зі своїм творчим доробком. Майстрині демонструють вироби з бісеру, шиття з клаптиків тканини, ляльки-мотанки, прикраси, сувеніри.

Письменниці Алла Сокіл, Маргарита Бордонос та інші презентували свої нові дитячі книги. В програмі й майстер-класи, а також показ мод учнів Чернігівського професійного ліцею побуту **(на знімку).**

Організували триденний ярмарок обласна організація Спілки жінок України та міська Ліга ділових та професійних жінок.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.

Фото автора.

У 1977 році Генеральна Асамблея ООН схвалила резолюцію, згідно з якою кожній з країн–учасниць пропонувалося відзначати 8 Березня — Міжнародний день прав жінок

Бойове хрещення сучасниці

ПРИСВЯТА

Ця революція спростувала поширене кліше, що чоловіки у нас перевелися, а молодь — квола й інертна (мовляв, дурні п'ють, а розумні тікають за кордон). У сьогоднішніх стрімких подіях виявилися найкращі риси справжніх чоловіків. Всі як один згадали своє споконвічне призначення — бути захисником родини, свободи, власної землі. А українки, усвідомивши глобальність загрози, попри страх більше не побачитися зі своїми чоловіками й синами, благословляли їх і відпускали...

Утім, якби волю країни виборювали самі чоловіки, то чи перемогли б вони без жіночої турботи, доброти й дієвої підтримки?..

Ці сторінки ми присвячуємо Жінкам, які за ці чотири доленосні місяці виявили себе в стількох неймовірно важливих для України іпостасях. Правозахисниці, волонтерки, медики, кухарі, психологи, добровольці самооборони...

Відклавши домашні клопоти, активістки Майдану не лише взяли на себе традиційні кухню та медицину (бо хранительки домашнього вогнища і тут продовжували годувати й лікувати), а й пліч-о-пліч з чоловіками у морози і негоду стояли на передовій, зводили барикади, витягали поранених. Студентки і бабусі, здорові і з обмеженими можливостями, киянки і приїжджі, знаменитості і звичайні українки — кожна з них зробила свій внесок у революцію!

Один з протестувальників на Грушевського від імені своїх побратимів написав у соцмережі: «Нас зворушує до сліз старенька пенсіонерка, яка спекла пиріжки і припрошує повстанців скуштувати їх. А ще 14-річна дівчинка, яка розносить плетені шкарпетки й устілки для взуття. І, звісно, медсестри з червоним хрестом...»

На Євромайдані жінок називають янголами. За потреби вони й справді чіпляли білі крила, надихаючи всіх і збираючи побажання: друзі, за що молитимемося? В Україні споконвіку під час загроз і нападів ворогів збиралися разом на молитву. І нині колективна молитва постійно звучить на Майдані, у транспорті, в більшості осель нашої країни. Це ж яка сила енергії, який народний поклик до Бога! Тож не дивно, що, здавалося б, у критичних ситуаціях раптом надходило підкріплення — і злі наміри зазнавали поразки.

Спільна варта.

Квітка подяки від майданівця.

У напружені ночі протистоянь жінок просили піти з Майдану. А вони шикувалися в ланцюжки і передавали бруківку. Благовиді бабці вистукували палицями по бочках і ліхтарних стовпах, щоб підняти бойовий дух хлопцям. І навпаки: заспокоювали занадто запальних. Дівчата-волонтерки крізь завісу диму і під свист осколків розносили поживні бутерброди й чай. А коли знадобилося, жінки стали в ряд і за ніч вимели всю площу. Весь цей час вони допомагають у лікарнях, де й досі перебувають скалічені і поранені, ставляться до них, як до власних дітей.

У Києві жінки — наче миротворці — ходили під кордонами силовиків, тепер кримчанки стоять живим щитом перед чужим озброєним військом.

Бажаємо кожній жінці у цей час змін не лише бути сильною і мудрою, реалізувати себе та захистити своїх рідних, а й мати безліч приводів для радості! Даруйте й надалі світові вашу красу — красу світлих думок, мужніх вчинків і щирих почуттів.

Людмила ОПАНАСЕНКО.

Фотоетюди Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ЛІДЕРИ

Хоробре серце Руслани

Співачка зі світовим ім'ям Руслана Лижичко (на знімку) — найпалкіша натхненниця і активістка Євромайдану — визнана однією з десяти «найхоробріших жінок планети» (за версією Держдепартаменту США). З 2007-го в Америці щороку обирають жінок з різних країн світу, які продемонстрували виняткову мужність і лідерство в пропаганді миру, справедливості, боротьбі за права людини та гендерну рівність. Часто ризикуючи своїм життям задля цього.

«Руслана Лижичко — громадський активіст і лідер руху українського Майдану за демократичні реформи. Її тверда прихильність ненасильницькому опору і національній єдності допомогли перетворити серію народних демонстрацій на національний рух проти корупційного уряду та порушення прав людини», — ось так сказано про нашу співвітчизницю.

У відносно мирний період, коли здавалося, що мирний протест не принесе бажаного результату, Руслана Лижичко завжди була на сцені, виступала й підтримувала бойовий дух. Вона започаткувала традицію співати Державний гімн під світло ліхтариків, не давала Майдану зневіритися і впасти у відчай. Тому її так переслідувала й погрожувала розправою тодішня влада!

Руслана не давала Європі ні на хвилину забувати про Україну, переконувала очільників ЄС ввести санкції проти злочинців, які віддавали накази стріляти в людей. Збиралася розпочати голодовку.

До речі, напередодні всіх цих подій, в одній із телепередач про Лижичко, її мама пригадала випадок із життя маленької Руслани. Якось в автобусі один дивний босоногий незнайомець у білому плащі звернувся до жінки: «Бережіть цю дівчинку, вона прославить Україну...»

Милан ЗОРЯНИЙ.

Фото агентства «Прес-КІТ».

Зробіть подарунок — відпустіть військових додому

ВІЛЬНИЙ МІКРОФОН

Мої батько, чоловік і зять — військові. Скоро й онук піде служити. Для Севастополя — це норма. Історична. А я вчу дітей історії в школі. Серед моїх випускників добра половина носить військову форму.

Дивлюся новини по телевізору, читаю в Інтернеті й розумію, що сьогодні історія знову пишеться військовими. Коли йду на роботу й бачу заблоковану військову частину, навіть не знаю, як до цього ставитися... І як мені оцінювати те, що між людьми у військовій формі різних держав стали жінки з дітьми на руках?

Мені б дуже хотілося, щоб з жіночим святом мене привітали і чоловік, і зять, і онук. Це для мене — найбажаніший і найдорожчий подарунок. Сьогодні такий подарунок сотням тисяч жінок може зробити той, хто віддає накази цим військовим.

Відпустіть їх додому! Щоб привітати і подякувати тим жінкам, які виявилися мудрішими за керівників, котрі змусили військових стати один проти одного. Тим самим ви зробите і собі подарунок: ваше ім'я запишуть в Історію. І цієї Історії я вчитиму дітей. Тому що буде кого й буде кому вчити.

Лариса Геннадіївна, вчителька історії.

Севастополь.

А ЩЕ НАШІ ЖІНКИ...

...висувають ініціативи

Випускниця Києво-Могилянської академії Наталя ІВАНОВА закликає пам'ятати:

«Посадіть дерево на вшанування Небесної Сотні! Біля свого будинку, біля школи, де навчається ваша дитина, у власному саду чи біля батьківської хати — будь-де. Вшанування їхньої пам'яті — це не просто наш сум, не просто свічка, яку можна поставити десь на згадку. Це щоденний виклик нам. Щоб жили, творили, росли над собою і берегли свободу, яку отримали такою страшною ціною.

Доглядаючи дерево, доглядаймо і свою пам'ять про Героїв: не дамо їй застигнути й забронзовіти. А ще допоможемо пам'ятати іншим: друзям, родичам, сусідам. І не тільки пам'ятати, а й знати, бо чи всі знають правду про криваві події в Києві цієї зими?.. Отож.

Деревце з примітною синьо-жовтою стрічкою (чи з іншою позначкою) може стати тим самим словом пам'яті й пошани, котре має повсякчас залишатися живим. Для всіх нас. І крім того, це місце, куди завжди можна принести свічку або живі квіти. Бо таку потребу ми відчуватимемо постійно, і вона має поширюватися за межі цвинтарів і меморіалів.

Пам'ять про них повинна бути живою. В усіх сенсах. Долучайтеся!»

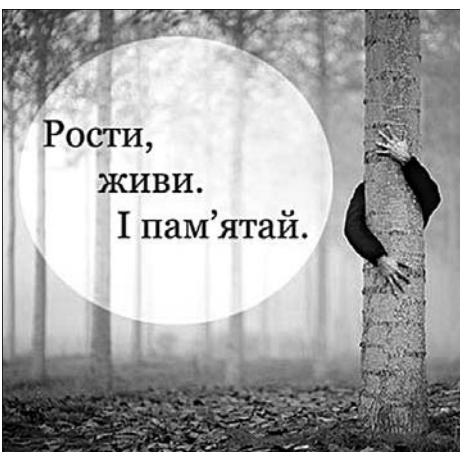
...і усвідомлюють найголовніше

Одеситка Зоя КАЗАНЖИ у своєму блозі зізнається:

«Нас обурювали наші лікарі, хабарі в лікарнях. А потім почався Майдан. І стало соромно, що ми лаяли медиків...

Молоденькі дівчата з роботи пішли на курси медсестер. Сьогодні було перше заняття. Пішли просто так, звичайно! І мені соромно, що ми лаяли молодь...

Священнослужителі стають живим щитом між протиборчими сторонами, стоять цілодобово, моляться. І мені соромно, що ми лаяли церкву...

Жінка на презентації, у дорогій сукні і з заклеєними пластиром нігтями, зізнається, що їй нічим було, крім як руками, видирати бруківку. І мені соромно, що ми фиркали на знижених і вередливих «столичних штучок»...

Журналісти працюють цілодобово, вони в касках і шоломах, вони побиті, і неодноразово. Але нам треба, щоб світ бачив нас у прямому ефірі! І мені соромно, що ми лаяли журналістів...

Чоловік переодягається за своїм джипом, натягає наколінники й кричить у трубку: «Я на нараді! Так, затягнеться. Обов'язково передзвоню». І мені соромно, що ми вважали наших чоловіків не достатньо мужніми...

Люди за одним повідомленням у соцмережі збираються протягом години там, де вони потрібні; звідкись з'являються печиво й гарячий чай; усі повторюють, що стоятимуть стільки, скільки буде потрібно. І мені соромно, що ми не цінували самих себе...

Дивлюся відео, де вище командування, штаб ВМС України в Севастополі співає Гімн України, і мені соромно, що ми лаяли армію...

Ніколи не думала, що слова «захищаю свою Батьківщину» матимуть буквальний сенс. Але в результаті — безсумнівна свобода. Залишилося трохи. Тримайтеся!»

Фото надане Наталею Івановою.

Без вагань підтримала сина

СПРАВЖНІ ЦІННОСТІ

Останні три місяці відкрили для мене величезну кількість неймовірних людей — розумних і вихованих, толерантних і щирих водночас. Їм віриш із першої миті, бо їхні думки прості й глибокі... Серед моїх «відкриттів» — і Аліна Ярославська та її син Андрій з Кіровограда (на знімках).

Їхній «особистий» Майдан розпочався, щойно студентство відгукнулося на ідею мирного протесту. Андрій одразу сказав мамі, що має бути там.

— Він студент, майбутній історик, — ніби виправдовується мама Ліна. — Заборонити йому їхати не могла. Навпаки, подивилася на хлопця іншими очима: Андрій — уже доросла людина зі своєю громадянською позицією. Тож підтримала сина.

У ніч на 30 листопада, коли близько чотирьох сотень сонних людей (переважно студентів) нещадно розганяв озброєний «Беркут», Ліна зрозуміла: треба негайно їхати до Києва. Кілька годин після побоїща не могла додзвонитися до сина, в голові роїлися найжахливіші думки...

На світанку, коли мати вже сиділа в рейсовому автобусі, відновився зв'язок: син цілий і

майже неушкоджений (лише по ногах дісталося кийком). Хлопцю дуже пощастило, що міліціонери його просто викинули за периметр металевої огорожі, завдяки чому вдалося втекти.

1 грудня вони вперше разом вийшли на віче. З тієї миті були на Майдані вже удвох. Ходили на пікети, брали участь у різних акціях. Аліна розповідає про це тихо і спокійно, без патетики: мовляв, вона — одна з сотень тисяч, навіть мільйонів, просто виконувала те, чого вимагали час і обставини, а ще щиро молилася Богу за кращу долю для України, її доньок та синів.

На деякий час доводилося повертатися у Кіровоград: у сина — сесія та практика, у неї — робота.

22 січня, у День Соборності, коли з'явилися перші жертви протистояння, Аліна з сином долучилися до київських друзів, котрі організовували збір ліків, допомогу пораненим.

А після кривавих подій 18 лютого Аліна чітко для себе усвідомила, що це війна і це дуже страшно, про кого б не йшлося, по який би бік барикад не стояли... Адже всі ми - чиїсь діти! Жоден президент не вартий того, щоб заради його влади гинули люди, переконана Аліна.

— Для мене особисто весь світ цінностей змістив свою вісь, — пояснює жінка. — Якщо раніше на запитання іноземця: «Де розташована Україна?» — я відповідала: «Поблизу Росії», то тепер з гордістю кажу: «В центрі Європи».

Ще півроку тому, знайшовши вдома національний прапор, Аліна не знала, навіщо він і куди його дівати, а нині це святиня! І навіть звичайні жовто-блакитні стрічки несуть у собі величезне символічне значення, пробуджують патріотичне начало, про яке колись годі було й мріяти. «Досвід, набутий у Києві, перетворив мене на справжнього українського патріота, котрий тепер за жодних обставин не полишить України. І лише зараз усвідомила, що кожен із нас здатен допомогти країні стати справжньою європейською державою», — впевнена Аліна.

Нині слова «права людини», «свобода слова», «честь» для Аліни та Андрія набули зовсім інших обрисів. До слова, Андрій, котрий ріс без сильного батькового плеча, почерпнув на Майдані стільки чоловічих якостей, що вистачить на все життя.

Майдан багато в чому допоміг розібратися, але надто велику ціну довелося сплатити за науку: десятки вбитих і сотні покалічених, посивілі матері й батьки, заплакані жінки та дівчата — то безмежно страшна плата за право залишатися людиною. Єдина цінність — це наша країна.

Уже коли матеріал був готовий до друку, Аліна попросила донести до читачів «Голосу України» декілька важливих речей. Що на Майдані вони не отримували ніяких грошей. Що кияни відіграли величезну роль у створенні комфортних умов для приїжджих. Що незліченна кількість людей просто передавала на головний Майдан країни кошти, продукти, одяг, ліки. Що не за горами час, коли «прокинуться» й ті, хто досі «спав». І що ми маємо завжди пам'ятати Небесну Сотню і їхній подвиг.

А ще маємо прийняти прості правила: захищати власні права, не мовчати, коли ображають ближніх, не давати і не брати хабарів, чесно і відповідально реалізовувати своє виборче право.

Лариса РОМАНЮК.
Кіровоград.

Фото з архіву Аліни Ярославської.

СПОГАДИ

Тут відкривається все найкраще

Не знаю, скільки саме днів і ночей я провела на Майдані, але вони точно стали найважливішими у моєму житті.

...На Майдан ми з друзями вирушали тоді, коли було страшно. Ось їдемо вранці з вокзалу, а навколо тільки й розмов: «У центрі сьогодні не з'являйся. Вже трьох убили». Це було 22 січня. Того дня людей на Майдані справді було небагато. Штурму очікували щохвилини. На Грушевського палають шини, чути постріли, вибухи... Жінок та дітей просять покинути Майдан, бо о 16.00 планується зачистка. Наші мобільні розриваються від дзвінків рідних і друзів. «У вас же вдома діти! Заради кого цей героїзм?» Але ми не могли інакше.

Потім Юрій Луценко, наче читаючи наші думки, зі сцени розповів про свою дружину, наскільки важливою була її підтримка, коли сидів у в'язниці. Настільки ж важливо сьогодні чоловікам знати, що поруч жінки, заради яких вони повинні бути мужніми і сміливими.

Коли надворі сильний мороз, то найкращий спосіб зігрітись — працювати, а не стояти під сценою. Із перших днів Майдан нагадував самодостатню країну, громадянин якої керується золотими словами: «Не питай, що твоя країна зробила для тебе, спитай, що ти можеш зробити для неї». А після перших сутичок на Грушевського він перетворився на великий мурашник, де кожному знайшлася робота і ніхто не стояв без діла. Розчищали сніг та наповнювали ним мішки для барикад, підносили шини, які безперестанку привозили кияни, працювали на польовій кухні — і морозні ночі минали непомітно. Часу боятись не залишалось! Та й коли поруч стільки сміливих людей, страх за себе наче розчинявся. Без перебільшення — це були найкращі люди на світі!

...Пригадую, як вночі, щоб зігрітись, ми з подругою котили шини до барикад — і кожен хлопець пропонував допомогу! Турбота, підтримка — саме такими емоціями наповнений Майдан. Тривоги з'являлися лише від новин: когось побили, заарештували, хтось зник, у тюрмі чи в лікарні... Кожен з нас розумів одне: назад дороги немає — тільки до перемоги. Попри всі сумніви та песимізм тих, хто спостерігав за подіями перед телевізором чи у соцмережах, майданівці були сповнені віри.

Впевнена, що Євромайдан назавжди змінив кожного з нас. Пройшовши такі складні випробування, ми не зневірилися й рук не опустили (як це було у 2005 році). Тому обов'язково житимемо у країні, про яку мріяли і за яку віддали свої життя герої Небесної Сотні. Адже Євромайдан не сконцентрований на головній площі країни. Сотні тисяч його учасників, кожен у своєму місті чи селі, стали краплинами Океану, який уже змінює Україну.

Уляна СУРМАЙ.
Львів.

На знімку: Уляна Сурмай.

Фото надано автором.

А ви здобудьте перемогу...

ГОРДІСТЬ КРАЇНИ

Одна із «золотої» олімпійської четвірки України — відома біатлоністка, чемпіонка світу, п'ятиразова чемпіонка Європи — Олена Підгрушна не може натішитися тим, що вона нарешті вдома. Зізнається: «Чотири місяці тут не була і навіть забула, яким ключем відчиняти двері».

Здобута в естафетних перегонах у Сочі золота олімпійська медаль Олени Підгрушної, Юлії Джими, Віти та Валентини Семеренко, — устократ вартісніша з огляду на те, на тлі яких подій її виборола.

— Увечері, коли прочитаю в Інтернеті, що робиться в Києві, — сльози на очах, — згадує спортсменка. — Переговорю з чоловіком (він народний депутат Олексій Кайда. — **Авт.**) — і знову не можу заснути. Перед тим, як ми виступали, Олексій сказав, що на Майдані вже не стріляють, тож я трохи заспокоїлася.

Про те, щоб влаштувати демарш і не вийти на старт, у наших біатлоністок і думки не було. «Ми стоїмо на Майдані, а ви зробіть усе, щоб виграти», — підбадьорювали вболівальники своїми посланнями. Натхненні цим настроєм, вони вийшли — і перемогли! Першими наших дівчат привітали норвежки, які виборили бронзу. Вони сказали: «Ми щасливі, що саме ви перемогли на тлі тих подій, що відбуваються у вашій країні», — згадує Олена.

Сочинські старти для неї починалися не дуже вдало. Перехворіла на початку січня, тож не змогла повністю реалізувати себе в особистих перегонах. Дуже допомагали батьки, які вперше поїхали підтримати дочку.

— Рідні надихали, додавали сили, допомогли пережити перші невдачі, — згадує Олена. — Батько — найвідданіший мій уболівальник.

Траса була порівняно нескладною, якщо не зважати на поворот у 360 градусів. Там багато хто падав, Олені, на щастя, вдалося його здолати.

Загалом атмосфера була дружелюбною. «Це на трасі ми — суперниці, а після змагань — звичайні люди». Тільки дехто з господарів Олімпіади висловлювався недоброзичливо. А більшість підходили й запитували: що насправді відбувається в Україні?

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

«Золото» на зимових Іграх здобули чарівні дівчата-біатлоністки (зліва направо)***: Юлія Джима, Олена Підгрушна, Валентина Семеренко, Віта Семеренко, які посіли перше місце у естафетних перегонах.***

Фото з сайту НОК України.

Громадські організації Черкащини збирають кошти, продукти харчування для заблокованих у Криму українських військовослужбовців та їхніх родин. Харчі люди несуть до Черкаського міськвиконкому. Організовано й допомогу для сімей прикордонників, евакуйованих з гарячих точок Криму до Одеси, *інформує наш власкор Лідія Титаренко*

Львівська міська рада ухвалила рішення поряд з державним біля входу до ратуші вивісити прапор Військово-Морських сил України. Цей стяг до Львова привіз заступник голови Спілки офіцерів Севастополя, капітан другого рангу Тимур Баротов, *повідомляє наш власкор Богдан Кушнір*

Соціальні цілі юридичної науки,

або Як удосконалити вітчизняне законодавство

За роки незалежності в Україні було створено основи формування національної правової системи. Активна законодавча діяльність дала змогу розширити й поглибити регулювання суспільних відносин, відобразити в законах нові напрями розвитку країни, ліквідувати істотні прогалини в чинному законодавстві, оновити його, скасувати застарілі норми і приписи.

Проте правове поле України не є досконалим. У формуванні вітчизняного законодавства є системні недоліки, оскільки правова система держави створювалася спонтанно, без належного встановлення пріоритетів, прогнозування шляхів і методів удосконалення законодавства, визначення стратегії його розвитку.

Подолання цих системних вад можливе насамперед завдяки розробці Концепції розвитку національного законодавства.

Це надасть розвитку законодавства прогностичної спрямованості, гармонічної єдності законотворчості та правозастосування. Недооцінка значення механізму реалізації законів потребує розробки критеріїв оцінки їх ефективності, а також запровадження інституту правового моніторингу. Для цього необхідно підготувати наукове обґрунтування загальнодержавного класифікатора законів та інших нормативно-правових актів України.

В юридичній літературі є кілька різних підходів до визначення ефективності законодавства, норм права та права в цілому. Найпоширеніше визначення ефективності — це співвідношення між фактичним результатом дії законодавства й тими соціальними цілями, для досягнення яких це законодавство було прийняте.

Ще одна проблема, на яку хотілося б звернути увагу, це систематизація та кодифікація, які посідають особливе місце в процесі вдосконалення законодавства.

Однак, як свідчить аналіз, досі немає єдиних принципів та методологічних підходів до організації кодифікаційних робіт, що потребує розробки Національної програми кодифікації українського законодавства. Тут корисним може бути і національний, і зарубіжний досвід. Також немає підстав не послатися на аналітичні розробки і висновки Інституту законодавства Верховної Ради України.

Багато країн розширюють коло суб'єктів законодавчої ініціативи в парламенті, наділюючи відповідним правом комітети (комісії) та фракції. Аналіз зарубіжної практики дає змогу визначити підходи до обмеження індивідуальної законодавчої ініціативи депутатів. У деяких країнах воно полягає у внесенні законопроекту групою депутатів, при цьому обов'язково визначають їх мінімальну та максимальну кількість.

Кодифікаційна діяльність має супроводжуватися контролем з боку держави. Для виконання відповідних функцій доцільним є розгляд питання про створення Національної кодифікаційної комісії.

Друге питання — підвищення рівня ефективності правового регулювання, забезпечення якості ухвалених законів та їх реалізації. Задля цього потрібен постійний моніторинг законодавства, який має важливе значення для відкритості державної діяльності, інформованості громадян та суспільства про стан розвитку правової науки України, а також про рівень правосвідомості і правової культури суспільства. В Україні питання правового моніторингу не мають комплексного характеру.

Необхідно звернути увагу й на те, що неврегульованим залишається питання правової статистики і її окремого напрямку — законодавчої статистики як важливого складника правового моніторингу. Доктринально доведено, що важливим заходом підвищення ефективності законодавства є планування законопроектних робіт.

Олег Зайчук.

Досягнення цілей координаційного перспективного планування законопроектної діяльності визначає необхідність його узгодження з плануванням економічного та соціального розвитку країни.

Важливою проблемою вітчизняної практики розробки законів є й те, що в Україні не існує спеціального закону, який би уніфіковував підходи всіх його учасників до створення текстів проектів законодавчих актів і таким чином забезпечував би їх якість не тільки в аспекті техніко-лінгвістичному, а й у змістовно-юридичному. Йдеться про закон про нормативно-правові акти.

Ця проблема призводить до того, що до щойно прийнятих законів починають вноситися численні зміни.

Актуальною для вдосконалення законодавства є проблема уніфікації юридичної термінології. Вдосконалення інструментарію законотворчості неможливе без постійного опрацювання дефініційного апарату із врахуванням досліджень, що здійснюються в рамках так званих терміносистем. Від часів римських юристів існує принцип семантичної виваженості законодавства, тобто чіткості і зрозумілості законодавчих положень. З огляду на це, особливого значення набуває розв'язання загальнотеоретичних, методологічних та прикладних проблем розвитку законотворчості, ознайомлення з зарубіжним досвідом у цій сфері, опанування всього масиву юридичних та інституційних категорій, що становлять змістову базу законотворчості. Цьому має сприяти реєстр понятійно-категоріального апарату найуживаніших термінів у теорії та практиці законотворчості, який започатковано в Інституті законодавства Верховної Ради України.

Для наукового та організаційного забезпечення функціонування такого реєстру на базі Інституту законодавства Верховної Ради України створено редакційну раду. Наукова діяльність, спрямована на забезпечення відповідності понятійно-категоріального апарату законотворчості реаліям сьогодення, є першою на пострадянському просторі.

Для створення якісних проектів законів необхідні знання в різних галузях науки і висока правова культура.

Законотворчість органічно поєднує творчий креатив та науку. Успіх цієї діяльності передусім залежить від професійної підготовки її учасників, їх способу мислення, заснованого на визнанні загальнолюдських цінностей та принципів права.

Підвищення ефективності правового регулювання потребує якісних змін в ідеології і методиці підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації кадрів з законотворчої діяльності.

Саме для фахівців, які вже мають певний досвід такої роботи, в Інституті законодавства Верховної Ради України діє Українська школа законотворчості, в якій пройшли навчання понад 850 слухачів, серед яких співробітники парламентських комітетів, помічники народних депутатів, представники центральних органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування.

Накопичений десятирічний досвід та позитивні результати діяльності з підвищення кваліфікації фахівців, що безпосередньо займаються законопроектною діяльністю, дають змогу стверджувати про доцільність створення таких центрів підготовки при інших суб'єктах права законодавчої ініціативи.

Низька ефективність законодавства — це часто наслідок слабкого наукового забезпечення законопроектів. Хоча останнім часом взаємодія науки і законотворчої практики значно поліпшилася, проте в Україні все ще не знайдено ефективних форм постійної співпраці науковців і практиків. Унаслідок цього органи законодавчої (а також виконавчої та судової) влади в багатьох випадках позбавлені важливої інформації щодо прогнозів правового регулювання та його соціального ефекту.

Юридичні наукові інститути та навчальні заклади, схвалюючи законодавчий акт, часто не мають навіть прогнозної картини щодо того, як цей акт діятиме в часі, в просторі та якого кола осіб стосуватиметься, який рівень реальної чи потенційної ефективності він матиме, які фактори впливатимуть на цю ефективність і які економічні наслідки він дасть у майбутньому.

Не завжди враховуються й можливі психологічні та практичні реакції на появу нормативного акта і включення його в політико-правову та регулятивну системи. А це є одним із чинників, що впливають на рівень соціальної напруженості у суспільстві.

Олег ЗАЙЧУК,
в. о. директора Інституту законодавства Верховної Ради України, академік Національної академії правових наук України.

ОФІЦІЙНО

«Голос України» у лютому 2014 року опублікував такі закони:

№ 19, 1 лютого

Закон України «Про визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України», № 732-VII.

Закон України «Про внесення зміни до Закону України «Про безоплатну правову допомогу» щодо відтермінування набрання чинності положеннями пункту 6 розділу VI «Прикінцеві та перехідні положення», № 733-VII.

Закон України «Про внесення зміни до статті 297 Кримінального кодексу України щодо відповідальності за осквернення або руйнування пам'ятників, споруджених в пам'ять тих, хто боровся проти нацизму в роки Другої світової війни — радянських воїнів-визволителів, учасників партизанського руху, підпільників, жертв нацистських переслідувань, а також воїнів-інтернаціоналістів та миротворців», № 734-VII.

Закон України «Про внесення зміни до Кримінального кодексу України щодо відповідальності за заперечення чи виправдання злочинів фашизму», № 735-VII.

Закон України «Про внесення зміни до статті 197 Податкового кодексу України щодо звільнення від обкладення податком на додану вартість операцій із ввезення на митну територію України природного газу», № 736-VII.

Закон України «Про усунення негативних наслідків та недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань», № 737-VII.

№ 37, 27 лютого

Закон України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України», № 743-VII.

Закон України «Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України щодо імплементації до національного законодавства положень статті 19 Конвенції ООН проти корупції», № 746-VII.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо окремих питань судоустрою та статусу суддів», № 769-VII.

№ 38, 28 лютого

Закон України «Про встановлення державної допомоги постраждалим учасникам масових акцій громадського протесту та членам їх сімей», № 745-VII.

Закон України «Про введення мораторію на ліквідацію та реорганізацію закладів охорони здоров'я», № 772-VII.

Закон України «Про внесення змін до додатка № 3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2014 рік», № 776-VII.

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Бриченка І. В.:

Шкітіна Андрія Олександровича (номер посвідчення 354/21),

Шкітіна Олександра Олександровича (номер посвідчення 354/20);

народного депутата України Дудки В. В.:

Ларіончевої Наталії Анатоліївни (номер посвідчення 33/01),

Шелеміна Петра Михайловича (номер посвідчення 33/03);

народного депутата України Самойленка Ю. П.:

Буткевича Геннадія Владиславовича (номер посвідчення 264/03);

народного депутата України Слюз Т. Я.:

Проскуріна Володимира Станіславовича (номер посвідчення 123/21);

народного депутата України Соболєва С. В.:

Голуб Юлії Сергіївни (номер посвідчення 78/28).

Управління кадрів.

Київ сподівається на дипломатію

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Він наголосив, що об'єкти Військово-Морських сил України досі блокують: «Ми звертаємося до російського президента та російської влади — відвести свої війська і дотримуватися міжнародних угод, підписаних Україною та Росією». Київ готовий шукати рішення за столом переговорів разом із США, ЄС та Росією, наголосив Арсеній Яценюк.

У рамках візиту український прем'єр також провів перемовини з Головою Ради Європейського Союзу Германом Ван Ромпеєм, Президентом Європейської комісії Жозе Мануелем Баррозу, Генеральним секретарем НАТО Андерсом фог Расмуссеном та зустрівся з канцлером Німеччини Ангелою Меркель **(на знімку)**. Євросоюз, зі свого боку, вже назвав референдум у Криму, запланований на 16 березня, незаконним, бо рішення щодо його проведення порушує Конституцію України. Про це у четвер у Києві заявив глава представництва ЄС в Україні Ян Томбінський, **повідомляє Укрінформ.** «Я знаю, що стаття 73 Конституції України регулює можливі зміни або відокремлення частини території України та передбачає, що єдиним шляхом (для цього) є всеукраїнський референдум», — сказав він, додавши, що проведення референдуму в Криму порушує Конституцію України. Ян Томбінський підкреслив: Крим — частина України, і все, що стосується півострова, має вирішуватися згідно з українським законодавством.

Водночас Брюссель оприлюднив список українських чиновників, які потрапили під санкції і рахунки яких тепер заморозять у банках Європи. Зокрема, йдеться про гроші екс-президента Віктора Януковича, його синів Олександра і Віктора, керівників силових відомств, Кабміну та адміністрації президента. Причиною включення всіх екс-чиновників до списку названо те, що вони проходять як фігуранти справ про розкрадання коштів з українського держбюджету і виведення їх за межі країни. Гроші з цих рахунків оголошені незаконно виведеними з держбюджету України, тому Україна може розраховувати на їх повернення.

Паралельно Державний департамент США увів візові обмеження проти посадовців, причетних до порушення територіальної цілісності України. **Про це інформує «Нью-Йорк Таймс»** із посиланням на Білий дім. Обмеження стосуватимуться російських та українських посадовців, які є «відповідальними чи причетними до замаху на суверенітет і територіальну цілісність України».

Фото з Урядового порталу.

Переговори йдуть, авіаносець пливе

У середу в Парижі відбулися переговори провідних європейських країн, а також тих, що підписували Будапештський меморандум. На жаль, вони не принесли очікуваних результатів. Учора на півострові після доби відносного спокою знову загострилися. Лідери міжнародної політики поки що обмежуються «глибоким занепокоєнням».

Зокрема, прем'єр Великої Британії Девід Кемерон та президент США Барак Обама «висловили серйозну стурбованість з приводу явного порушення Росією суверенітету і територіальної цілісності України». Як поінформував у Лондоні офіційний представник канцелярії британського прем'єра, співрозмовники зійшлися на думці, що «нинішні умови неприйнятні: російська влада досі не відкликала своїх військовослужбовців назад на бази і відмовляється визнати уряд у Києві, ситуація на місцях залишається вкрай напруженою».

Утім, у Парижі держсекретар США Джон Керрі заявив, що і надалі докладатимуться дипломатичні зусилля для розв'язання кризи в Україні, **передає «Радіо Свобода».** Він назвав жорсткою свою зустріч з міністром закордонних справ Росії Сергієм Лавровим і додав, що сторони продовжать діалог у Римі.

«Ми домовилися продовжити дискусії з Росією, з українцями, щоб побачити, як ми можемо допомогти нормалізувати ситуацію і подолати кризу. Ці наміри є спільними для РФ, США, європейських країн та українців. Всі сторони погодилися, що важливо спробувати вирішити проблеми шляхом діалогу», — наголосив Керрі. Нагадаємо: у паризьких консультаціях брали участь також міністри закордонних справ Великобританії, Франції та України. Водночас сісти за один стіл зі своїм українським колегою Андрієм Дещицею міністр закордонних справ Росії Сергій Лавров відмовився. За словами міністра закордонних справ Німеччини Франка-Вальтера Штайнмайєра, не вдалося у Парижі й створити контактну групу для врегулювання ситуації.

Тим часом, за словами секретаря Ради національної безпеки і оборони України Андрія Парубія, до акваторії Чорного моря наближається авіаносець ВМС США «Джордж Буш». **Про це він заявив в ефірі «5 канала».** На запитання, чи відомо йому щось про плани американського корабля, про наближення якого говорять у пресі, Парубій відповів: «Я можу сказати, що з цього приводу проходили переговори з нашими партнерами. І це один з механізмів гарантування безпеки в регіоні. Адже ми усвідомлюємо, що події, які провокує Російська Федерація в Криму, можуть спричинити конфлікт, котрий вийде далеко за межі півострова».

Представникам ООН і ОБСЄ влаштували «теплий» прийом у Сімферополі

Учора ввечері (о 21.30 за київським часом) учетверте за останні кілька днів планувала зібратися Рада Безпеки ООН. Причина — м'яко кажучи, неадекватне ставлення до спецпосланця генсека Об'єднаних Націй Роберта Серрі в Криму. У середу ввечері йому таки вдалося з другої спроби приїхати в АРК. Уперше спецпосланець намагався потрапити у точку конфлікту на вихідних. Його машину в Сімферополі зупинили озброєні люди, які спочатку заблокували дипломата у приміщенні одного з кафе, а потім зажадали покинути Крим.

Як згодом пояснив дії своїх підопічних ставленик Росії на півострові Сергій Аксьонов, представники ООН приїхали без запрошення і не попередили про свій візит владу автономії. Схоже, в ООН були шоковані від таких заяв — у світі залишилося не так багато територій, куди не пропускають представників Об'єднаних Націй.

Проблеми у Криму виникли і у місії спостерігачів від ОБСЄ. 5 березня у Сімферополі бійці так званої самооборони Аксьонова заблокували представника ОБСЄ з питань свободи слова Дуню Міятович, яка проводила зустріч із редакторами кримських ЗМІ та громадськими діячами в готелі «Україна». Про це повідомив Центр журналістських розслідувань. Представники «самооборони» перекрили головний вхід до готелю, а також блокували всі під'їзди до будівлі. По завершенні зустрічі Дуня Міятович і співробітники місії ОБСЄ хотіли залишити будівлю через чорний хід, але «самооборонівці» намагалися їх не пропустити, вигукуючи «Росія» і «Путін, спасибі». Зрештою, пані Міятович вдалося виїхати до аеропорту. За підсумками свого візиту до України сьогодні вона планує провести прес-конференцію у Києві.

Нагадаємо: Організація з безпеки і співробітництва в Європі вирішила направити до Криму також місію військових спостерігачів. Утім, на момент верстки номера було невідомо, чи вдалося їм розпочати роботу, особливо у зв'язку з останніми резонансними рішеннями кримського парламенту.

Польський Сейм оцінив дії Кремля як «порушення прав суверенної держави»

Утрете в польському Сеймі одноголосно ухвалили заяву «про солідарність з Україною» стосовно актуальної ситуації в нашій державі. Нагадаємо: спочатку була заява комітету у закордонних справах парламенту від 25 листопада минулого року, а згодом — одностайні резолюції нижньої палати: від 3 грудня 2013 р. та від 24 січня 2014 року — після розстрілу київського Майдану снайперами.

Остання (від 5 березня) — це реакція парламентаріїв сусідньої країни на «політично-військові дії Росії щодо України в Криму». Дії Кремля оцінено однозначно: як «порушення прав суверенної держави» та, як такі, що «означають порушення Росією Хартії ООН, принципів міжнародного співробітництва, визначених ОБСЄ, Будапештським меморандумом 1994 р., україно-російським договором про дружбу 1997-го та двосторонньої угоди про перебування російських військ у Севастополі».

Сейм РП чітко визнав новий український уряд легальною владою в Україні та висловив підтримку офіційному Києву в реалізації «суверенних зусиль українського народу задля продовження демократичних перетворень». Польські парламентарі закликали своїх колег із парламентів країн — членів НАТО та Євросоюзу «виступити з ініціативами, які нададуть підтримку демократичним прагненням українського народу», а також «висловити солідарність з Україною у заходах, що мають на меті збереження її суверенітету та територіальної цілісності», які ніхто не має права «порушувати або ставити під сумнів».

У розмові з кореспондентом «Голосу України» голова комісії у закордонних справах Сейму Ґжеґож Схетина наголосив на необхідності надати нового виміру міжпарламентській співпраці з українськими колегами, яку треба перевести із двосторонньої у багатосторонню площину. У цьому контексті сеймові комісії у закордонних справах та у справах ЄС звернуться з ініціативою до своїх колег по «Веймарському трикутнику» (Німеччина, Франція, Польща) щодо початку вже у найближчі тижні спільної роботи зі своїми відповідниками у Верховній Раді (а також у парламентах Молдови і Грузії) — «щоб через спільну роботу, через спільні напрацювання відкривати шлях до Євросоюзу».

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

У НОМЕР

Наші військовослужбовці вірні присязі й не піддаються на провокації

Російський Чорноморський флот для блокування українських кораблів навіть топить свої, що нагадує події першої оборони Севастополя в XIX сторіччі або часів громадянської війни 1918 року, коли затоплювали кораблі Чорноморського флоту. Щоправда, у нинішньому випадку кораблі затоплюють для перешкоджання виходу в море українського флоту.

У ніч з 5 на 6 березня вихід з озера Донузлав на заході Кримського півострова був блокований затопленим великим протичовновим кораблем «Очаков» Чорноморського флоту. Можуть сказати, що це був старий корабель і готувався на металобрухт. Утім найцікавіше, що цей корабель брав участь у багатьох флотських навчаннях з 1975 року. А також у зйомках популярного радянського фільму «Одиночне плавання» (1985 р.). У цьому фільмі, зокрема, розповідається про бойові дії радянської морської піхоти із захвату пунктів пуску бойових ракет. Символічно, чи не так? З огляду на те, що саме морська піхота Чорноморського флоту блокувала окремі об'єкти ракетних частин ППО Міноборони України.

Українські військовослужбовці вірні присязі й не піддаються на провокації. У цьому їх підтримують і учасники акції «Жінки Криму — проти війни», яка триває на півострові вже третій день. Вони висловлюють вдячність українським військовим за витримку й виступають за мир у Криму.

Подобається це не всім. У першу чергу — «народним дружинникам», які 5 березня, розірвавши плакати, фізично відтіснили молодих дівчат, які прийшли підтримати військових до штабу військ берегової оборони ВМС України в Сімферополі.

Ці дружинники перешкоджали й роботі міжнародних організацій ОБСЄ та ООН. Зокрема, спецпосланника генсека ООН Роберта Серрі ввечері 5 березня просто заблокували на шляху на прес-конференцію в Сімферополі. У супроводі знову-таки «народних дружинників» його відправили до аеропорту.

У четвер, 6 березня, у закритому режимі відбулося позачергове пленарне засідання сесії кримського парламенту. Віце-спікер Сергій Цеков повідомив журналістам, що 78 із 86 депутатів, які зареєструвалися в залі (загалом їх у Верховній Раді Криму 100) проголосували за таку постанову:

1. Увійти до складу Російської Федерації як суб'єкта Російської Федерації.

2. Призначити на 16 березня 2014 року загальнокримський референдум (включаючи м. Севастополь), на який винести такі альтернативні питання:

1) Ви за возз'єднання Криму з Росією на правах суб'єкта Російської Федерації?

2) Ви за відновлення дії Конституції Республіки Крим 1992 року і за статус Криму як частини України?

3. Питання, яке отримало більшість голосів, вважається таким, що висловлює пряме волевиявлення населення Криму.

Багато місцевих аналітиків зазначають, що в Криму справді ще лунають звуки гімну України, але поступово цей голос може послабитися, якщо не буде чіткої позиції Києва.

Політичні події в Криму останніх днів були настільки стрімкі, що найчастіше за ними не встигали і журналісти, й політики, бо ситуація змінювалася щохвилини.

Якщо говорити про політичний курс нового керівництва автономної республіки, яке, втім, призначали на закритому від громадськості засіданні кримського парламенту, у будинку якого на той момент перебували озброєні люди, то вектор визначено чіткий і він лежить по той бік Керченської протоки.

Вельми показовою в цьому зв'язку була робоча поїздка 5 березня до Криму президента Татарстану Рустама Мінніханова, який уклав з автономією угоду про співробітництво. Прикметно, і це підкреслено демонстративно показував державний телеканал «Крим» та ретельно розсилало фотознімки із зустрічі урядове Кримське інформаційне агентство, що при цьому, в аеропорту, у будинках кримського парламенту, Ради Міністрів Криму, де відбувалися зустрічі, а також на церемонії підписання був відсутній прапор України. Виставлені були прапори Російської Федерації, Автономної Республіки Крим та Республіки Татарстан.

Єдиним оплотом української державності в Криму залишаються вірні присязі військовослужбовці Міністерства оборони й ВМС України, які не піддаються на провокації. Деякі частини, наприклад, 36-та бригада берегової оборони в селі Перевальне Сімферопольського району, військовий аеродром Бельбек під Севастополем, частини в Бахчисараї, Феодосії, Сімферополі, оточені озброєними сучасною зброєю й технікою людьми, яких уже встигли назвати в Криму «ввічливими зеленими чоловічками Путіна». До того ж: явної агресії вони не проявляють, на запитання не відповідають. Блокуванням займаються так звані народні дружини Криму. За словами лідера «Русского единства» Сергія Аксьонова, призначеного на свій пост парламентом автономії в закритому режимі, їхня кількість — близько 11 тисяч осіб. У їх складі — впізнані офіцери спецназу, силових структур. Аксьонов також відверто намагається підкупити українських військових, обіцяючи їм золоті гори. За присягу «народу Криму», зокрема, — кошти на рівні європейських армій.

Михайло РУДЕНКО.
Сімферополь.

Розцінки вартості однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборної агітації під час позачергових виборів Президента України 25 травня 2014 року на телеканалі "СТБ" - ПрАТ "ММЦ-СТБ". Розцінки вказані у гривнях з урахуванням ПДВ

Період	з 20 квітня 2014 року по 23 травня 2014 року		
Період ефірного часу	З Понеділка по П'ятницю	Субота	Неділя
00:00:00 - 00:59:59	756,00	704,40	1046,40
01:00:00 - 01:59:59	1,20	1,20	1,20
02:00:00 - 02:59:59	1,20	1,20	1,20
03:00:00 - 03:59:59	1,20	1,20	1,20
04:00:00 - 04:59:59	1,20	1,20	1,20
05:00:00 - 05:59:59	1,20	1,20	1,20
06:00:00 - 06:59:59	1,20	1,20	1,20
07:00:00 - 07:59:59	418,80	360,00	290,40
08:00:00 - 08:59:59	448,80	642,00	375,60
09:00:00 - 09:59:59	460,80	475,20	475,20
10:00:00 - 10:59:59	483,60	682,80	871,20
11:00:00 - 11:59:59	498,00	865,20	1489,20
12:00:00 - 12:59:59	494,40	864,00	961,20
13:00:00 - 13:59:59	558,00	883,20	1114,80
14:00:00 - 14:59:59	446,40	1077,60	1135,20
15:00:00 - 15:59:59	466,80	1170,00	1290,00
16:00:00 - 16:59:59	729,60	838,80	1262,40
17:00:00 - 17:59:59	788,40	648,00	1306,80
18:00:00 - 18:59:59	778,80	768,00	1126,80
19:00:00 - 19:59:59	846,00	1568,40	1628,40
20:00:00 - 20:59:59	1596,00	2109,60	1782,00
21:00:00 - 21:59:59	1640,40	1944,00	2119,20
22:00:00 - 22:59:59	1958,40	1743,60	1642,80
23:00:00 - 23:59:59	1410,00	1053,60	1492,80

Розцінки вартості однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборної агітації під час позачергових виборів Президента України 25 травня 2014 року на телеканалі Qtv - ТОВ "Хмарочос Медіа". Розцінки вказані у гривнях з урахуванням ПДВ

Період	з 20 квітня 2014 року по 23 травня 2014 року		
Період ефірного часу	З Понеділка по П'ятницю	Субота	Неділя
00:00:00 - 00:59:59	36,00	22,80	28,80
01:00:00 - 01:59:59	1,20	1,20	1,20
02:00:00 - 02:59:59	1,20	1,20	1,20
03:00:00 - 03:59:59	1,20	1,20	1,20
04:00:00 - 04:59:59	1,20	1,20	1,20
05:00:00 - 05:59:59	1,20	1,20	1,20
06:00:00 - 06:59:59	1,20	1,20	1,20
07:00:00 - 07:59:59	25,20	10,80	6,00
08:00:00 - 08:59:59	28,80	16,80	20,40
09:00:00 - 09:59:59	28,80	26,40	27,60
10:00:00 - 10:59:59	21,60	14,40	26,40
11:00:00 - 11:59:59	15,60	12,00	44,40
12:00:00 - 12:59:59	18,00	9,60	39,60
13:00:00 - 13:59:59	14,40	21,60	49,20
14:00:00 - 14:59:59	28,80	37,20	39,60
15:00:00 - 15:59:59	36,00	44,40	43,20
16:00:00 - 16:59:59	32,40	19,20	28,80
17:00:00 - 17:59:59	27,60	33,60	50,40
18:00:00 - 18:59:59	31,20	28,80	52,80
19:00:00 - 19:59:59	30,00	25,20	36,00
20:00:00 - 20:59:59	50,40	44,40	42,00
21:00:00 - 21:59:59	57,60	39,60	61,20
22:00:00 - 22:59:59	48,00	34,80	62,40
23:00:00 - 23:59:59	51,60	24,00	52,80

Розцінки вартості ефірного часу
для розміщення матеріалів передвиборної агітації
кандидатів на пост Президента України
на телевізійному каналі «ІНТЕР»/ «ІНТЕР+»

ІНТЕР

ПРОМІЖОК ЧАСУ	ВАРТІСТЬ РОЗМІЩЕННЯ (за 1 сек., у т.ч. ПДВ, грн.)		
	понеділок - п'ятниця	субота	неділя
7:00-8:00	780,20	616,20	719,40
8:00-9:00	656,90	648,40	1 121,80
9:00-10:00	655,50	895,10	1 056,60
10:00-11:00	714,70	786,30	896,20
11:00-12:00	813,40	866,70	745,20
12:00-13:00	1 088,60	939,10	1 058,70
13:00-14:00	1 396,00	890,50	1 262,80
14:00-15:00	1 651,50	948,00	1 364,90
15:00-16:00	1 866,40	1 128,10	1 247,20
16:00-17:00	1 430,40	1 106,50	1 499,30
17:00-18:00	1 475,20	1 205,30	1 676,20
18:00-19:00	1 410,30	1 587,10	1 993,10
19:00-20:00	1 805,00	1 761,70	2 232,70
20:00-21:00	2 477,70	2 424,80	3 054,30
21:00-22:00	2 626,60	2 914,40	2 837,60
22:00-23:00	2 043,00	2 546,80	2 415,00
23:00-24:00	1 368,70	2 006,80	1 647,40
0:00-01:00	799,00	1 276,20	923,30

Розцінки вартості ефірного часу
для розміщення матеріалів передвиборної агітації
кандидатів на пост Президента України
на телевізійному каналі «ЕНТЕР ФІЛЬМ»

ПРОМІЖОК ЧАСУ	ВАРТІСТЬ РОЗМІЩЕННЯ (за 1 сек., у т.ч. ПДВ, грн.)		
	понеділок - п'ятниця	субота	неділя
7:00-8:00	38,30	7,50	17,30
8:00-9:00	36,90	25,70	45,80
9:00-10:00	35,90	32,90	37,90
10:00-11:00	40,70	41,10	48,10
11:00-12:00	30,30	41,90	57,50
12:00-13:00	36,50	48,80	44,60
13:00-14:00	35,10	69,30	62,90
14:00-15:00	44,70	100,70	50,50
15:00-16:00	49,30	96,10	57,30
16:00-17:00	46,40	119,70	87,70
17:00-18:00	51,20	86,40	81,70
18:00-19:00	52,70	106,60	104,40
19:00-20:00	59,50	102,90	89,40
20:00-21:00	83,90	109,50	151,70
21:00-22:00	110,70	135,70	159,90
22:00-23:00	124,80	126,80	112,80
23:00-24:00	118,30	150,00	70,20
0:00-01:00	62,70	41,50	54,60

ОГОЛОШЕННЯ

Розцінники вартості одиниці ефірного часу для розміщення передвиборної агітації в ефірі телеканалу «НОВИЙ КАНАЛ» під час позачергових виборів Президента України.

Вартість 1 секунди, грн., з ПДВ			
Період	**20 квітня – 23 травня**		
Дні тижня	**Пн-Пт**	**Сб**	**Нд**
Часовий інтервал			
00:00:00 - 00:59:59	236,40	327,60	249,60
01:00:00 - 01:59:59	1,20	1,20	1,20
02:00:00 - 02:59:59	1,20	1,20	1,20
03:00:00 - 03:59:59	1,20	1,20	1,20
04:00:00 - 04:59:59	1,20	1,20	1,20
05:00:00 - 05:59:59	1,20	1,20	1,20
06:00:00 - 06:59:59	1,20	1,20	1,20
07:00:00 - 07:59:59	114,00	109,20	100,80
08:00:00 - 08:59:59	150,00	307,20	222,00
09:00:00 - 09:59:59	186,00	393,60	258,00
10:00:00 - 10:59:59	182,40	343,20	314,40
11:00:00 - 11:59:59	236,40	388,80	316,80
12:00:00 - 12:59:59	250,80	271,20	304,80
13:00:00 - 13:59:59	250,80	296,40	339,60
14:00:00 - 14:59:59	258,00	246,00	428,40
15:00:00 - 15:59:59	210,00	229,20	402,00
16:00:00 - 16:59:59	208,80	343,20	342,00
17:00:00 - 17:59:59	241,20	318,00	330,00
18:00:00 - 18:59:59	277,20	326,40	387,60
19:00:00 - 19:59:59	324,00	339,60	444,00
20:00:00 - 20:59:59	534,00	483,60	535,20
21:00:00 - 21:59:59	794,40	608,40	612,00
22:00:00 - 22:59:59	682,80	549,60	546,00
23:00:00 - 23:59:59	454,80	550,80	416,40

ОГОЛОШЕННЯ

Розцінки вартості ефірного часу для розміщення матеріалів передвиборної агітації кандидатів на пост Президента України на телевізійному каналі «ZOOM»

ПРОМІЖОК ЧАСУ	ВАРТІСТЬ РОЗМІЩЕННЯ (за 1 сек., у т.ч. ПДВ, грн.)		
	понеділок - п'ятниця	субота	неділя
7:00-8:00	5,90	5,10	1,50
8:00-9:00	5,30	3,80	4,70
9:00-10:00	5,30	5,10	4,40
10:00-11:00	4,90	4,70	8,60
11:00-12:00	6,10	1,80	7,70
12:00-13:00	7,00	6,10	5,80
13:00-14:00	6,20	4,40	7,30
14:00-15:00	4,20	11,70	11,60
15:00-16:00	4,30	6,10	6,10
16:00-17:00	6,80	6,40	5,20
17:00-18:00	6,50	2,90	5,50
18:00-19:00	5,60	3,20	7,30
19:00-20:00	5,90	3,20	6,50
20:00-21:00	7,90	4,10	3,60
21:00-22:00	13,40	7,80	11,80
22:00-23:00	15,70	9,00	5,40
23:00-24:00	6,90	7,20	5,10
0:00-01:00	5,60	4,50	2,80

Розцінки вартості ефірного часу для розміщення матеріалів передвиборної агітації кандидатів на пост Президента України на телевізійному каналі «ПІКСЕЛЬ»

ПРОМІЖОК ЧАСУ	ВАРТІСТЬ РОЗМІЩЕННЯ (за 1 сек., у т.ч. ПДВ, грн.)		
	понеділок - п'ятниця	субота	неділя
7:00-8:00	29,40	14,00	24,00
8:00-9:00	40,40	24,70	70,50
9:00-10:00	36,60	46,60	69,70
10:00-11:00	28,20	31,30	46,90
11:00-12:00	30,60	50,80	35,10
12:00-13:00	24,30	64,90	38,70
13:00-14:00	25,90	52,20	64,30
14:00-15:00	20,30	43,20	62,10
15:00-16:00	22,00	34,00	44,00
16:00-17:00	23,00	32,80	33,10
17:00-18:00	34,10	42,50	22,00
18:00-19:00	44,30	59,30	46,60
19:00-20:00	46,50	59,30	41,90
20:00-21:00	59,80	36,10	70,20
21:00-22:00	145,00	124,20	183,90
22:00-23:00	76,50	63,70	69,80
23:00-24:00	31,00	50,50	38,60
0:00-01:00	8,40	28,20	4,90

Розцінки вартості ефірного часу для розміщення матеріалів передвиборної агітації кандидатів на пост Президента України на телевізійному каналі «МЕГА»

ПРОМІЖОК ЧАСУ	ВАРТІСТЬ РОЗМІЩЕННЯ (за 1 сек., у т.ч. ПДВ, грн.)		
	понеділок - п'ятниця	субота	неділя
7:00-8:00	47,70	29,90	30,50
8:00-9:00	49,40	53,70	60,00
9:00-10:00	53,70	53,60	67,10
10:00-11:00	53,00	60,40	101,90
11:00-12:00	65,70	55,70	84,10
12:00-13:00	63,60	72,20	97,10
13:00-14:00	63,60	92,90	124,30
14:00-15:00	98,20	111,10	161,10
15:00-16:00	96,30	139,70	140,60
16:00-17:00	99,20	98,10	127,30
17:00-18:00	93,50	137,50	89,10
18:00-19:00	96,40	101,60	136,30
19:00-20:00	97,50	130,40	102,10
20:00-21:00	125,00	157,40	109,50
21:00-22:00	172,20	211,60	187,40
22:00-23:00	171,80	244,40	188,50
23:00-24:00	121,70	150,50	158,00
0:00-01:00	92,50	69,90	96,10

Розцінки вартості ефірного часу для розміщення матеріалів передвиборної агітації кандидатів на пост Президента України на телевізійному каналі «НТН»

ПРОМІЖОК ЧАСУ	ВАРТІСТЬ РОЗМІЩЕННЯ (за 1 сек., у т.ч. ПДВ, грн.)		
	понеділок - п'ятниця	субота	неділя
7:00-8:00	219,10	153,50	237,40
8:00-9:00	250,20	268,60	362,70
9:00-10:00	282,90	367,20	392,10
10:00-11:00	203,10	446,20	525,60
11:00-12:00	235,80	456,60	547,60
12:00-13:00	300,90	384,40	374,00
13:00-14:00	341,70	467,30	291,40
14:00-15:00	359,60	561,80	286,10
15:00-16:00	342,90	444,10	397,50
16:00-17:00	397,60	532,80	527,30
17:00-18:00	347,60	490,60	563,60
18:00-19:00	340,60	467,30	597,80
19:00-20:00	507,00	454,00	590,20
20:00-21:00	568,40	531,10	893,60
21:00-22:00	681,00	592,40	910,10
22:00-23:00	560,90	745,40	1 160,10
23:00-24:00	464,00	395,80	470,20
0:00-01:00	273,00	271,00	335,50

Розцінки вартості ефірного часу для розміщення матеріалів передвиборної агітації кандидатів на пост Президента України на телевізійному каналі «К2»

ПРОМІЖОК ЧАСУ	ВАРТІСТЬ РОЗМІЩЕННЯ (за 1 сек., у т.ч. ПДВ, грн.)		
	понеділок - п'ятниця	субота	неділя
7:00-8:00	10,60	15,50	4,10
8:00-9:00	11,00	17,10	5,70
9:00-10:00	15,50	6,90	26,10
10:00-11:00	15,30	12,00	34,00
11:00-12:00	15,20	16,70	26,40
12:00-13:00	12,90	18,10	35,30
13:00-14:00	13,30	22,90	20,40
14:00-15:00	23,20	17,10	32,40
15:00-16:00	15,40	12,70	56,70
16:00-17:00	24,60	16,30	15,70
17:00-18:00	19,10	38,80	27,70
18:00-19:00	19,40	44,00	51,30
19:00-20:00	25,30	42,90	43,80
20:00-21:00	30,00	52,20	50,40
21:00-22:00	33,80	57,10	65,20
22:00-23:00	37,00	73,80	57,00
23:00-24:00	23,90	69,90	29,00
0:00-01:00	16,50	33,10	13,80

Розцінки вартості ефірного часу для розміщення матеріалів передвиборної агітації кандидатів на пост Президента України на телевізійному каналі «К1»

ПРОМІЖОК ЧАСУ	ВАРТІСТЬ РОЗМІЩЕННЯ (за 1 сек., у т.ч. ПДВ, грн.)		
	понеділок - п'ятниця	субота	неділя
7:00-8:00	68,20	99,50	77,80
8:00-9:00	106,40	99,20	119,90
9:00-10:00	83,40	101,90	186,20
10:00-11:00	58,50	139,90	92,30
11:00-12:00	48,40	116,80	127,40
12:00-13:00	62,30	111,10	113,00
13:00-14:00	77,70	96,50	140,90
14:00-15:00	100,50	119,50	145,40
15:00-16:00	98,80	92,90	152,90
16:00-17:00	107,00	76,00	155,80
17:00-18:00	152,60	88,10	198,60
18:00-19:00	116,40	116,70	226,70
19:00-20:00	84,70	96,80	304,60
20:00-21:00	134,70	176,90	217,50
21:00-22:00	317,20	239,60	219,90
22:00-23:00	173,80	223,90	169,60
23:00-24:00	138,40	218,30	165,30
0:00-01:00	87,80	149,20	117,30

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Кісс ФМ" в м. Запоріжжі (Товариство з обмеженою відповідальністю "Радіокомпанія "Ностальжі"), частота 101,9 МГц, складає 1 (одна) грн. 00 коп., без урахування податків.

Знижки не надаватимуться.

ТОВ " Радіо Шарманка" встановило розцінки на політичну агітацію: вартість однієї секунди ефірного часу мовлення (з урахуванням ПДВ, грн.)Товариства з обмеженою відповідальністю "Радіо Шарманка":

Частота	Город	Позывной	07:00-10:00 и 17:00-20:00	10:00-17:00 и 20:00-22:00	22:00-07:00
99,4	Донецк	Радио Шарманка	1,5	0,7	0,11
89,5	Севастополь	Радио Шарманка	0,4	0,2	0,11
102,1	Бердянск	Радио Шарманка	0,2	0,1	0,11
91,0	Мелитополь	Радио Шарманка	0,2	0,15	0,11
104,4	Геническ	Радио Шарманка	0,15	0,12	0,11
103,1	Симферополь	Радио Шарманка	0,5	0,3	0,11
91,3	Винница	Радио Шарманка	0,5	0,3	0,11
103,0	Ивано-Франковск	Радио Шарманка	0,5	0,3	0,11
90,6	Одесса	Радио Шарманка	1,2	0,7	0,11
107,0	Кременчук	Радио Шарманка	0,5	0,3	0,11
107,1	Черкассы	Радио Шарманка	0,7	0,42	0,11

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Радіо Мелодія" в містах Запоріжжя, Токмак, Пологи, Мелітополь, Енергодар (Товариство з обмеженою відповідальністю "Радіокомпанія "Ностальжі") складає 4 (чотири) грн. 00 коп., без урахування податків.

Знижки не надаватимуться.

Відповідно до Постанови Верховної Ради України "Про самоусунення Президента України від виконання конституційних повноважень та призначення позачергових виборів Президента України" та керуючись законом України "Про вибори Президента України" ТОВ "Телерадіокомпанія "ЕРА" надає розцінки вартості одиниці ефірного часу для розміщення рекламних матеріалів в ефірі телеканалу "ЕРА" для проведення передвиборної агітації на позачергові вибори Президента України на 25 травня 2014 року.

Проміжок часу	Вартість 01 сек. на політичну рекламу у 2014р. грн. без ПДВ будні
6:00-6:30	20,00
6:31-7:00	40,00
7:00-8:00	70,00
8:00-9:00	65,00
23:00-00:00	70,00
00:01-00:30	35,00
00:31-01:00	20,00
01:01-01:18	1,50

ТОВ ТРК "Контакт" встановило розцінки на політичну агітацію: вартість однієї секунди ефірного часу мовлення (з урахуванням ПДВ, грн.)Товариства з обмеженою відповідальністю "Телерадіокомпанія "Контакт":

Частота	Город	Позывной	07:00-10:00 и 17:00-20:00	10:00-17:00 и 20:00-22:00	22:00-07:00
104,5	Запорожье	Радио Шансон	1,00	0,40	0,11
101,0	Бердянск	Радио Шансон	0,20	0,10	0,07
104,7	Мелитополь	Радио Шансон	0,17	0,09	0,06

ТОВ ТРК "Лідер-Рекордс" встановило розцінки на політичну агітацію: вартість однієї секунди ефірного часу мовлення (з урахуванням ПДВ, грн.)Товариства з обмеженою відповідальністю "Телерадіокомпанія "Лідер-Рекордс":

Частота	Город	Позывной	07:00-10:00 и 17:00-20:00	10:00-17:00 и 20:00-22:00	22:00-07:00
101,5	Сева-стополь	Радио Шансон	0,50	0,25	0,11

ТОВ ТРК "Радіо Хвиля" встановило розцінки на політичну агітацію: вартість однієї секунди ефірного часу мовлення (з урахуванням ПДВ, грн.)Товариства з обмеженою відповідальністю "Телерадіокомпанія "Радіо Хвиля":

Частота	Город	Позывной	07:00-10:00 и 17:00-20:00	10:00-17:00 и 20:00-22:00	22:00-07:00
101,0	Кривой Рог	Радио Шансон	0,56	0,12	0,08

ТОВ "Радіо Ехо" встановило розцінки на політичну агітацію: вартість однієї секунди ефірного часу мовлення (з урахуванням ПДВ, грн.)Товариства з обмеженою відповідальністю "Радіо Ехо":

Частота	Город	Позывной	07:00-10:00 и 17:00-20:00	10:00-17:00 и 20:00-22:00	22:00-07:00
105,5	Луганск	Радио Шансон	0,93	0,30	0,11

ТОВ " Українська Радіо Група" встановило розцінки на політичну агітацію: вартість однієї секунди ефірного часу мовлення (з урахуванням ПДВ, грн.)Товариства з обмеженою відповідальністю "Українська Радіо Група":

Частота	Город	Позывной	07:00-10:00 и 17:00-20:00	10:00-17:00 и 20:00-22:00	22:00-07:00
96,8	Киев	DJ FM	18	4	0,11

ТОВ ТРК "Класік Радіо" встановило розцінки на політичну агітацію: вартість однієї секунди ефірного часу мовлення (з урахуванням ПДВ, грн.) Товариства з обмеженою відповідальністю "Телерадіокомпанія "Класік Радіо":

Частота	Город	Позывной	07:00-10:00 и 17:00-20:00	10:00-17:00 и 20:00-22:00	22:00-07:00
103,3	Днепро-петровск	Бизнес Радио	4,2	1,2	0,11

ТОВ "ТРК ШАНСОН" встановило розцінки на політичну агітацію: вартість однієї секунди ефірного часу мовлення (з урахуванням ПДВ, грн.)Товариства з обмеженою відповідальністю "Телерадіокомпанія "Шансон":

Частота	Город	Позывной	07:00-10:00 и 17:00-20:00	10:00-17:00 и 20:00-22:00	22:00-07:00
88,0	Шостка	Радио Шансон	0,16	0,08	0,05
88,5	Умань	Радио Шансон	0,21	0,11	0,07
90,9	Стрый	Радио Шансон	0,16	0,08	0,05
99,9	Алчевск	Радио Шансон	0,16	0,08	0,05
101,3	Форос	Радио Шансон	0,16	0,08	0,05
105,7	Керчь	Радио Шансон	0,16	0,08	0,05
103,4	Луцк	Радио Шансон	0,47	0,24	0,11
87,9	Ужгород	Радио Шансон	0,47	0,24	0,11
101,5	Яремче	Радио Шансон	0,32	0,16	0,11
90,4	Львов	Радио Шансон	0,47	0,24	0,11
90,8	Николаев	Радио Шансон	0,47	0,24	0,11
88,5	Антополь	Радио Шансон	0,47	0,24	0,11
90,8	Тернополь	Радио Шансон	0,47	0,24	0,11
92,2	Херсон	Радио Шансон	0,32	0,16	0,11
101,9	Киев	Радио Шансон	60,00	11,00	0,18
105,3	Днепро-петровск	Радио Шансон	1,05	0,53	0,11
102,2	Павлоград	Радио Шансон	0,16	0,08	0,05
100,2	Охотничье	Радио Шансон	0,42	0,21	0,11
106,7	Кировоград	Радио Шансон	0,42	0,21	0,11
106,4	Донецк	Радио Шансон	1,05	0,53	0,11
105,0	Полтава	Радио Шансон	0,47	0,24	0,11
91,8	Одесса	Радио Шансон	1,05	0,53	0,11
106,2	Алушта	Радио Шансон	0,32	0,16	0,11
100,4	Евпатория	Радио Шансон	0,42	0,21	0,11
104,9	Кременчук	Радио Шансон	0,63	0,32	0,11
103,5	Харьков	Радио Шансон	1,05	0,53	0,11

ТОВ ТРК "Південне комерційне телебачення-98" встановило розцінки на політичну агітацію: вартість однієї секунди ефірного часу мовлення (з урахуванням ПДВ, грн.)Товариства з обмеженою відповідальністю "Телерадіокомпанія "Південне комерційне телебачення-98":

Частота	Город	Позывной	07:00-10:00 и 17:00-20:00	10:00-17:00 и 20:00-22:00	22:00-07:00
105,4	Симфе-рополь	Радио Шансон	0,30	0,15	0,10

ТОВ ТРК "Сіверські підприємства" встановило розцінки на політичну агітацію: вартість однієї секунди ефірного часу мовлення (з урахуванням ПДВ, грн.)Товариства з обмеженою відповідальністю "Телерадіокомпанія "Сіверські підприємства":

Частота	Город	Позывной	07:00-10:00 и 17:00-20:00	10:00-17:00 и 20:00-22:00	22:00-07:00
106,8	Чернигов	Радио Шансон	0,28	0,14	0,09

РОЗЦІНКИ ВАРТОСТІ ОДИНИЦІ ЕФІРНОГО ЧАСУ (СЕРЕДНЬОАРЕФМЕТИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ВАРТОСТІ ОДНІЄЇ СЕКУНДИ ЕФІРНОГО ЧАСУ) НА КАНАЛАХ НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДІОКОМПАНІЇ УКРАЇНИ ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ ПЕРЕДВИБОРНОЇ АГІТАЦІЇ З ПОЗАЧЕРГОВИХ ВИБОРІВ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ 25 ТРАВНЯ 2014 РОКУ

Канал	Ефірний час	СЗП (1 сек.) без податків
УР-1	Будні	
	5.30-6.30	44,00
	6.30-6.55	64,53
	6.55-8.10	90,00
	8.30-9.00	93,87
	9.00-10.00	60,00
	10.00-10.30	64,53
	10.30-11.10	44,00
	11.10-11.30	64,53
	11.30-12.00	44,00
	12.00-12.30	45,00
	12.30-15.30	44,00
	15.30-19.30	44,00
	19.30-21.00	29,33
	21.00-21.30	23,47
	21.30-23.00	17,67
	23.00-24.00	9,00
	Вихідні	
	6.00-9.00	44,00
	9.00-10.00	93,87
	10.00-14.10	44,00
	14.10-15.00	33,00
	15.00-19.00	44,00
	19.00-20.00	29,33
	20.00-22.10	23,47
	22.10-24.00	9,00

Канал	Ефірний час	СЗП (1 сек.) без податків
УР-2	Будні та вихідні	
	6.00-6.30	10
	6.30-18.00	20
	18.30-24.00	6
УР-3	Будні та вихідні	
	6.00-24.00	3,34

ПП " Компанія Нова Хвиля" встановило розцінки на політичну агітацію: вартість однієї секунди ефірного часу мовлення (з урахуванням ПДВ, грн.)Приватного підприємства "Компанія Нова Хвиля":

Частота	Город	Позывной	07:00-10:00 и 17:00-20:00	10:00-17:00 и 20:00-22:00	22:00-07:00
104,0	Днепро-петровск	Радио Шарманка	1,5	0,9	0,11
103,6	Кривой Рог	Радио Шарманка	0,6	0,4	0,11
104,0	Киев	Радио Шарманка	25	5	0,11
105,7	Харьков	Радио Шарманка	1,5	0,8	0,11
102,9	Никита	Радио Шарманка	0,1	0,05	0,11
102,7	Полтава	Радио Шарманка	0,5	0,3	0,11
101,8	Чернигов	Радио Шарманка	0,5	0,3	0,11

ТОВ "Євромюзік" встановило розцінки на політичну агітацію: вартість однієї секунди ефірного часу мовлення (з урахуванням ПДВ, грн.)Товариства з обмеженою відповідальністю "Євромюзік":

Частота	Город	Позывной	07:00-10:00 и 17:00-20:00	10:00-17:00 и 20:00-22:00	22:00-07:00
104,0	Хмельницкий	Радио Шансон	0,30	0,15	0,10
107,0	Винница	Радио Шансон	0,37	0,16	0,11
106,9	Мариуполь	Радио Шансон	0,20	0,10	0,07

Ціни на розміщення політичної реклами на радіо "Nostalgie 99 fm "

Мовлення 24 години на Київ та область

Час виходу в ефір понеділок-неділя	Вартість 1 секунди
00:00-24:00	6,98

Ціни вказані в грн. з врахуванням ПДВ.

ПП ТРК "Черкаський Центр Міжнародних Зв'язків" встановило розцінки на політичну агітацію: вартість однієї секунди ефірного часу мовлення (з урахуванням ПДВ, грн.)Приватного підприємства "Телерадіокомпанія "Черкаський Центр Міжнародних Зв'язків":

Частота	Город	Позывной	07:00-10:00 и 17:00-20:00	10:00-17:00 и 20:00-22:00	22:00-07:00
107,5	Черкассы	Радио Шансон	0,40	0,20	0,11

ТОВ ТРК "ТОП РАДІО" встановило розцінки на політичну агітацію: вартість однієї секунди ефірного часу мовлення (з урахуванням ПДВ, грн.)Товариства з обмеженою відповідальністю "Телерадіокомпанія "ТОП РАДІО":

Частота	Город	Позывной	07:00-10:00 и 17:00-20:00	10:00-17:00 и 20:00-22:00	22:00-07:00
106,4	Сумы	Радио Шансон	0,40	0,15	0,10

ТОВ ТРК "Бізнес Радіо" встановило розцінки на політичну агітацію: вартість однієї секунди ефірного часу мовлення (з урахуванням ПДВ, грн.) Товариства з обмеженою відповідальністю "Телерадіокомпанія "Бізнес Радіо":

Частота	Город	Позывной	07:00-10:00 и 17:00-20:00	10:00-17:00 и 20:00-22:00	22:00-07:00
93,8	Киев	Бизнес Радио	15	3	0,11

ТОВ " Радіо Континент" встановило розцінки на політичну агітацію: вартість однієї секунди ефірного часу мовлення (з урахуванням ПДВ, грн.)Товариства з обмеженою відповідальністю "Радіо Континент":

Частота	Город	Позывной	07:00-10:00 и 17:00-20:00	10:00-17:00 и 20:00-22:00	22:00-07:00
94,2	Киев	Радио Ренессанс	8	2	0,11

У зв`язку з проведенням позачергових виборів Президента України 25 травня 2014 року, розцінки вартості одиниці ефірного часу (одна секунда) для проведення передвиборної агітації в ефірі телевізійного каналу "tonis" становлять:

Прайм-тайм (18:00-24:00 у будні, цілодобово у вихідні та святкові дні) - 33,17 грн.

Офф-прайм (24:00-18:00 у будні) - 12,55 грн.
Ціни вказані в грн., без врахування податків.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

на підставі постанови Правління Національного банку України від 28 лютого 2014 року №107 "Про віднесення Публічного акціонерного товариства "БРОКБІЗНЕСБАНК" до категорії неплатоспроможних" виконавчою дирекцією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб 28.02.2014 прийнято рішення №9 щодо запровадження тимчасової адміністрації та призначення уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на тимчасову адміністрацію в Публічне акціонерне товариство "БРОКБІЗНЕСБАНК" (код за ЄДРПОУ 19357489; МФО 300249; місцезнаходження: м. Київ, пр. Перемоги, буд. 41, 03057) (далі -АТ "БРОКБІЗНЕСБАНК").

Уповноваженою особою Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації в АТ "БРОКБІЗНЕСБАНК" призначено провідного професіонала з питань врегулювання неплатоспроможності банків відділу запровадження процедури тимчасової адміністрації та ліквідації департаменту врегулювання неплатоспроможності банків Фонду гарантування вкладів фізичних осіб Куреного Олександра Вікторовича.

Тимчасову адміністрацію в АТ "БРОКБІЗНЕСБАНК" запроваджено строком на три місяці з 03.03.2014 по 02.06.2014.

Протягом дії тимчасової адміністрації вкладники АТ "БРОКБІЗНЕСБАНК" можуть отримати свої кошти за договорами банківського вкладу (депозиту), строк дії яких закінчився, та за договорами банківського рахунку. Виплати за зазначеними договорами здійснюватимуться в розмірі вкладу, включаючи відсотки, нараховані на день прийняття рішення Національним банком України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних, але не більше 200 тисяч гривень.

Про час та порядок виплат за вищезазначеними договорами буде повідомлено додатково.

Довідкова інформація за номерами: (044) 333-35-57, 0 800-308-108 - "гаряча лінія" Фонду гарантування вкладів фізичних осіб або 0 800-502-100, (044) 206-2-206 - контакт-центр АТ "БРОКБІЗНЕСБАНК", або на сайті Фонду: **www.fg.gov.ua.**

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

на підставі постанови Правління Національного банку України від 28.02.14 №109 "Про віднесення ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "РЕАЛ БАНК" до категорії неплатоспроможних" виконавчою дирекцією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб 28.02.2014 прийнято рішення №10 щодо запровадження тимчасової адміністрації та призначення уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на тимчасову адміністрацію в ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "РЕАЛ БАНК" (код за ЄДРПОУ 14360721; МФО 351588; місцезнаходження: 61072, м. Харків, пр-т Леніна, 60) (далі - ПАТ "РЕАЛ БАНК").

Уповноваженою особою Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації в ПАТ "РЕАЛ БАНК" призначено провідного юрисконсульта відділу супроводження виведення неплатоспроможних банків з ринку департаменту врегулювання неплатоспроможності банків Фонду гарантування вкладів фізичних осіб Кадирова Владислава Володимировича.

Тимчасову адміністрацію в ПАТ "РЕАЛ БАНК" запроваджено строком на 3 місяці з 03.03.2014 по 02.06.2014.

Протягом дії тимчасової адміністрації вкладники ПАТ "РЕАЛ БАНК" можуть отримати свої кошти за договорами банківського вкладу (депозиту), строк дії яких закінчився, та за договорами банківського рахунку. Виплати за зазначеними договорами здійснюватимуться в розмірі вкладу, включаючи відсотки, нараховані на день прийняття рішення Національним банком України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних, але не більше 200 тисяч гривень.

Про час та порядок виплат за вищезазначеними договорами буде повідомлено додатково.

Довідкова інформація за номерами: (044) 333-35-57, 0 800-308-108 - "гаряча лінія" Фонду гарантування вкладів фізичних осіб або 0 800-214-014 - контакт-центр ПАТ "РЕАЛ БАНК", або на сайті Фонду: **www.fg.gov.ua.**

ТОВ "ТРК Онікс" (код ЄДРПОУ 18004961) повідомляє вартість 1 секунди ефірного часу для розміщення матеріалів передвиборної агітації на позачергових виборах Президента України у 2014 році на радіоканалі "Перець ФМ": м.Краматорськ (106,2МГц) - 1,50; м.Кривий Ріг (104,7 МГц) -1,00; м.Старобільськ (104,2 МГц) - 0,50; м. Запоріжжя (107,9МГц) - 1,10; м.Кіровоград (105,8 МГц) - 0,65; м. Чернігів (101,3 МГц) - 2,00; м.Суми (105,1 МГц) - 1,00; м.Конотоп (107,1 МГц) - 1,00; м.Рівне(101,4МГц)-1,40; м.Дубровиця (105,3), м.Зарічне (107,1МГц) - 1,00; м.Луцьк (105,5МГц) -1,00; м.Ковель (102,7МГц) - 0,75; м.Тернопіль (104,9МГц) - 1,00; м.Хмельницький (102,5МГц) - 1,00; м.Кам'янець-Подільський (102,8 МГц) - 0,75 , м.Житомир (101,3 МГц) - 1,00, м.Черкаси (91,0 МГц) - 1,00. МЕРЕЖА-10,80. Ціни вказані в грн. без врахування ПДВ.

ТОВ Телерадіокомпанія "Столиця" (код ЄДРПОУ 23505665) повідомляє: вартість 1 секунди ефірного часу для розміщення матеріалів передвиборної агітації на позачергових виборах Президента України у 2014 році на радіоканалі "Перець ФМ" в м. Київ (105,5 МГц) - 4,20 грн без ПДВ.

Вартість однієї секунди ефірного часу на телевізійному каналі "Перший" (аналогове ефірне та супутникове мовлення) та україномовної версії телевізійного каналу "Euronews" (супутникове мовлення) для проведення передвиборної агітації в період виборчого процесу з позачергових виборів Президента України, що відбудуться 25 травня 2014 року

- на телевізійному каналі "Перший" (аналогове ефірне та супутникове мовлення):

Проміжки ефірного часу	Вартість 1 секунди, грн. (з урахуванням ПДВ)
09:00 - 11:00	37,57
11:00 - 17:00	58,39
17:00 - 19:00	109,16
19:00 - 21:00	142,66
21:00 - 23:00	133,53
01:20 - 06:00	15,23

- на телевізійному каналі україномовної версії "Euronews":

Проміжки ефірного часу	Вартість 1 секунди, грн. (з урахуванням ПДВ)
07:00 - 09:00	2,45
09:00 - 18:00	2,04
18:00 - 24:00	3,06
24:00 - 07:00	2,04

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

у зв'язку з призначенням провідного професіонала з питань врегулювання неплатоспроможності банків відділу запровадження процедури тимчасової адміністраці та ліквідації департаменту врегулювання неплатоспроможності банків Куреного Олександра Вікторовича уповноваженою особою Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (далі - Фонд) на тимчасову адміністрацію в АТ "БРОКБІЗНЕСБАНК", рішенням виконавчої дирекції Фонду №8 від 28.02.14 повноваження уповноваженої особи на ліквідацію ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "ЕРДЕ БАНК" (код за ЄДРПОУ 34817907; МФО 380667; місцезнаходження: м. Київ, вул. П. Сагайдачного/Ігорівська, буд. 10/5, літ. А) передано провідному професіоналу з питань врегулювання неплатоспроможності банків відділу супроводження процедури тимчасової адміністрації та ліквідації департаменту врегулювання неплатоспроможності банків Ткач Маріанні Юріївні.

0-800 308108; **www.fg.gov.ua**

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Радіо Рокс" в м. Дніпропетровську (Товариство з обмеженою відповідальністю "Телерадіокомпанія Медіа ФМ"), частота 90,5 МГц, складає 1 (одна) гривня 00 коп., без урахування податків.

Знижки не надаватимуться.

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Радіо Рокс" в м. Миколаєві (Товариство з обмеженою відповідальністю "Телерадіокомпанія "МІР"), частота 100,8 МГц, складає 1 (одна) грн. 00 коп., без урахування податків.

Знижки не надаватимуться.

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Радіо Рокс" в м. Запоріжжі (Товариство з обмеженою відповідальністю "Телерадіокомпанія "Місто ФМ"), частота 100,8 МГц, складає 1 (одна) грн. 00 коп., без урахування податків.

Знижки не надаватимуться.

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Радіо Рокс" в м. Кіровограді (Товариство з обмеженою відповідальністю "Телерадіокомпанія "Новий день"), частота 101,9 МГц, складає 1 (одна) грн. 00 коп., без урахування податків.

Знижки не надаватимуться.

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Радіо Рокс" в м. Чернігові (Товариство з обмеженою відповідальністю "Телерадіомовна компанія "Унісон Плюс"), частота 107,7 МГц, складає 1 (одна) грн. 00 коп., без урахування податків.

Знижки не надаватимуться.

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Радіо Рокс" в м. Вінниці (Товариство з обмеженою відповідальністю "Телерадіокомпанія "Пілот"), частота 101,4 МГц, складає 1 (одна) грн. 00 коп., без урахування податків.

Знижки не надаватимуться.

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Радіо Мелодія" в м. Суми (Товариство з обмеженою відповідальністю "Радіо Всесвіт"), частота 101,4 МГц, складає 0 (нуль) грн. 50 коп., без урахування податків.

Знижки не надаватимуться.

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Кісс ФМ" в м. Луганську (Приватне підприємство "Радіо скайвей"), частота 106,9 МГц, складає 1 (одна) грн. 00 коп., без урахування податків.

Знижки не надаватимуться.

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Радіо Мелодія" в містах Тернопіль (106,1 МГц), Івано-Франківськ (100,9 МГц), Нововолинськ (106,8 МГц) (Товариство з обмеженою відповідальністю "Радіо Тернопіль") складає 1 (одна) грн. 00 коп., без урахування податків.

Знижки не надаватимуться.

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Радіо Рокс" в м. Тернополі (Товариство з обмеженою відповідальністю "Радіо ТОН"), частота 103,5 МГц, складає 1 (одна) грн. 00 коп., без урахування податків.

Знижки не надаватимуться.

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Радіо Рокс" в містах Донецьку (106,8 МГц) та Краматорську (101,7 МГц), (Товариство з обмеженою відповідальністю "Радіо FM"), складає 2 (дві) грн. 00 коп., без урахування податків.

Знижки не надаватимуться.

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Русское радио" в м. Краматорську (Дочірнє підприємство "Телерадіокомпанія "Регіон-плюс"), частота 107,8 МГц, складає 10 (десять) грн. 00 коп., без урахування податків.

Знижки не надаватимуться.

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Kiss FM" в м. Дніпропетровську (Товариство з обмеженою відповідальністю "Телерадіокомпанія "Чарівний світ"), частота 106,3 МГц, складає 1 (одна) гривня 00 коп., без урахування податків. Знижки не надаватимуться.

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Радіо Рокс" в м. Черкаси (Приватне підприємство "Радіокомпанія "Черкаси вибір"), частота 102,4 МГц, складає 1 (одна) грн. 00 коп., без урахування податків. Знижки не надаватимуться.

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Радіо Рокс" в м. Луганську (Товариство з обмеженою відповідальністю "Телерадіокомпанія "Юніо плюс"), частота 100,4 МГц, складає 3 (три) грн. 00 коп., без урахування податків. Знижки не надаватимуться.

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "KISS FM" (Українська корпорація "Телебачення і радіомовлення "ЮТАР") складає

місто	Канал радіомовлення	Вартість, грн. за сек. без НДС
мережа	KISS FM	з 7:00 до 19:59 - 46 з 20:00 до 06:59 - 12

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Kiss FM" в м. Полтаві (Товариство з обмеженою відповідальністю "Телерадіокомпанія "ЮТА-TV"), частота 100,6 МГц, складає 1 (одна) грн. 00 коп., без урахування податків. Знижки не надаватимуться.

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Радіо Мелодія" (Товариство з обмеженою відповідальністю "Телерадіокомпанія "Радіо Кохання") складає

місто	Канал радіомовлення	Вартість, грн. за сек. без НДС
мережа	Радіо Мелодія	з 7:00 до 19:59 - 77 з 20:00 до 06:59 - 15

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "ХІТ ФМ" (Товариство з обмеженою відповідальністю "Телерадіокомпанія "Медіа Маркет") складає

місто	Канал радіомовлення	Вартість, грн. за сек. без ПДВ
мережа	ХитФМ	з 7:00 до 19:59 - 160 з 20:00 до 06:59 - 32

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Легкое и спокойное радио Relax" (Товариство з обмеженою відповідальністю "Мюзікрадио") складає

місто	Канал радіомовлення	Вартість, грн. за сек. без ПДВ
Мережа	Легкое и спокойное радио Relax	з 7:00 до 19:59 - 16 з 20:00 до 06:59 - 5

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Радіо ROKS" (Приватне підприємство "Фірма "Лямін") складає

місто	Канал радіомовлення	Вартість, грн. за сек. без ПДВ
Мережа	R O K S	з 7:00 до 19:59 - 58 з 20:00 до 06:59 - 15

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Kiss FM" в м. Хмельницькому (Приватне підприємство "Телерадіокомпанія "АРТ"), частота 103,6 МГц, складає 1 (одна) грн. 00 коп., без урахування податків. Знижки не надаватимуться.

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Русское радио" (Товариство з обмеженою відповідальністю "Телерадіоорганізація "Русское радио" - Україна") складає:

Місто	Канал радіомовлення	Вартість однієї секунди ефірного часу, грн., без ПДВ
Мережа	Русское радио	з 7:00 до 19:59 - 135 з 20:00 до 06:59 - 32

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Kiss FM" в м. Дніпропетровську (Приватне підприємство "Телерадіокомпанія "Атолл"), частота 106,3 МГц, складає 1 (одна) гривня 00 коп., без урахування податків. Знижки не надаватимуться.

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Русское радио" в м. Івано-Франківську (Товариство з обмеженою відповідальністю "Бойчук-студія"), частота 101,3 МГц, складає 10 (десять) грн. 00 коп., без урахування податків. Знижки не надаватимуться.

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Радіо Рокс" в м. Херсоні (Товариство з обмеженою відповідальністю "Телерадіокомпанія "Ваше радіо"), частота 107,6 МГц, складає 1 (одна) грн. 00 коп., без урахування податків. Знижки не надаватимуться.

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Легкое и спокойное радио Relax" в м. Донецьку (ПРАТ "ТРК "ВІКО"), частота 103,5 МГц, складає 1 (одна) грн. 80 коп., без урахування податків. Знижки не надаватимуться.

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Мюзік радіо" в м. Вінниці (Приватне підприємство "Телерадіокомпанія "ВТВ"), частота 105,9 МГц, складає 0 (нуль) грн. 33 коп., без урахування податків. Знижки не надаватимуться.

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Кісс ФМ" в містах Донецьку (105,1 МГц), Краматорську (107,0 МГц), Маріуполі (101,7 МГц), (Товариство з обмеженою відповідальністю "Телерадіокомпанія "Даяна мастер"), складає 3 (три) грн. 00 коп., без урахування податків. Знижки не надаватимуться.

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Мюзик радио" в м. Сімферополі (Товариство з обмеженою відповідальністю "Телерадіокомпанія "Жиса плюс"), частота 107,3 МГц, складає 1 (одна) грн. 00 коп., без урахування податків. Знижки не надаватимуться.

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Хіт ФМ" в м. Вознесенську (Товариство з обмеженою відповідальністю "Телерадіокомпанія "Імідж TV"), частота 103,6 МГц, складає 5 (п'ять) грн. 00 коп., без урахування податків. Знижки не надаватимуться.

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Радіо ROKS" (Товариство з обмеженою відповідальністю "Телерадіокомпанія "Класик радіо"), складає

місто	Канал радіомовлення	Вартість, грн. за сек. без ПДВ
Мережа	Радіо ROKS	4

Вартість однієї секунди ефірного часу для проведення передвиборчої агітації на каналі радіомовлення "Русское радио" в м. Львові (Товариство з обмеженою відповідальністю "Телерадіокомпанія "МАН"), частота 91,1 МГц, складає 10 (десять) грн. 00 коп., без урахування податків. Знижки не надаватимуться.

ДЕНЬ

№ 44 (5794) П'ЯТНИЦЯ, 7 БЕРЕЗНЯ 2014

Сьогодні в Україні подекуди невеликий дощ, у Карпатах — з мокрим снігом. Вітер східний, північно-східний, 5—10 м/с. Температура вночі — від 3 градусів морозу до 2 тепла, на крайньому півдні та заході — до +6, на сході — 2—7 морозу. Удень — +4—9, на Закарпатті та в південній частині — 7—13 тепла, у східних областях — +1—6 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 7 БЕРЕЗНЯ

■ **1856.** Народився Порфирій Мартинович — український живописець, графік, фольклорист і етнограф. ■ **1943.** Відбувся Шевченківський концерт у Празі. ■ **1989.** Постанова Ради міністрів УРСР, згідно з якою комплекс пам'яток історії, культури та природи міста Чигирина, сіл Суботів, Стецівка, Медведівка, а також дубово-ясеневе урочище Холодний Яр та Атаманський парк Черкаської області оголошено Національним історико-культурним заповідником «Чигирин». ■ **2000.** Президент України видав Указ «Про направлення миротворчого персоналу України до Місії ОБСЄ у Косові (Союзна Республіка Югославія)».

АСТРОПРОГНОЗ НА 10—16 БЕРЕЗНЯ

Овни. Цього тижня ймовірні емоційні проблеми з коханою людиною. Непередбачені події можуть спричинити конфлікти. Шукайте компроміс.

☺ 10, 13 ☹ 15

Тельці. Початок тижня принесе проблеми, пов'язані з професійною діяльністю. Можливо, нагадає про себе старий конфлікт. Не дайте вивести себе з рівноваги.

☺ 12, 16 ☹ 11

Близнюки. Тиждень, сповнений пригод. Здорові ідеї сміливо реалізовуйте. Будьте обачніші у фінансових питаннях.

☺ 11, 15 ☹ 14

Раки. Давно забуті події знову нагадають про себе. Те, що обіцяли, маєте виконати. Є ймовірність потрапляння у двозначну ситуацію.

☺ 11, 12, 13 ☹ 15

Леви. Сприятливий час для переїзду в нову оселю. Можлива непроста розмова з начальством, яка піде вам на користь. Вихідні принесуть відпочинок і спокій.

☺ 12, 13, 15 ☹ 14

Діви. Настає світла смуга. Можлива участь в суспільних і ділових зустрічах. Не відмовляйтеся від вигідних пропозицій.

☺ 12, 13, 15 ☹ 16

Терези. Події, що відбуваються з вами, маєте ретельно проаналізувати. Не дозволяйте почуттям заважати вашій професійній діяльності.

☺ 10, 14, 15 ☹ 13

Скорпіони. У вас буде шанс якось проявити себе. Необхідно зосередитися на майбутніх цілях і шляхах їх досягнення.

☺ 12, 15 ☹ 16

Стрільці. Насичений, вдалий і плідний тиждень. Розпочніть серйозне навчання або постарайтеся якось влаштувати своє особисте життя.

☺ 14, 16 ☹ 12

Козероги. Не слухайте чужі поради, робіть так, як вважаєте за потрібне. Вам до снаги будь-яка складна справа. Доведеться взяти додаткову відповідальність.

☺ 11, 14 ☹ 16

Водолії. Ретельно проаналізуйте все, що відбувається, і прийміть обмірковане рішення. Не піддавайтеся лінощам.

☺ 12, 15 ☹ 10

Риби. Несподівані події можуть внести приємні зміни у ваше життя. У вихідні уникайте конфлікту з близькими, особливо зі старшими родичами.

☺ 11, 14 ☹ 13

Так діють справжні професіонали

СПОРТ

Футбол. Контрольні матчі національних збірних. 5 березня.

Грузія — Ліхтенштейн. 2:0. Росія — Вірменія. 2:0. Азербайджан — Філіппіни. 1:0. Литва — Казахстан. 1:1. Болгарія — Білорусь. 2:1. Албанія — Мальта. 2:0. Алжир — Словенія. 2:0. Греція — Корея. 0:2. Угорщина — Фінляндія. 1:2. Чорногорія — Гана. 1:0. Боснія — Єгипет. 0:2. Чехія — Норвегія. 2:2. Ізраїль — Словаччина. 1:3. Андорра — Молдова. 0:3. Кіпр — Північна Ірландія. 0:0. Македонія — Латвія. 2:1. Люксембург — Кабо-Верде. 0:0. Туреччина — Швеція. 2:1. Гібралтар — Естонія. 0:2. Румунія — Аргентина. 0:0. Австрія — Уругвай. 1:1. Швейцарія — Хорватія. 2:2. Бельгія — Кот-д'Івуар. 2:2. Німеччина — Чилі. 1:0. Ірландія — Сербія. 1:2. Польща — Шотландія. 0:1. Вельс — Ісландія. 3:1. Англія — Данія. 1:0. Франція — Нідерланди. 2:0. Португалія — Камерун. 5:1. Іспанія — Італія. 1:0.

Україна — США. 2:0. Голи: Ярмоленко, 12, Девич, 68.

Україна: П'ятов, Федецький, Хачериді, Кучер, Шевчук (Макаренко, 80), Тимощук (Едмар, 76), Ротань, Гармаш (Безус, 46), Ярмоленко (Морозюк, 88), Коноплянка (Гусєв, 64), Зозуля (Девич, 65). **Тренер** — Михайло Фоменко.

США: Говард, Джонсон, Брукс, Оньєву, Кастільо (Ши, 63), Кемерон, Клештан (Йоганссон, 63), Джонс (Вільямс, 79), Бедойя, Демпсі, Алтідор (Агудело, 85). **Тренер** — Юрген Клінсманн.

Рефері — Леонтіос Тратту (Кіпр).

Ларнака (Кіпр). Стадіон «Антоніс Пападопулос». 2 000 глядачів. 16 градусів.

Наша збірна здобула заслужену і переконливу перемогу. Вона і рівень гри продемонструвала пристойний, і атаками гострими та результативними відзначилася. Було б неправильно стверджувати, що підопічні Михайла Фоменка діяли бездоганно. Звичайно, траплялися похибки, але, як кажуть, хто не помиляється, той нічого не робить.

Анатолій Тимощук (ліворуч) *і Марко Девич.*

Андрій Ярмоленко (праворуч).

Українці швидко відкрили рахунок. На довгу передачу з глибини поля відгукнувся Гармаш, продемонструвавши прудкість. Його удар відбив воротар, але Денис підхопив м'яч і точно віддав його Ярмоленку. А той зіграв упевнено і точно.

Варто зазначити, що нападник київського Динамо потроху наближається до бомбардирських вершин. Для Андрія його результативний удар у цій зустрічі став п'ятнадцятим у футболці національної команди. За цим показником Ярмоленко тепер ділить друге місце з Сергієм Ребровим. Тільки Андрію знадобилося для цього 39 матчів, тоді як Ребров відіграв 75 поєдинків. А на першому місці, як відомо, — Андрій Шевченко із 48 м'ячами в 111 матчах.

Протягом першої половини зустрічі наша команда атакувала флангами, мала велику перевагу і створила декілька моментів. А от у суперника не було жодного.

Перші хвилин 15 у другому таймі американці наполегливо і завзято атакували. Тож господарям довелося багато працювати, щоб вистояти. Та надалі українці знову заволоділи ініціативою. Михайло Фоменко вчасно почав робити заміни, і це посилило гру нашого колективу.

Девич після виходу на поле не забарився забити. Буквально протягом якихось трьох хвилин він активно ввійшов у гру і вискочив сам на сам із Говардом. І також з другої спроби, як і в епізоді з першим забитим м'ячем, реалізував момент. Особливо приємно, що, повівши в рахунку 2:0, наші футболісти не зупинилися, а відпрацювали потужно до останньої хвилини поєдинку. Що робить їм честь. Так діють справжні професіонали.

Дебютант збірної Євген Макаренко (ліворуч).

Гру підопічних на післяматчевій прес-конференції прокоментував **Михайло Фоменко:**

— Ситуація в нашій країні не могла не вплинути на футболістів. Окрім того, багато хто з них представляє клуби, які припинили виступи в єврокубках. Це також позначилося на їхньому психологічному стані. Як на мене, перший тайм був непоганим. Чого не скажеш про початок другого. Не знаю, як вам, а мені ця ситуація не сподобалася. Тому довелося вдатися до замін. Зрештою, змогли вирівняти гру.

— Спочатку ви довірили справу досвідченим виконавцям. То для вас на першому місці був результат?

— Тут справа в часі та в кількості ігор. До початку відбірного раунду Євро-2016 у нас поки що запланована лише одна зустріч. Якщо нам вдасться організувати ще два-три матчі, буде добре. Але це велика проблема, адже багато збірних готуватимуться до фінальної частини ЧС-2014. Окрім того, скажіть, який сенс виходити на поле, якщо не ставити мету — досягти результату?

— Враховуючи трагічну ситуацію, котру переживає наша багатостраждальна Батьківщина, що сказали підопічним перед матчем?

— Просили їх, щоб своєю грою вони порадували людей в України і показали їм, що ми всі разом...

Фото Павла КУБАНОВА (з Ларнаки, спеціально для «Голосу України»).

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Дмитро ПОТАПЕНКО, Світлана ЧОРНА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2014 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 12 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 10 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).

Для підприємств і організацій:
60955 — 35 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 34405

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

